

LIITE 1.

METKA-projektin kustannusarvio 30.11.2004 tehdyn rahoituspäätöksen mukaan.

A. Toteuttajan projektikirjanpitoon tulevat kustannukset:	Vuosi 2002/ €	Vuosi 2003/€	Vuosi 2004/€	Vuosi 2005/€	Yhteensä €
1. aineet ja tarvikkeet, tstokulut	1 031,33	9 074,63	9 456,33	1 800,00	21 362,29
2. henkilöstökulut (erittely kohdassa B.4.)	10 910,88	75 358,56	103 801,15	30591,00	220 661,59
3. matkakulut		12 306,30	23 456,61	4 500,00	40 262,91
4. vuokrat	654,00	6 436,56	13 422,35	3 500,00	24 012,91
5. palvelujen ostot	71,44	2 944,18	213,46	0	3 229,08
6. tiedotus ja markkinointi	7 274,40	2 633,61	1 415,25	0	11 323,26
7. vakuutukset					
8. poistot	114,00	1 143,60	1 281,12	0	2 538,72
9. sisäiset kulut (sisäinen laskutus)					
10. muut kulut (erittely erillisellä liitteellä)	1 099,16	5 225,48	16 613,66	3 800,00	26 738,30
1-10 Projektin toteuttajan kustannukset yhteensä					
___ Kohdan 1-10 kustannuksiin sisältyy alv. Tällöin kohtaa 11 ei täytetä					
___ Kohdan 1-10 kustannukset on ilmoitettu verottomina. 11. Ilmoitetaan kohtien 1-10 kustannuksiin liittyvä, rahoittajilta perittävä alv siltä osin kuin se jää rahoittajien (julkisten ja yksityisten) lopulliseksi kustannukseksi	1 965,68	1 474,21	4 055,05		(7 494,94)
A (1-11) Projektin toteuttajan kirjanpitoon tulevat kustannukset yhteensä	23 120,89	116597,13	173714,98	44191,00	357 624,00

LIITE 2.

METKA-projektin rahoitussuunnitelma 30.11.2004 tehdyn rahoituspäätöksen mukaan

	Vuosi 2002	Vuosi 2003	Vuosi 2004	Vuosi 2005	Yhteensä /€
HAETTAVA ESR- ja VALTION RAHOITUS Viranomaiset, joilta haetaan rahoitusta: 1. 2. 3.	0	100 474,02	148 486,98	32 979,00	281 940,00
MUU JULKINEN RAHOITUS 4.Yhteensä (erittely ilmoitetaan erillisellä liitteellä)					
KUNTIEN RAHOITUS 5. Kuntien maksamat osallistumismaksut 6. Muu kuntien rahoitus	23 120,89	16 123,11	25 228	11 212	75 684
YKSITYINEN RAHOITUS 7. Yksityisten maksamat osallistumismaksut 8. Muu yksityinen rahoitus					
PROJEKTIN TULOT 9. Projektin tulot					
1-9 RAHOITUS TOTEUTTAJAN MAKSAMIIN KUSTANNUKSIIN YHTEENSÄ	23 120,89	116 597,13	173 714,98	44 191,00	357 624,00

LIITE 3.

METKA-PROJEKTIN HANKINNAT

METKA:

laite	veroton hinta
Nokia matkapuhelin	250,00
Samsung DVD-soitin	170,08
Samsung hifivideo	170,08
Aopen mikrotietokone	553,28
AKG-mikrofoni	553,28
Epson väritulostin	845,00
Combo kannettava tietokone	982,82
Nokia 6600 matkapuhelin	524,76
Brother fax 50%	159,83
Digiboxi	140,98
Philips DVD-soitin	497,55
Daewoo video/DVD-yhdistelmä	198,36
Thompson LCD-TV 15"	500,01
2 kpl työtuoleja	370,00
YHTEENSÄ	

Oulun yliopisto*:

Wings-mikrotietokone	1 824,00
SONY-videokamera 1	5 033,00
SONY-videokamera 2	4 533,00
YHTEENSÄ	

- Laitteen hankintahinta ylittänyt poistomenettelyrajan. Hankintahintaa veloitettu METKA-projektilta poistoina.

LIITE 4

13A. TODELLISET KUSTANNUKSET KIRJANPIDOSTA	TOTEUTUNEET KUSTANNUKSET	TOTEUTUNEET	HYVÄKSYTÄÄN KOHDAN	HYVÄKSYTÄÄN TÄLLÄ
	KOHDAN 11 MUKAISENA AJANJAKSONA	KUSTANNUKSET KUMULATIIVISESTI*	11 MUKAISENA AJANJAKSONA	HAKEMUKSELLA KUMULATIIVISESTI
	EUR	* rahoituspäätöksen koko toteutusajalta yhteensä EUR	EUR	EUR
1. aineet ja tarvikkeet, tstokulut	1 087,60	21 139,97		
2. henkilöstökulut	12 307,74	221 009,95		
3. matkakulut	1 929,06	38 132,36		
4. vuokrat	2 163,35	23 433,85		
5. palvelujen ostot	171,73	3 469,01		
6. tiedotus ja markkinointi	0,00	11 323,26		
7. vakuutukset				
8. poistot	0,00	2 538,72		
9. sisäiset kulut (sisäinen laskutus)				
10. muut kulut (erittely erillisellä liitteellä)	3 772,50	23 476,04		
11a. ALV, mikä ei sisälly kohtiin 1-10 (8%)	0,00	1 108,83		
11b. ALV (17 %)	0,00	15,15		
11c. ALV (22 %)	0,00	6 231,20		
A. YHTEENSÄ	21 431,98	351 878,34		
13B. MUUT KUSTANNUKSET				
12. osallistujien palkkakust.koulutusajalta				
13. osallistujien matkakulut				
14. muut raportoitavat kustannukset				
15. luontaisuuritukset, talkootyö				
B. YHTEENSÄ				
A+B YHTEENSÄ	21 431,98	351 878,34		
Viranomaisen täyttää				
14. ESR-PROJEKTIN MAKSATUS/ RAHOITUS	TOTEUTUNUT RAHOITUS KOHDAN 11 MUKAISENA AJANJAKSONA	TOTEUTUNUT RAHOITUS RAH.PÄÄTÖKSEN KOKO TOTEUTUSAIKANA	HYVÄKSYTÄÄN KOHDAN 11 MUKAISENA AJANJAKSONA	HYVÄKSYTÄÄN TÄLLÄ HAKEMUKSELLA KUMULATIIVISESTI
14A. RAHOITUS TOTEUTTAJAN MAKSAMIIN KUSTANNUKSIIN	EUR	EUR	EUR	EUR
1. ESR	15 803,64	119 394,53		
2. OPM/LH/OPH	15 964,90	120 612,84		
3. MUU JULKINEN	-21 548,56	36 186,97		
4. KUNTIEN RAHOITUS				
4.1 osallistumismaksut				
4.2 muu kuntien rahoitus	11 212,00	75 684,00		
5. YKSITYINEN RAHOITUS				
5.1 osallistumismaksut				
5.2 muu yksityinen rahoitus				
6. projektin tulot				
A. YHTEENSÄ	21 431,98	351 878,34		
14B. MUU RAHOITUS				
7. KUNTIEN RAHOITUS				
7.1 osall. palkka- ja matkakulut				
7.2 luontaisuuritukset				
8. YKSITYINEN RAHOITUS				
8.1 osall. palkka- ja matkakulut				
8.2 muu yksityinen rahoitus				
8.3 luontaisuuritukset, talkootyö				
9. VALTION RAHOITUS				
9.1 osallistujien palkkakustannukset				
B. YHTEENSÄ				
A+B YHTEENSÄ	21 431,98	351 878,34		

LIITE 5.

Mediatuottajan maisteriohjelmassa annettu opetus.

Tähti (*) kurssinimekkeen ja opintoviikkomäärän jälkeen tarkoittaa, että kurssista on olemassa METKA-hankkeen tuottama digitaalinen oppimateriaalitalenne.

KEVÄT 2003:

Johdatus mediatuottajan maisteriohjelmaan 1 ov

- Yhteensä 40 tuntia luentoja ja vierailuja, ryhmäohjauksia ja tuutorointia (Oulun yliopisto ja METKA tutuksi).
 - Opintosuunnitelma, HOPS ja portfolio
 - Oppimisympäristön käyttö (Optima)
 - Opiskelijoiden omat esittelyt
- OPETTAJAT: Sanna Karkulehto, Antti Pönni ja tuutorit

Elokuva- ja mediakulttuuri Suomessa 1 ov *

- Kurssilla kartoitetaan elokuva- ja mediakulttuurin nykytilaa Suomessa.
- Kurssi rakentuu vierailuluennoista ja vierailukäynneistä alan organisaatioissa ja tuotantoyhtiöissä. Luennoilla esitetään erilaisia näkökulmia elokuva- ja mediakulttuurin muutoksesta ja tilasta Suomessa, aiheina muun muassa alan rakenne ja toiminnan perusteet, elokuva- ja mediakulttuurin instituutiot ja liiketoiminta, valtiollinen ja kunnallinen taidehallinto sekä alan tutkimus ja kehittäminen. Luennoilla ja vierailuilla on tarkoitus keskittyä tarkastelemaan elokuva- ja mediakulttuuria erittelemällä mediatuotantojen rakenteita ja sisältöjä sekä tuottajien, tuotantoyhtiöiden ja organisaatioiden asemaa ja tehtäviä muuttuneessa audiovisuaalisessa tuotantokulttuurissa. Luodaan kuvaa suomalaisen av-kulttuurin kokonaisuudesta ja syvennetään eri tuotantoalueiden ja medioiden alakohtaisia erityisyyksiä ja toimintaperiaatteita.

LUENNOT:

- Tuottajajärjestön näkökulma: toiminnanjohtaja Marit Hohtokari, SATU ry., Hki
- Tv- ja radiosektorin näkökulma: ohjelmapäällikkö Leena Pasanen, YLE Teema, Hki ja päällikkö Risto Degerman, YLE Oulu Radio
- Uusmedian ja digitaalisen median näkökulma: Seppo Siika-aho, A4 Media, Hki; Juho Risku, Visualway Design Oy, Oulu; Anton Gauffin, Gamelot Oy, Oulu
- Tutkimusnäkökulma, mediatutkija Susanna Paasonen, Tampereen ja Turun yliopisto
- Riippumaton tv-tuotanto: toimitusjohtaja, vastaava tuottaja Roope Lehtinen, Moskito-tv, Hki
- Alueellinen näkökulma, kansainväliset yhteistyötahot: Sara Diamond, Banff Centre, Alberta, Canada
- Julkisen sektorin näkökulma: Kristina Hautala-Kajos, OPM, Hki
- Alueellinen näkökulma: kulttuurijohtaja Risto Vuoria, Oulun kaupunki
- Elokuvasektorin näkökulma: tuottaja Iikka Matila, MRP Productions Oy, Hki

VIERAILUT:

- NUKU-keskus (esittelijänä Nuku-keskuksen johtaja Arja Huotari)
- Oulun elokuvakeskus ja NUKU Studio (esittelijänä toiminnanjohtaja Sauli Pesonen)
- Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEM (esittelijöinä toiminnanjohtaja Markku Flink ja tuotantoneuvoja Katja Härkönen)
- YLE Oulu (esittelijänä päällikkö Risto Degerman)

Kotimainen ja kansainvälinen elokuva- ja mediakulttuuri 1 ov

- Johdantoluento, vierailut ja elokuvakatselut:
 - 1) Dokumenttielokuva *Allt om min Far*, NUKU Studio
 - 2) Keskusteluluento (pohjaksi katsotun dokumenttielokuvan purku + nykyiset genret, tyylit, aiheet jne.)
 - 3) Yhteinen vierailu Tampereen elokuvajuhlille & Mikroelokuvafestivaalille keväällä 2003. Jokainen katsoo vähintään 3 elokuvaa.

4) Vierailu jollain toisella, omavalintaisella elokuva- ja/tai mediafestivaalilla (esimerkkejä: Oulun Musiikkivideofestivaali, MindTrek Tampere, Tromssa Film Festival, Sodankylän elokuvajuhlat, Umeå Film Festival, Inari Skabmagovat, Lasten elokuvafestivaali Oulu, Barents TV Academy och Festival, Nordisk Panorama 5 Cities Film Festival, Avanto Helsinki, Media & Message Turku jne.).

- Raportointi, 2 raporttia

OPETTAJAT: Sanna Karkulehto ja Antti Pönni

Käsikirjoitus ja dramaturgia 2 ov *

- käsikirjoituksen perusteet (luennot)

- käsikirjoitusten analysointia

- harjoitustehtävät ja analyysit

OPETTAJA: dramaturgi David Wingate, SOURCES / University of Trollhättan, Sweden

Tuottajuus 1 ov *

- luento-opetus, case studies, kirja (*Sisältötuotannon arvoketjun rahoitus*)

- tuottajan erilaiset roolit

- tuottaja projektijohtajana, linjajohtajana, yritysjohtajana, julkisen sektorin tuottajana, tv-tuottajana

- tuottajakoulutus Suomessa

OPETTAJA: projektipäällikkö, TaM Petra Tarjanne, KTM Sisältö-Suomi-projekti / EAVE

Elokuva historia 3 ov

- Oppimistavoitteet: Perustiedon saaminen yleisestä elokuvan historiasta sekä joko suomalaisen elokuvan tai television historiasta.

- Suoritustapa: Kirjatentti ja/tai luennot

- Kirjallisuus: Honka-Hallila, Laine, Pantti: *Markan tähden - sata vuotta suomalaista elokuvahistoriaa* (suomalaisen elokuvan historia) tai Smith (ed.): *Television. An International History*, 2. p. 1998, s. 1-143 (television historia).

OPETTAJA: Antti Pönni

Digitaalisen median perusteet 3 ov

- Opintojaksolla perehdytään digitaalisen median tiedeperustaan, keskeisiin käsitteisiin, sisältöön, sovelluksiin ja toteutusratkaisuihin. Hypermediaan katsotaan sisältyvän hypertekstin sekä digitaalisen kuvan, äänen, animaation ja niiden yhdistelmät. Vuorovaikutteinen mediatuotanto ja hypermedia sen keskeisenä toteuttamiskeinona tarkastelevat keinoja käsitellä, tallentaa ja järjestää digitaalisessa muodossa olevaa tietoa, joka ei ole perinteisen painetun median tavoin lineaarisessa esitysmuodossa. Digitaalinen media liittyy hypermediamateriaalin jakeluun digitaalisessa muodossa mm. CD-ROM- ja DVD-levyjen sekä tietoverkkojen palvelimien sekä reaaliaikaisten lähetysten välityksellä erityyppisille päätelaitteille. Opintojaksolla tutustutaan Internetin, erityisesti www:n ja digitaalisten tallenteiden merkitykseen yksilöiden, yhteisöjen ja yritysten viestintävälineinä. Opintojakso luo valmiuksia suorittaa muita digitaalisen median opintojaksoja.

- Työtavat: Opintojakso sisältää lähi- tai etäopetuksena sekä digitaalisina tallenteina tuotettuja luentoja 30 tuntia ja ohjattuja harjoituksia 30 tuntia. Opiskelija suorittaa opintojaksoon kuuluvat harjoitustehtävät tutorien opastamana.

OPETTAJA: Kehityspäällikkö Kari Pankkonen, OY, TOL

TV- ja videoilmaisu 2–3 ov

- luennot, harjoitukset, projektityöt, loppuprojekti

- perehtyminen tuotantokalustoon: kamera, ääni, valo, tietokone, työohjelmat jne.

- videotyön tekninen tuotantoprosessi

OPETTAJA: lehtori, TaM Jari Leinonen, OKTOL

Kirjallisuuden teoriat ja metodit 4 ov

- Oppimistavoitteet: Mitkä ovat teorian, metodin ja tutkimuskohteen väliset suhteet? Miten teorioita sovelletaan erilaisiin aineistoihin? Miten tekijä-, teos- ja lukijapainotteiset teoriat ja metodit ovat kehittyneet historiallisesti? Mikä on kirjallisuudentutkimuksen teorian ja metodologian tieteenfilosofinen perusta? Kirjallisuusteorioita ja metodeja jäljitetään 1800-luvun biografismista ja historismista 1900-luvun jälkistrukturalistisiin suuntauksiin, feminismiin ja kulttuurintutkimukseen.

- Suoritustapa: Kaikille pakollinen luento oheismateriaaleineen + oppimispäiväkirja.

Ohjeellinen teosluettelo jaetaan monisteena ja kirjallisuuden verkkosivuilla lukukauden alussa.

KOORDINOI: kirjallisuuden lehtori, OY, TAIDA

Yritystoiminta 1 ov

- luento-opetus, oppimispäiväkirja

- yrittäjäyys, yritysmuodot, yritysvero

- työsuhteet ja työnantajan velvollisuudet

- yritystalous, alkavan yrityksen rahoitus, kustannuslaskelma, kassa, hinnoittelu, kirjanpito, kannattavuus, asiakassuhteet

OPETTAJAT: lehtorit OTK Markku Pulkkinen ja KTM Sauli Pajari, OY, TaTK

Sopimusoikeus 1 ov

- luento-opetus ja oppimispäiväkirja

- sopimusoikeuden perusteet, sopimusperiaatteet, sopimustyytit, sopimusriidat, vahingonkorvaus ja sopimussakko

OPETTAJA: lehtori, OTK Markku Pulkkinen, OY, TaTK

TV- ja radiotyö 2 ov (Erikoistumisopinnot)

- luennot, harjoitukset, loppuprojekti

OPETTAJAT: yliass., FT Markku Varis, OY, toimittaja Liisa Lääveri, YLE

Sisältötuotannon ennakoitseminaari 1 ov (Erikoistumisopinnot)

- Osallistuminen Pohjois-Pohjanmaan TE-keskuksen järjestämään seminaariin + oppimispäiväkirja

KOORDINOI: Sanna Karkulehto

SYKSY 2003:

Tuotantoprosessi 1 ov *

- luento-opetus, case studies, lopputehtävä

- tuotantoprosessi käsikirjoituksesta jakeluun ja levitykseen

- tuotannon tehtävänimikkeet

- triangeliyhteistyö: tuottaja - ohjaaja - käsikirjoittaja

OPETTAJAT: tuottaja, FM Outi Rousu, Periferia Productions Oy ja ohjelmapäällikkö

Jussi Haukkamaa, MibiArt-projekti, OAMK

Tuotantosuunnitelma 2 ov *

- luento-opetus, case studies, lopputyö

- käsikirjoituksen / suunnitelman analysointi

- käsikirjoituksen / suunnitelman purku tuotantokäsikirjoitukseksi

- tuotantoaikataulut (kokonaisaikataulu, osa-aikataulut)

- työryhmän kokoaminen

- tuotantopalaverit

- tuotannon organisointi

OPETTAJA: lehtori, TaM Annakaisa Sukura, STADIA

IPR I 1 ov

- luento-opetus, case studies, oppimispäiväkirja
 - tekijänoikeudet
 - tekijänoikeudet elokuva- ja media-alalla
 - kotimainen ja kansainvälinen näkökulma
- OPETTAJAT: lehtori, OKT Markku Pulkkinen ja dosentti, OTT Marjut Salokannel

Tuotannon rahoitus 1 ov *

- luento-opetus, katselut, case studies, tentti
 - elokuva- ja media-alan taloussuunnittelu, kannattavuus, kassavirta, raportointi, tiliselvitykset, myynti, royaltit ym.
 - tuotantojen kotimainen ja kansainvälinen rahoitus
 - kustannuslaskelma ja tiliselvitykset
 - rahoitussuunnitelma
 - rahoitusneuvottelut ja pitching
 - alan tilitoimisto
 - alan tuottajat
- OPETTAJA: tuottaja, KTM Hanna Hemilä, Lumifilm Oy

Elokuva- ja media-alan sopimukset 1 ov

- luento-opetus, case studies
 - työsopimukset
 - rahoitussopimukset
 - myynti- ja levityssopimukset
 - kansainväliset yhteistuotantosopimukset
- OPETTAJA: asianajaja, OTM Aija Pimiä

Tuotekehitys ja design 1 ov *

- Kurssi koostuu luennoista ja lopputehtävästä.
 - käsikirjoituksen/suunnitelman kehittäminen myyntiä ja levityskanavaa varten
 - tuotannon paketointi ja markkinatutkimus
- OPETTAJA: tuotannon lehtori, projektipäällikkö TaM Petra Tarjanne, KTM / EAVE / TaiK, ELO

Projektinhallinta 1 ov

- luennot ja lopputyö
 - projektitoiminnan perusteet
- OPETTAJA: KM Kari Liukkunen, OY, TOL

Yritys- ja yhteisöviestintä 1 ov

- Oppimistavoitteet: Opiskelija perehtyy yritys- ja yhteisöviestinnän teorian perusteisiin, viestintäprosessiin, organisaatioviestinnän (yritys- ja yhteisöviestintä) sisäisiin ja ulkoisiin tehtäviin, julkisuudenhallintaan ja viestinnän keinoihin erityisesti tiedeyhteisöjen ja koulutuslaitosten näkökulmasta.
 - Suoritustapa: Luennot, harjoitukset, tentti
 - Kirjallisuus: Juholin, Elisa: *Communicare!: viestintä strategiasta käytäntöön*.
- OPETTAJA: FM Tiina Havana, OY

PR-viestintä 1 ov (Erikoistumisopinnot)

- Oppimistavoitteet: Opiskelija perehtyy viestintään yhteisön (erityisesti yrityksen) liiketoiminnan tukena. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa yhteisön maineen- ja brandin hallinta viestinnän keinoin sekä markkinoinnin ja viestinnän yhteys. Lisäksi kursilla käsitellään yhteisöviestinnälle tyypillistä kirjoittamista, kuten esimerkiksi juttujen tekemistä henkilöstö- tai asiakaslehtiin ja tiedotteen laatimista.
 - Suoritustapa: Luennot, harjoitukset ja harjoitustyö
- OPETTAJA: johtaja, viestintäkonsultti Kari Arokylä, Mainostoimisto Pohjoisranta Oy

Elokuvatutkimuksen teorian perusteet 2 ov

- Oppimistavoitteet: Tutustuminen keskeisiin elokuvateoreettisiin suuntauksiin ja elokuvan estetiikan perusteisiin.
- Suoritustapa: Kirjatentti ja/tai luennot.

- Kirjallisuus: Hietala, *Tunteesta teesiin* sekä joko Aumont, *Elokuvan estetiikka* tai Stam, *Film Theory. An Introduction*.

OPETTAJA: Antti Pönni

Taidehistorian peruskurssi 2 ov

- Opintojakso antaa perustiedot Euroopan kuvataiteen ja arkkitehtuurin keskeisistä kehitysilmiöistä, tyyleistä, taiteilijoista ja kronologiasta.

- Suoritustapa: luennot, luentotentti, kirjatentti

OPETTAJA: lehtori Jorma Mikola, OY

Graafinen suunnittelu 3 ov (Erikoistumisopinnot)

- Kurssilla perehdytään kaksiulotteisen pinnan sommittelun ja visuaalisen suunnittelun perusasioihin, typografiaan ja sommittelun ja värien käytön perusperiaatteisiin. Opiskelija oppii analysoimaan kuvien, merkkien ja tekstin muodostamia kokonaisuuksia ja osaa käyttää kuvailmaisun, sommittelun ja typografian keinoja myös omassa työskentelyssään. Opintojaksolla suunnitellaan pienimuotoinen digitaalinen julkaisu.

- Sisältö: 1. Graafisen tyylin historialliset perusteet, 2. Kirjaintypografia, 3. Suhteiden ja muotojen lainalaisuudet, 4. Merkkien ja symbolien kieli, 5. Kuvailmaisuus, 6. Väriopin perusteet, 7. Taittomallit, 8. Toimiva esteettisyys verkkojulkaisussa

- Työtavat: lu 40 h, ha 30 h, analysointitehtäviä 10 h, harjoitustyö 40 h.

- Opintomateriaali ja kirjallisuus: Luentomateriaali kurssin [www-sivulla](#), Olof Eriksson: *Graafisen tyylin perusteet*, Anja Hatva: *Esteettinen ja toimiva verkkojulkaisun ulkoasu*, Pekka Loiri - Elisa Juholin: Huom! *Visuaalisen viestinnän käsikirja*.

OPETTAJA: lehtori Veikko Mynttinen, OY, TOL

Johdatus elokuvatutkimukseen 1 ov (Valinnainen)

- Oppimistavoitteet: Tutustuminen elokuvatutkimuksen tutkimuskohteisiin ja -kysymyksiin.

- Suoritustapa: Luennot ja kirjatentti.

OPETTAJA: Antti Pönni

Elokuva-analyysi 2 ov (Valinnainen)

- Oppimistavoitteet: Elokuvan kerronnallisiin ja tyyllillisiin peruspiirteisiin tutustuminen itse kirjoitetun analyysin ja seminaarikeskustelujen avulla.

- Suoritustapa: Osallistuminen seminaariin ja harjoitustyön tekeminen.

- Kirjallisuus: Bordwell & Thompson, *Film Art. An Introduction* (3. tai sitä uudempi painos); Kinisjärvi et al: *Elokuva ja analyysi* (oheiskirjallisuutta; ei tenttiä).

OPETTAJA: Antti Pönni

Vuoden 2004 opetus:

KEVÄT 2004:

Tromssan elokuvajuhlat 1 ov (Erikoistumisopinnot)

- vierailu juhlilla + essee

KOORDINOI: Antti Pönni

Äänikurssi 1–2 ov

- luennot, vierailu ja harjoittelu äänistudiolla, lopputyö

OPETTAJA: äänisuunnittelija Paul Jyrälä, Paul Jyrälä Oy.

Helsingin ekskursio 1 ov (Erikoistumisopinnot)

- Suoritus: vierailut TaiK (ELO, LUME), AVEK, CD-linja, YLE draama, Filmfotografen + Mutanen, Finnkino, SES, SET

KOORDINOI: Sanna Karkulehto

Kirjallisuuden analyysi, tarina ja narratiivi 2 ov

- Suoritus 1 ov: Kirjatentti, tentittävä kirjallisuus: Koskela & Rojola: *Lukijan ABC-kirja. Johdatus kirjallisuuden nykyteorioihin ja kirjallisuudentutkimuksen suuntauksiin*; Alanko & Käkelä-Puumala (toim.): *Kirjallisuudentutkimuksen peruskäsitteitä*.

- Suoritus 1 ov: Draamapainotteinen praktikum (luettava kirjallisuus, ennakkotehtävät, luennot ja harjoitukset)

- Kirjallisuus:

1. aristotelinen: Sofokles: *Antigone*, Ibsen: *Villisorsa*

2. brechtiläinen: Brecht: *Setsuanin hyvä ihminen*

3. postmodernistinen: Kane: *Cleansed*

oheiskirjallisuus:

1. Aristoteles: *Runousoppi*

2. Brecht: artikkelit (kirjoitukset) "Merkintöjä oopperasta 'Mahagonnyn kaupungin nousu ja tuho'", "Katukohtaus: eepin teatterin kohtauksen perusmalli", "Vieraannuttamiseksi kiinalaisessa näytelmisen taiteessa", "Gestisestä musiikista" ja "Sofokleen 'Antigonen' esitys 1948: Antigone-mallin esipuhe". Teoksessa *Bertolt Brecht. Kirjoituksia teatterista*.

3. Heta Reitala & Timo Heinonen: *Dramaturgioita*, sivut 9-74. (ensimmäinen artikkeli)

OPETTAJA: assistentti, FT Lasse Kekki, Turun yliopisto / Tentti: Sanna Karkulehto

Johtamistaidot 4 ov

- luento-opetus, vierailut, case studies, kirjalliset tehtävät

- henkiset voimavarat johtamisessa

- esimiehen työkalut

- asiantuntijaorganisaation kehittäminen

- omien resurssien arvioiminen

- case study: yritysjohtajan survival story

- ryhmädynamiikka

- ryhmätyötaidot

- neuvottelutaidot

- draamaharjoitukset

- puheilmaisu ja esiintymistaito

- Johtamisvalmennuksen kontaktitapaamiset ja henkilökohtainen työskentely (2 ov)

- Esiintymistaidot sisältöliiketoiminnassa (2 ov) *

OPETTAJAT: johdon kouluttaja, konsultti Marianne Tensing, OY, Methodos (2 ov);

Petra Tarjanne ja toimitusjohtaja, kehityspäällikkö DI Eppie Eloranta, Nicefactory Oy /

Diges ry. (2 ov)

Audiovisuaalinen kerronta 2 ov

- Oppimistavoitteet: Audiovisuaalisen kerronnan erityispiirteiden ja siihen liittyvien kysymysten tuntemus.

Suoritustapa: Kirjatentti tai essee

Suoritus: Luentosarja + esseesuoritus (1 ov) + kirjatentti (1 ov)

OPETTAJA: lehtori, FT Veijo Hietala, Turun yliopisto / Tentti: Antti Pönni

Alueellisen rahoituksen kansainvälinen seminaari 1 ov (Erikoistumisopinnot)

- Suoritus: seminaariluennot + verkkomateriaali + erillinen tehtävä

OPETTAJAT: Chief Executive Catherine Buresi (EAVE Brüssel, Belgium), professori Alan

Fountain (University of Middlesex, UK), toiminnanjohtaja Markku Flink (POEM, Oulu)

Uusmedian sisällöntuotanto 3 ov (Erikoistumisopinnot)

- Digitaalisen median, tai kuten usein määritellään uusmedian, sisällön luomisen ja tuottamisen prosessit ja tekniikat ovat tämän kurssin aiheena. Luennoilla esitellään erilaisia lähestymistapoja sisällön käsikirjoittamiseen. Harjoituksissa simuloidaan ryhmätyön avulla sisällönluomisprosessia.

- Työtavat: lu 20 h, ha 40 h, harjoitustyö 60 h.

- Opintomateriaali ja kirjallisuus: Luentomateriaali, Jussi Luukkonen: *Digitaalisen median käsikirjoitusopas*.

OPETTAJA: lehtori Veikko Mynttinen, OY, TOL

IPR II 1 ov *

- Suoritus: Workshop, kirjallinen materiaali, tehtävät ja oppimispäiväkirja.

OPETTAJA: Kevin Frazier, Magic Path Entertainment Oy

Digi-TV 1 ov (Erikoistumisopinnot)

- Suoritus: Luennot ja tehtävät.

OPETTAJAT: tuottaja Liisa Harava /BBC Digi, UK; konsultti Esa Blomberg, Blomberg Consultings; Eppie Eloranta; toimitusjohtaja Tommi Riikonen, Ortikon Interactive Oy

Suomalainen elokuva 1 ov (kohtaan Elokuvan historia)

Suoritus: Luennot ja essee.

OPETTAJA: FT, yliopettaja Kimmo Laine, STADIA

Tv-draamasarjan tuotekehitysprosessi 1 ov (Erikoistumisopinnot) *

- Suoritus: Workshop ja tehtävät.

OPETTAJAT: Petra Tarjanne ja ohjelmapäällikkö Solja Kievari MTV3.

Interactive Film 1 ov (Erikoistumisopinnot) *

- Suoritus: Luennot ja tehtävä

OPETTAJA: Senior Lecturer, MA Chris Hales, University of the West of England, Bristol

Dokumenttielokuvan erikoistumisopinnot 1–3 ov

- Kurssin opinnot koostuvat vieraillevien opettajien luennoista ja opetuksesta sekä kevään 2004 aikana esitettävistä dokumenttielokuvanäytöksistä (NUKU Studio).

Opetus järjestetään yhteistyössä Poemdocs-projektin kanssa.

- Suoritustapa: luennot, tapaamiset, näytökset ja kirjallinen työ.

OPETTAJAT, mm.: Professori, ohjaaja Kanerva Cederström, dramaturgi David Wingate, toiminnanjohtaja Markku Flink, POEM, koordinoivat Sanna Karkulehto ja tuotantoneuvoja Katja Härkönen, POEM.

- **Rahoittajatapaaminen 7.10.2004** (Dokumenttielokuvan erikoistumisopinnot)

* Esittelytilaisuus, jossa AVEK ja SES sekä Ylen yhteistuotannot esittäytyvät tulevaisuuden visioineen:

* tuotantoneuvoja Miia Haavisto, Suomen elokuvasaatiö SES

* tuotantoneuvojat Ulla Simonen ja Milla Moilanen, AVEK

* yhteistuotantojen päällikkö Erkki Astala, YLE yhteistuotannot

* Dokumenttielokuva -näytös: *Tynnyrimies* (ohjaaja Arto Halonen), 17 min

* Henkilökohtaiset keskustelut rahoittajien kanssa (ajat varataan POEMin tuotantoneuvoja Katja Härköseltä)

EAVE 2 ov (kohtaan Tuotannon talous) *

- Suoritus: EAVE-luennot, työryhmäistunnot, elokuvat ja verkostotapaamiset + oppimispäiväkirja.

OPETTAJAT: EAVE Pedagogical Team.

SYKSY 2004:

Elokuvan markkinointi 1 ov (kohtaan markkinointi tai Erikoistumisopinnot) *

- Suoritustapa: Ennakkotehtävät, elokuvakatselut, luennot ja lopputehtävät.

OPETTAJA: tuottaja Jarkko Hentula, Juonifilmi Oy

Elokuva- ja media-alan sopimukset 1 ov

- Suoritus: Luennot ja kotitentti.

OPETTAJA: Therese Catanzariti Oppermann, Nokia Oyj

Markkinointi 1 ov

- luento-opetus, harjoitukset ja loppusuoritus
- mainonnan perusteet
- markkinointiviestinnän perusteet
- vierailu mainos- ja markkinointiviestinnän yhtiöissä
- case studies

OPETTAJA: Anne-Maija Selmgren, Ouluseutu Yrityspalvelut

Tutkielmaseminaari (graduseminaari) + Verkko-graduseminaari (1 - 5 ov)

- Suoritus: seminaari-istunnot, gradupaperien esittelyt ja opponointi

OPETTAJAT: Sanna Karkulehto ja Antti Pönni

**Mediamatic, Interaktiivisen elokuvan workshop 12.–16.11.2004.
(Erikoistumisopinnot)**

- Suoritus: workshop, projektit ja lopputyö

KOORDINOI: Janne Kaakinen

Vuoden 2005 opetus:

Tutkielmaseminaari (graduseminaari) + Verkko-graduseminaari (1 - 5 ov)

- Suoritus: seminaari-istunnot, gradupaperien esittelyt ja opponointi

OPETTAJAT: Sanna Karkulehto ja Antti Pönni

LIITE 6

ITSEARVIOINTIRAPORTTI

Oulun yliopisto, Mediatuottajan maisteriohjelma (METKA)

(I) ITSEARVIOINTIKYSYMYKSET MAISTERIOHJELMAN VASTUUHENKILÖILLE JA MUULLE HENKILÖKUNNALLE

Yleistiedot

Yliopisto: Oulun yliopisto

Maisteriohjelman nimi: Mediatuottajan maisteriohjelma (METKA)

Opintojen laajuus: 60–80 opintoviikkoa (ilman kandidaattitason opintoja)

Toteuttajayksikkö: Taideaineiden ja antropologian laitos

Vastaajat:

1.

Nimi: Sanna Karkulehto

Asema: projektipäällikkö

Yhteystiedot: sähköposti sanna.karkulehto@oulu.fi, puh. 08-553 3338 / 040-841 6819

Yhteys arvioitavaan maisteriohjelmaan: Toimii ohjelman projektipäällikkönä.

2.

Nimi: Antti Pönni

Asema: elokuvatutkimuksen lehtori

Yhteystiedot: sähköposti antti.ponni@oulu.fi, puh. 08-553 3337 / 050-594 5249

Yhteys arvioitavaan maisteriohjelmaan: Toimii yhtenä ohjelman opettajana ja on jäsen hankkeen ohjausryhmässä.

3.

Nimi: Outi Rousu

Asema: tuottaja

Yhteystiedot: sähköposti outi.rousu@periferiaproductions.fi, puh. 040-541 2922

Yhteys arvioitavaan maisteriohjelmaan: Ollut tekemässä ohjelman opintosuunnitelmaa, toimii yhtenä ohjelman opettajista ja on jäsen hankkeen ohjausryhmässä.

Maisteriohjelmien tausta

1. Mihin ja millä tavalla todettuun tarpeeseen maisteriohjelma on perustettu?

Media -alalla ne keskeiset toimijat, jotka luovat ja kehittävät alan rakenteita ja toimintakulttuuria sekä synnyttävät hankkeita ja työpaikkoja, ovat tuottajia, käsikirjoittajia ja ohjaajia. Kaikki lähtee liikkeelle tuottajasta, joka vastaa hankkeiden ja projektien aloituksesta, vetämisestä ja loppuun saattamisesta. Käsikirjoittajat ja ohjaajat vastaavat tuotantojen sisällöllisestä ja taiteellisesta osasta yhteistyössä tuottajan kanssa. Media-alan tuottajia koulutetaan nykyisin useissa viestinnän yksiköissä ammattikorkeakouluissa, mutta yliopistotasoista tuottajakoulutusta ei ole ollut tarjolla aiemmin muualla kuin Helsingissä Taideteollisessa korkeakoulussa, joka kouluttaa elokuvat tuottajia. Oulussa on tässä suhteessa tehty merkittävä avaus sekä alan kehityksen kannalta että alueellisesta näkökulmasta. Oulun yliopiston mediatuottajan maisteriohjelmassa tavoitteena on ollut ottaa huomioon tuotantokulttuurissa tapahtuneet muutokset sekä median digitalisoitumisen ja konvergoitumisen tuomat haasteet. Tavoitteena on kouluttaa tuottajia, joilla on valmiudet työskennellä koko median kentällä eikä ainoastaan esimerkiksi elokuvatuotannoissa. Lähtökohtana on myös ollut tarjota mahdollisuus maisteritasoiseen opiskeluun sekä mahdolliseen jatko-opiskeluun myös ammattikorkeakouluista valmistuneille medianomeille. Koulutusohjelma on yksi Oulun

2006 kasvusopimuksen sisältö- ja mediatoimialan (<http://www.poem.fi/smtoimiala/index.htm>, <http://www oulu.ouka.fi/kasvusopimus/>) kärkihankkeista, ja se tukee kasvusopimuksen sekä Pohjoisen elokuva - ja mediakeskus POEM:n asettamia päämääriä. Tuottajatarpeen määrittely alueella perustuu Pohjoisen elokuva - ja mediakeskus POEM:n toimialatutkimukseen 2001. Koulutusta suunniteltaessa on tehty myös yhteistyötä Kauppa- ja teollisuusministeriön Sisältötuotanto-projektin kanssa ja käytetty hyväksi sen projektipäällikön asiantuntemusta. Tätä kautta koulutukseen on saatu valtakunnallinen perspektiivi.

Miten hyvin ohjelma on vastannut tähän tarpeeseen?

Koulutus on tullut tarpeeseen. Jo nyt on nähtävissä, että koulutusohjelmaan valitut opiskelijat työllistyvät alalle tuottajina, alan yrittäjinä, projektijohtajina ja asiantuntijoina. Kaikki opiskelijat tekevät tällä hetkellä alan töitä opintojensa ohessa joko kokopäiväisesti tai osa-aikaisesti/projektiluontoisesti. Kysyntä on ollut valtakunnallista, mikä kertoo siitä, että alaa monipuolisesti hallitsevista, yliopistotaustaisista osaajista on pula muuallakin kuin Pohjois-Suomessa. Opiskelijoiden tehokkaan työllistymisen heikkoutena voidaan pitää sitä, että kokopäiväopiskelu ei ole heille enää mahdollista ja heidän valmistumisensa voi pahimmassa tapauksessa viivästyä.

2. Onko ohjelma perustettu koeajaksi, muutamana vuotena toteutettavaksi vai pysyväksi osaksi opetusta?

Ohjelma on suunniteltu määräaikaiseksi, kertaluonteiseksi koulutukseksi. Sen ei ole tarkoitus jatkua sellaisenaan. Sen sijaan tavoitteena on suunnitella ohjelman toteuttamisesta hankittujen kokemusten ja tulosten pohjalta pysyväisluonteista, alan tarpeet huomioon ottavaa yliopistokoulutusta sekä -tutkimusta.

Strategia ja yhteys yliopistoon/tiedekuntaan

3. Miten maisteriohjelma toteuttaa käytännössä yliopiston ja alueen (maakunta, kunta tms.) strategisia tavoitteita?

Koulutusohjelma on yksi Oulun 2006 kasvusopimuksen sisältö- ja mediatoimialan (<http://www.poem.fi/smtoimiala/index.htm>, <http://www oulu.ouka.fi/kasvusopimus/>) kärkihankkeista, ja se tukee kasvusopimuksen sekä Pohjoisen elokuva - ja mediakeskus POEM:n päämääriä. Se luo rakenteita, kehittää alaa, yrittäjyyttä ja hankkeita sekä tuo alalle uusia tuottajia nimenomaan Pohjois-Suomen alueelta.

Oulun yliopiston tehtävänä on valmistaa tieteen ja työelämän ammattilaisia, jotka ovat uuden tiedon taitajia ja soveltajia. Mediatuottajan maisteriohjelman kaltaisilla hankkeilla tehtävää pyritään toteuttamaan mahdollisimman ajantasaisella tavalla.

4. Minkälaiset ovat maisteriohjelman yhteydet emotiedekuntaan/-tiedekuntiin ja yliopiston hallintoon? Kuvaile ja arvioi erityisesti pääkouluttajien yhteyksiä. Jos ohjelma järjestetään emoyliopistopaikkakunnan ulkopuolella, kuvaile maisteriohjelman suhteita myös emoyliopistoon.

Ohjelman suunnittelussa on tehty tiivistä yhteistyötä Oulun yliopiston hallinnon, humanistisen tiedekunnan, taideaineiden ja antropologian laitoksen sekä laitoksen eri oppiaineiden edustajien kanssa. Koska ohjelman oppisisällöt ovat monitieteisiä, opetusta ja ohjausta on hankittu useista Oulun yliopiston yksiköistä ja tiedekunnista sekä oppiaineista, pääosin kuitenkin humanistisesta tiedekunnasta ja taideaineiden ja antropologian laitoksesta. Tuottajakoulutuksen erityisluonteen vuoksi suuri osa kouluttajista on tullut myös yliopiston ulkopuolelta, osa Oulun seudulta ja osa muualta Suomesta. Heidän opetuksensa on monipuolistanut ja rikastuttanut emoyliopiston tarjoamaa koulutusta.

Opiskelijat

5. Mille ryhmille maisteriohjelma on erityisesti suunnattu? Mitkä ovat työelämässä toimivien ja kokopäiväopiskelijoiden osuudet? Minkälainen on opiskelijoiden aikaisemman koulutuksen taso ja ala?

Ohjelma on suunnattu yhtäältä jatkokoulutustieksi sellaisille ammattikorkeakoulutaustaisille opiskelijoille, jotka on valintavaiheessa arvioitu mahdollisimman soveltuviksi opiskelemaan ohjelmassa, sekä toisaalta sellaisille yliopistotaustaisille opiskelijoille, jotka on valintavaiheessa arvioitu mahdollisimman soveltuviksi opiskelemaan ohjelmassa. Kaikilta ohjelmaan hyväksytyiltä edellytettiin joko soveltuvaa korkeakoulututkintoa tai 100–120 opintoviikon laajuisia korkeakouluopintoja soveltuvalta alalta. Yhteensä 12 ohjelmaan valittua opiskelijaa on suorittanut tai suorittaa ammattikorkeakoulututkinnon (kaksi opiskelijaa ei ole vielä saanut papereitaan ulos). 11:llä opiskelijalla on yliopistotausta. Opiskelijoiden pääaineet ja koulutusalat ovat moninaiset. Heillä kaikilla on kuitenkin aiemmin tehtynä sellaisia opintoja, joita opiskellaan myös maisteriohjelmassa. Jokaiselle opiskelijalle laaditussa henkilökohtaisessa opintosuunnitelmassa on määritelty, mitkä opinnot he voivat korvata aiemmilla opinnoillaan ja mitä opintoja heidän täytyy suorittaa muun muassa niin sanottuina siltaopintoina. Maisteriohjelman opintojen monitieteisyys ja tarkasti laaditut henkilökohtaiset opintosuunnitelmat ovat mahdollistaneet opinnoiltaan erittäin heterogeenistaustaisen opiskelijaryhmän valinnan.

Kokopäiväisesti työelämässä olevia ohjelmassa oli aloitusvaiheessa yhteensä 10 opiskelijaa. Kokopäivätoimisina opiskelijoina ohjelman aloitti yhteensä 13 ihmistä. Nyt luvut ovat hieman muuttuneet. Osa kokopäiväisesti opiskelun aloittaneista on nykyisin työelämässä kokopäiväisesti tai osapäiväisesti. Osa kokopäiväisesti työelämässä olleista on puolestaan siirtynyt työskentelemään osapäiväisesti, jotta voisivat keskittyä paremmin opiskeluun.

6. Miten opiskelijavalinta on järjestetty (pelisäännöt ja valintakriteerit)? Miten opiskelijarekrytoinnissa on onnistuttu?

Opiskelijavalinnassa pyrittiin avaamaan mahdollisuus osallistua ohjelmaan sekä ammattikorkeakoulussa soveltuvan tutkinnon suorittaneille opiskelijoille (lähinnä medianomi) että yliopistossa tutkintoon liittyviä aineita opiskeleille. Vaatimuksena olivat 100–120 opintoviikon korkeakouluopinnot. Huomioon otettiin myös alan työkokemus ja/tai harrastuneisuus. Hakemusten perusteella valittiin joukko opiskelijoita haastatteluun, jonka perusteella valittiin lopulliset opiskelijat. Haastatteluista vastasivat tämän raportin laatijat (Sanna Karkulehto, Antti Pönni ja Outi Rousu). Opiskelijavalinnan kriteerit ovat nähtävissä Internetissä osoitteessa <http://metka oulu.fi/valintaperusteet.html>.

Opiskelijarekrytoinnissa on onnistuttu arvosanalla hyvä (asteikolla kiitettävä, hyvä, välttävä). Mukana on opiskelijoita, joilla on erilaiset opintotaustat sekä erikoistumisalataustat. Opiskelijoilla on vaihdellen kokemusta esimerkiksi digitaalisen median, printtimedian ja elokuva- ja televisio-alan puolelta. Toisilla on takanaan paljon alan työkokemusta, toisten osaaminen perustuu teoreettiseen tietämykseen asioista. Tämä, kuten myös kokopäiväisesti työssä käyvien valinta ohjelmaan, on ollut opiskelijavalinnan onnistumisen näkökulmasta sekä hyvä että huono asia. Niiden osalta, jotka ovat voineet opiskella kokopäiväisesti, ryhmän heterogeenisyys on osoittanut lähinnä hyväksi asiaksi, sillä opiskelijat ovat voineet oppia asioita syvällisemmin vertaisryhmässä, jossa on ollut alan monipuolista osaamista. Toisaalta jossain määrin opintojen alkuvaiheen suunnittelussa epäonnistuttiin. Opintojen alussa opiskelijoille olisi pitänyt tarjota sisällöltään vielä eriytetymppää opetusta. Etenkin jotkut ammattikorkeakoulutaustaiset opiskelijat kokivat alun opetuksen olevan paikoin jo opitun kertausta. Lisäksi useat heistä ovat edelleen epävarmoja mahdollisuuksistaan suoriutua opintojen selkeästi teoreettisista osuuksista. Jatkoa ajatellen ammattikorkeakoulutaustaisten opiskelijoiden tietoteoreettiseen ja ylipäätään

teoriapohjaiseen perusopetukseen tulisi resursoida lisää aikaa ja opintoviikkoja jo opintojen alussa. Akateemiset siltaopinnot tulisi siis määritellä etenkin heidän osaltaan tarkemmin. Opiskelijarekrytoinnin onnistuneisuutta arvioidessa tulee selkeästi esille myös se, että työelämässä kokopäiväisesti olevien on vaikeata pysyä mukana ohjelman vauhdissa, vaikka kontaktiopetusta korvaavia etäopiskelumahdollisuuksia on olemassa. Tähän on useita syitä: 1. Pääosa opinnoista ajoittuu päiväaikaan. Harvoilla työssä käyvillä on joustavat työajat, jotta he voisivat osallistua kaikkeen opetukseen. 2. Osalla työssä käyvistä, ohjelmaan valituista ei ole ollut riittävästi motivoituneisuutta suorittaa opintojaan etänä, jos he eivät pääse mukaan kontaktiopetukseen. 3. Valtaosa etäopetusmateriaalista on saatavissa vasta, kun kurssi on ohi (Tämä siistä syystä, että kursseja ei ole tehty ennen. Jos ohjelma toteutettaisiin joskus uudellen, suuri osa materiaalista olisi jo valmiiksi olemassa). Kun muut ovat jo suorittaneet kurssin, etänä opiskelevat voivat vasta aloittaa sen. 4. Ohjelman opinnot ovat vaativia ja rankkoja kokopäiväisestikin opiskeleville. Niiden suorittaminen ajantasaisesti työn ohessa voi osoittautua liian vaativaksi.

7. Millä tavalla opiskelijat ovat osallistuneet maisteriohjelman suunnitteluun? Miten he voivat vaikuttaa ohjelman sisällön ja laadun kehittämiseen? Mitä konkreettisia muutoksia ohjelmaan on tehty opiskelijoiden aloitteesta?

Ohjelman alkuperäisopintosuunnitelman teossa ei ole ollut opiskelijajäsentä, mutta jo silloin suunnitelmaan kirjattiin, että sen on oltava sisällöltään ja rakenteiltaan riittävän joustava, jotta sitä voidaan tarpeen vaatiessa muuttaa ja kehittää. Opiskelijoiden ajatukset, mielipiteet ja ehdotukset otetaan huomioon kehitettäessä ohjelmaa ja sen opintoja. Opiskelijat antavat opetuksesta suullista ja kirjallista palautetta säännöllisesti, ja se otetaan huomioon ohjelman jatkoa suunniteltaessa. Opiskelijoiden aloitteet ovat vaikuttaneet ohjelman suunnitteluun muun muassa aikatauluttamisessa, kurssien sisältörajauksissa, vierailevien opettajien valinnoissa sekä erikoistumisopintojen kurssien järjestämisessä.

8. Mikä on opiskelijoiden asema suhteessa yliopiston muihin opiskelijoihin (ohjaus, tukipalvelut, osallistuminen opiskelijatoimintaan)?

Opiskelijat ovat muiden yliopisto-opiskelijoiden kanssa samassa asemassa suhteessa yliopiston yleisiin palveluihin. Maisteriohjelman luonteesta johtuen he saavat myös erityistä ohjausta (esim. henkilökohtaiset opintosuunnitelmat ja vähintään joka lukukausittaiset HOPS-haastattelut).

9. Miten maisteriohjelman jatkotutkintokelpoisuus toteutuu käytännössä? Onko maisteriohjelmasta valmistuneita jatko-opiskelijoita?

Maisteriohjelman opiskelijat saavat jatkotutkintokelpoisuuden siinä oppiaineessa, joka on heidän pääaineensa. Maisteriohjelma on vielä kesken, joten tätä kysymystä ei voi vielä lopullisesti arvioida, mutta tähän mennessä kaksi opiskelijaa on osoittanut suoraan kiinnostusta suorittaa maisteriopintojensa jälkeen myös akateeminen jatkotutkinto.

Opettajat ja muu henkilökunta

10. Mitkä ovat ohjelman opetusresurssit? Hoitaako vakiohenkilöstö muiden tehtävien ohella, vai onko palkattu lisätyövoimaa?

Ulkopuoliset erityisasiantuntijat antavat suuren osan ohjelman opetuksesta. Merkittäviä osia opetusresursseja on saatu myös yliopiston sisältä taideaineiden ja antropologian laitoksesta (mm. kirjallisuus, elokuvatutkimus, taidehistoria), humanistisesta tiedekunnasta (kieli- ja viestintäopinnot), taloustieteellisestä tiedekunnasta (taloustieteelliset ja juridiset opinnot) ja luonnontieteellisestä tiedekunnasta (tietojenkäsittelytieteiden laitos: digitaalinen media, projektinhallinta).

Projektipäällikkö hoitaa opetuksen suunnittelun, koordinoinnin ja organisoinnin sekä osan opetuksesta. Lisäksi hän vastaa opiskelijoiden opinto-ohjauksesta.

11. Ilmoittakaa maisteriohjelman johtajan ja vastuuhenkilön arvo ja asema sekä osuus toteutuksesta. Ilmoittakaa myös opettajien nimet, heidän arvonsa ja asemansa sekä osuutensa toteutuksesta (% opintoviikoista)

Opetusten opintoviikkomäärien %-osuuksia ei voida arvioida, sillä ohjelma on vielä kesken, eikä opintojen kokonaisopintoviikkomäärästä ole vielä varmuutta (tähän vaikuttavat esimerkiksi erikoistumis- ja valinnaisopintojen määrät). Opettajien nimien jälkeen merkityt opintoviikkomäärät ovat syyslukukauden loppuun mennessä toteutuneita opintoviikkomääriä.

Sanna Karkulehto, FM, projektipäällikkö, Oulun yliopiston taideaineiden ja antropologian laitos, 5,5 ov (sekä opintoviikko-opetusta että useiden luennoitsijoiden vierailuista koostuvien kurssien koordinoitua, osa valinnaisia opintoja)
Antti Pönni, FM, elokuvatutkimuksen ma. lehtori, Oulun yliopiston taideaineiden ja antropologian laitos, 5–7 ov (osa valinnaisia opintoja, joita on jo tehty)
Markku Pulkkinen, lakimies (OTK), lehtori, Oulun yliopiston taloustieteellinen tiedekunta, 2,5 ov
Sauli Pajari, ekon., suunnittelija, Oulun yliopiston taloustieteellinen tiedekunta, 0,5 ov
Jorma Mikola, FL, taidehistorian lehtori, Oulun yliopiston taideaineiden ja antropologian laitos, 2 ov
Ilmari Leppihalme, kirjallisuuden ma. lehtori, Oulun yliopiston taideaineiden ja antropologian laitos, 4 ov
David Wingate, dramaturgi, Högskolan i Trollhättan, 2 ov
Kari Liukkunen, KM, projektipäällikkö, Oulun yliopiston luonnontieteellinen tiedekunta, tietojenkäsittelytieteiden laitos, 1–2 ov (1 ov valinnainen)
Tiina Havana, viestinnän st. lehtori, Oulun yliopisto, 1–2 ov (1 ov valinnainen)
Kari Arokylä, Viestintätoimisto Pohjoisranta, 1–2 ov (1 ov valinnainen)
Outi Rousu, HuK, tuottaja / elokuva- ja televisiotuotanto, 0,5 ov
Jussi Haukkamaa, ohjelmapäällikkö, OAMK, 0,5 ov
Annakaisa Sukura, lehtori, STADIA, 1 ov
Petra Tarjanne, FM, projektipäällikkö (KTM: Sisältö-Suomi-projekti), 2 ov
Hanna Hemilä, tuottaja, Lumifilm Oy, 1 ov
Kevin Frazier, lakimies, Magic Path Entertainment, 0,5 ov
Mika Tuomola, taiteellinen johtaja ja Leena Saarinen, käsikirjoittaja, TaiK, Medialab, 1 ov
Aija Pimiä, asianajana, Asianajotoimisto Aija Pimiä, 2 ov
Jari Leinonen, lehtori, OKTOL, 3 ov
Kari Pankkonen, kehityspäällikkö, Oulun yliopiston luonnontieteellinen tiedekunta, tietojenkäsittelytieteiden laitos, 3 ov
Veikko Mynttinen, lehtori, Oulun yliopiston luonnontieteellinen tiedekunta, tietojenkäsittelytieteiden laitos, 3 ov
Markku Mäki, filosofian lehtori, Oulun yliopiston historian laitos, 1 ov

12. Miten varmistetaan opettajien pätevyystaso ja kehitetään opettajien pedagogista ja sisällöllistä osaamista?

Oulun yliopiston opettajat ja muu opetukseen osallistuva henkilökunta on valittu tehtäviinsä Oulun yliopiston ja valtakunnallisten yliopistolaatukriteerien mukaisesti. Kaikki yliopistohenkilökunnan antama opetus on tutkimusperustaista, ja henkilökunnalla on oikeus ja velvollisuus tehdä opetuksen rinnalla myös omaa tutkimustyötä. Pedagogista ja sisällöllistä osaamista kehitetään yliopiston sisäisellä ja ulkopuolisella koulutuksella (Oulun yliopistossa panostetaan tällä hetkellä mm. henkilökunnan TVT-koulutukseen), seminaari- ja konferenssityöskentelyillä, valtakunnallisella tutkimusyhteistyöllä jne. Henkilökunta pätevoityy myös seuraamalla esimerkiksi juuri kyseisen maisteriohjelman vierailevien luennoitsijoiden opetusta mahdollisuuksien mukaan. Vierailevien opettajien pätevyystaso on varmistettu sillä, että opettajiksi on kutsuttu alan tunnettuja huippuosaajia, joiden tiedetään kehittävän

omaa osaamistaan. Opettajien pedagogista soveltuvuutta voidaan arvioida mm. keskustelemalla siitä alan koulutuksen ja tuotannon asiantuntijoiden kanssa.

13. Mitkä ovat maisteriohjelman muut henkilöresurssit? Vaatiiko ohjelman hallinnointi erityisjärjestelyjä?

Projektipäällikkö vastaa pääosin ohjelman ja EU-hankkeen hallinnoinnista. Oulun yliopiston humanistisen tiedekunnan osastosihteeri vastaa hankkeen taloushallinnollisista toimenpiteistä (kirjanpito, palkanmaksu, EU-maksatus jne.) ja elokuvatutkimuksen lehtori käyttää noin 25 tuntia/kk suunnitteluun ja muihin ohjelman sekä EU-hankkeen toteuttamiseen liittyvien tehtävien hoitoon. Lisäksi syyslukukaudella 2003 hankkeella on ollut puolipäiväinen projektisihteeri, jonka tehtäviin on kuulunut lähinnä päivittäisten toimistoasioiden hoito ja arkistointi, opiskelijatiedottaminen, opintorekisteri- ja opintokorvaavuustietojen päivittäminen, www-pohjaisen oppimisympäristön päivitys sekä EU-hankeasioiden hoitaminen yhdessä projektipäällikön kanssa. Ohjelman toimivan toteutuksen kannalta nämä resurssit ovat olleen välttämättömiä. Erityisesti EU-hankkeisuus työllistää ohjelmassa paljon ja vie runsaasti henkilöresursseja. Jos ohjelma toteutettaisiin osana yliopiston normaalitoimintaa, tultaisiin toimeen yhdellä koordinaattorilla tms., joka vastaisi ohjelman hallinnollisista tehtävistä (taloushallinto olisi hyvä säilyttää tiedekunnassa) sekä opintojen suunnittelusta, opinto-ohjauksesta jne.

Talous ja tilat

14. Minkälaiset ovat ohjelman taloudelliset resurssit (mm. rahoituslähteet ja budjetti, ohjelman kokonaishinta, hinta-arvio/opiskelija, vastaavan perusopetuksena toteutettavan tutkinnon hinta, maisteriohjelman käynnistämistä seurannut henkilökunnan lisäys)

Ohjelman rahoittavat Euroopan sosiaalirahasto / Oulun lääninhallituksen sisistysosasto, Oulun kaupunki ja yritykset. Hankkeen kokonaisbudjetti on 391 264 euroa. Maisteriohjelman kokonaishintaa/opiskelija on mahdotonta esittää, sillä hanke on kesken ja hankkeen kokonaisbudjettiin sisältyy myös kuluja, jotka syntyvät hankkeen muiden tavoitteiden toteuttamisesta (siis maisteriohjelman opetuksen järjestämisen ohji). Jos jonkunlaista summaa halutaan kuitenkin hakea, voidaan hankkeen kokonaisbudjetin summa jakaa ohjelmaan valittujen opiskelijoiden lukumäärällä ($391\ 264 : 23 = 17\ 011,4783$), ja näin voidaan esittää, että ohjelmassa tehdyn, noin kandidivaiheesta tehdyn maisterintutkinnon hinta -arvio/opiskelija olisi noin 17 000 euroa. Maisterintutkinnon kokonaishinnaksi Oulun yliopiston humanistisessa tiedekunnassa on arvioitu 37 400 euroa. Maisteriohjelman käynnistämisestä seurannutta henkilökunnan lisäystä on myös vaikea arvioida, kun opetusta on annettu sekä yliopiston perusopetuksen ohessa että ulkopuolisin voimin. Projektipäällikkö on palkattu yksinomaan ohjelman toteuttamista varten.

15. Minkälaisia ovat opetuksessa käytettävät tilat, kirjastot, tietokonehuoneet, muut oheispalvelut? Mitkä ovat näiden palvelujen vahvuudet ja heikkoudet? Mitkä ovat opiskelijoiden mahdollisuuksia käyttää niitä?

Opetuksessa käytetään Oulun yliopiston tiloja ja palveluja. Opiskelijoiden tilojen ja palvelujen käyttömahdollisuudet ovat samat kuin muillakin perustutkinto-opiskelijoilla. Lisäksi opiskelijat voivat käyttää hankkeelle ostettuja tietokoneita (2 kpl), joihin on hankittu alalla työskentelyyn vaadittavia erikoisohjelmia. Tämä on kuitenkin tuntunut opiskelijoista toisinaan riittämättömältä. Tiedekunnassa tuntuu olevan liian vähän tietokoneita opiskelijaa kohden ja tuskin lainkaan uusin ohjelmin varustettuja tietokoneita.

16. Arvioikaa missä määrin maisteriohjelma toteutuu samoilla resursseilla tasolla kuin normaali opetus, missä määrin vaatii erityisresursseja? Edellyttääkö maisteriohjelma erityisjärjestelyjä esim. aikojen ja tilojen suhteen?

Jos ohjelmaan aiottaisiin jatkossa valita kokopäivätoimisesti työssä käyviä, opetusta tulisi voida järjestää enemmän myös iltaisin, mikä voisi osoittautua paikoin vaikeaksi. Opintojen ilta -aikataulutus ei välttämättä tuota vaikeuksia, mutta etenkin opintojen integrointi muuhun yliopiston perusopetukseen vaatii myös muiden opiskelijoiden ja henkilökunnan aikataulujen huomioon ottamista. Lisäksi kun valtaosa yliopiston perustarjontaopetuksesta on päiväaikaan, niihin yhdistetty iltaopetus aiheuttaisi vain sen, että opetusten väliin jäisi tyhjää aikaa. Opetustilojen suhteen ohjelma ei vaadi erityisjärjestelyjä. Tietokoneita ja tietokonealuokkia tiedekuntaan pitäisi saada lisää, mutta tämä ei ole yksinomaan maisteriohjelman, vaan koko tiedekunnan ongelma.

Opetus ja ohjaus

17. Minkälaisia ovat maisteriohjelman opetusjärjestelyt, opetusmenetelmät, etäopiskelumahdollisuudet, tieto- ja viestintätekniikan käyttö, työn ohessa opiskelemiseen liittyvät ajalliset mahdollisuudet?

Luento- ja muu kontaktiopetus, ohjatut harjoitukset ja etätehtävät, workshopit, työpajat, vierailut ja ekskursionit, projektit ja projekti- tai tuotantoluontoiset tehtävät, seminaarit, verkko- ja virtuaalikirssit, kirjatentit, esseet jne. Opintojen suorituksissa otetaan huomioon tenttien, esseiden, tehtävien ja raporttien teon lisäksi myös osallistuminen opetuksessa käytäviin keskusteluihin jne. Ohjelmalla on oma oppimisympäristö (Optima), johon on kerätty omiin kansioihin opinto-, kurssi- ja lukukausisuunnitelmat ja -tiedotteet, lukukausien työjärjestykset, kurssi-informaatiot ja sähköinen/kirjallinen kurssisisältö, alan tärkeitä kirjallisuus- ja www-linkkitietoja, sopimus- ja budjettipohjia jne. Lisäksi oppimisympäristöstä on pääsy ohjelman digitaaliseen oppimateriaaliin, lähinnä dv-kameralla kuvattuihin erikoisasantuntijaluentoihin, joita opiskelijat voivat seurata verkossa (tai vaihtoehtoisesti cd-romilta tai VHS:ltä) ja raportoida oppimisympäristössä. Näin opintoja voi suorittaa myös etänä. Lähes kaikki ohjelman erikoisasantuntija- /vierailijaluennot on kuvattu. Lisäksi ohjelman opiskelijoille ja henkilökunnalle on hankittu postituslista (metka@lists.oulu.fi) yhteiseen viestintään ja tiedottamiseen. Tämän lisäksi opiskelijoille on laadittu ryhmätekstiviestipalvelu lähinnä akuuttia opetuksen muutostiedottamista tai muuta nopeaa aikataulua vaativaa viestittämistä varten.

18. Miten maisteriohjelman ohjaus on järjestetty (esim. henkilökohtainen opintosuunnitelma, opintojen etenemiseen liittyvä tuki, opintinäytetöiden ohjaus)? Vaatiiko neuvonta ja ohjaus erityisjärjestelyjä? Hoitaako vakiohenkilöstö muiden tehtävien ohella, vai onko palkattu lisävoimaa?

Projektipäällikkö on tehnyt opiskelijoiden henkilökohtaiset opintosuunnitelmat yhdessä opiskelijoiden kanssa. Ensimmäisen vaiheen HOPS-haastatteluihin osallistuivat osin myös hankkeen ohjausryhmän jäsenet Markku Flink (toiminnanjohtaja, Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEM), Kimmo Paananen (tuottaja, Klaffi Tuotannot Oy), Antti Pönni (elokuvatutkimuksen lehtori, OY) ja Outi Rousu (tuottaja, Periferia Productions Oy). HOPSeissa on pyritty ottamaan huomioon opiskelijan opintoja koskevat lähtövalmiudet: mitä aiheita ja opinto-alueita hänen tulisi suorittaa, mitkä hän on jo suorittanut, missä tarvitaan lisäkoulutusta, harjoittelun ja työkokemuksen määrittely jne. Tämän lisäksi HOPSeihin on kirjattu opintojen tavoitteet, aikataulutus jne. HOPSit päivitetään vähintään kaksi kertaa vuodessa, jokaisen lukukauden alussa. Tämän päivitystyön on tekee projektipäällikkö yhdessä opiskelijoiden kanssa (henkilökohtaiset tapaamiset). Projektipäällikkö vastaa myös muusta opintojen henkilökohtaisesta ja ryhmäkohtaisesta ohjauksesta ja neuvonnasta sekä osittain opinnäytetöiden ohjauksesta. Opinnäytetöiden ohjauksen päävastuu on oppiaineiden professoreilla, mutta opiskelijat saavat tarpeen mukaan lisäohjausta

projektipäälliköitä, oppiaineiden lehtoreilta, muilta professoreilta sekä tarvittaessa Oulun yliopiston ulkopuolisilta erikoisasiantuntijoilta, jotka palkataan tehtävään erikseen.

19. Miten maisteriohjelmassa seurataan opintojen etenemistä? Miten tahdista pudonneita seurataan ja heitä tuetaan? Miten opintojen viivästymiseen/keskeyttämisiin puututaan?

Opintojen etenemisen seurannassa parhaaksi tavaksi ovat osoittautuneet henkilökohtaiset opintosuunnitelmahaastattelut. Tämän lisäksi projektipäällikkö ottaa henkilökohtaisesti yhteyttä henkilöihin, jotka eivät ole hetkeen olleet mukana opiskelussa. Yleensä opiskelijat ilmoittavatkin tekemisistään ja muutoksista aikatauluissaan tms. aktiivisesti projektipäällikölle. Tähän vaikuttanee myös se, että ryhmän tiiviys on virittänyt opiskelijoiden välille ryhmäkuria, joka kannustaa aktiiviseen läsnäoloon ja ilmoittamaan poissaoloista. Ryhmän tiiviys auttaa myös pysymään mukana opinnoissa: opiskelijat voivat vaihtaa helposti muistiinpanoja, tehdä korvaavia opintoja ryhmissä, pyytää toisiltaan apua jne. Tarvittaessa opinnoissaan jälkeen jääneille opiskelijoille on järjestetty erillisiä ohjauspalavereita, joissa on käyty läpi rästissä olevia opintoja ja niiden suoritus-/korvausmahdollisuuksia. Erillisiä ohjauspalavereita on järjestetty myös, jos joku on toivonut mahdollisuutta suoriutua opinnoista nopeammin tai toisessa tahdissa kuin on suunniteltu (esim. gradun aloitus, harjoittelut, erillisten kurssien suoritukset ja niiden mahdolliset korvaavuudet, kv-opiskelijavaihtoon liittyvät suunnittelut ja järjestelyt, uusien töiden myötä tulleiden aikataulumuutosten niveltäminen opintoihin jne.). Tällä hetkellä opintojaan kokonaan keskeyttäneiksi ei ole ilmoittautunut kukaan. Silti ohjelman suoritus suositeltavassa aikataulussa on muodostunut mahdottomaksi 2–4 opiskelijalle. Syynä tähän on kaikkien osalta kokopäivätoiminen työ. Lisäksi kaksi heistä asuu muualla kuin Oulussa.

Korkeakouluyhteistyö

20. Mikäli maisteriohjelma toteutetaan yhteistyössä yhden tai useamman korkeakoulun kanssa, miten yhteistyötä toteutetaan käytännössä? (Tarjoaako yhteistyökorkeakoulu opetusta, osallistuuko ohjelman suunnitteluun yms.) Arvioikaa yhteistyön vahvuuksia ja heikkouksia.

Maisteriohjelma toteutetaan Oulun yliopiston sisällä. Yhteistyötä tehdään yliopiston eri tiedekuntien (HuTK; TaTK; LuTK, TOL) välillä. Tiedekunnista on ollut henkilökuntaa mukana suunnittelemassa ja antamassa opetusta. Lisäksi ohjelmassa on ollut ja tulee vierailevia luennoitsijoita ja opettajia Helsingin Taideteollisesta korkeakoulusta (ELO, Medialab), Helsingin ammattikorkeakoulusta (STADIA), Oulun ammattikorkeakoulusta (OAMK:n kanssa on myös järjestetty yhteistyössä muutamien kurssien osia ja tehty muuta yhteistyötä), Tampereen yliopistosta, Turun yliopistosta ja Trollhättanin yliopistosta Ruotsista. Maisteriohjelman yhteistyö EU:n MEDIA-rahoitteisen EAVE-tuottajankoulutusorganisaation kanssa tuo Ouluun alan eurooppalaiset huiput kesällä 2004.

Lisäksi yhteistyötä tehdään "opiskelijavaihdon" osalta: kahden maisteriohjelmassa opiskelevan opiskelijan osalta on sovittu, että hän suorittaa tutkinnon siihen korkeakouluun (Lapin yliopisto), jossa hän on kirjoilla pääaineopiskelijana. Opiskelijat suorittavat maisteriohjelman opinnot Oulun yliopistossa erillisinä sivuaineopintoina.

Kansainvälisyys

21. Miten maisteriohjelman rakenteeseen on sisällytetty mahdollisuus kansainväliseen vaihtoon? Millä muulla tavalla kansainvälisyys toteutuu maisteriohjelmassa (ulkomaiset luennoitsijat, kansainvälinen opettajavaihto jne.)?

Oulun yliopiston kansainväliset vaihto-ohjelmat ovat avoimia maisteriohjelman opiskelijoille. Tällä hetkellä 2–5 opiskelijaa suunnittelee aktiivisesti lähtevänsä opiskelijavaihtoon ulkomaille syksyllä 2004. Lisäksi maisteriohjelman opiskelijoille on järjestetty yhteistyössä Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEM:n sekä Oulun ammattikorkeakoulun kanssa mahdollisuus osallistua kansainväliseen eurooppalaiseen EAVE-tuottajakoulutukseen kesällä 2004. EU:n Sources 2 -ohjelman kouluttaja, Trollhättanin yliopiston (Ruotsi) lehtori, dramaturgi David Wingate opettaa ja ohjaa maisteriohjelman opiskelijoita säännöllisesti. Hänen kauttaan ollaan suunnittelemassa uutta kansainvälistä yhteistyötä Trollhättanin yliopiston kanssa. Samoin on suunniteltu yhteistyötä kanadalaisen Banff Centre -yliopiston kanssa, joka on POEM:n kansainvälinen yhteistyökumppani.

Tutkimus

22. Mitä yhteyksiä maisteriohjelmalla on yliopiston tutkimustoimintaan? Minkälaisia tutkimushankkeita maisteriohjelmalla on ja miten ne liittyvät opetukseen?

Yliopisto-opetus on tutkimusperustaista, ja osa hankkeessa toimineista opettajista työskentelee erilaisissa tutkimushankkeissa. Maisteriohjelmalla itsellään ei ole tutkimushankkeita, sillä ohjelma on ollut käynnissä vasta vuoden ja opetusta on annettu vasta kahden lukukauden ajan. Kertaluonteisessa, 2 ½ vuotta kestävässä hankkeessa tutkimusprojektien rakentamiselle ei ole muutoinkaan realistisia mahdollisuuksia.

Työelämäyhteydet, työ- ja elinkeinoelämän koulutustarpeet, alueellinen vaikuttavuus

23. Millä tavoin hankitaan tietoa työ- ja elinkeinoelämän koulutustarpeista maisteriohjelmassa suunniteltaessa ja kehitettäessä ja miten ja missä määrin tietoa hyödynnetään ohjelmaa kehitettäessä?

Maisteriohjelman koulutuksen suunnittelussa on ollut mukana Kauppa- ja teollisuusministeriön Sisältötuotanto-projekti. Sen projektipäällikkö on ohjelman ohjausryhmän jäsen ja yksi kouluttajista. Tätä kautta suunnitteluun tulee valtakunnallinen näkökulma. Tulevaisuutta ajatellen SiSu-projektin loppuraportit (projekti päättyy vuoden 2003 lopussa) ovat sisältötuotantoalan opintojen suunnittelussa merkittävässä asemassa. Alueellista näkökulmaa saadaan muun muassa Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEM:n vuonna 2001 teettämän Pohjois-Pohjanmaan sisältötuotantoteollisuuden toimialatutkimuksen, Media Forumin vuonna 2003 teettämän alustavan toimialaselvityksen (http://www.poem.fi/mediaforum/kysely/media_forum_kysely_0903.pdf) sekä Pohjois-Pohjanmaan TE-keskuksen ja Pohjois-Pohjanmaan liiton Oulun yliopiston koulutus- ja tutkimuspalveluilla teettämän Digitaalisen sisältötuotantoalan ennakoiti Pohjois-Pohjanmaalla (<http://ennakoiti.fi/Adobe/Sis%C3%A4lt%C3%B6tuotantoraportti.pdf>) -selvityksen kautta. Hankkeen ohjausryhmässä ovat työ- ja elinkeinoelämän osalta edustettuina KTM:n SiSu-projektin edustajan lisäksi muun muassa POEM sekä alan yrittäjät.

24. Mikä on maisteriohjelman rekrytointialue? Mistä opiskelijat ovat kotoisin? Miten valmistuneet työllistyvät alueelle? Kerätäänkö maisteriohjelmassa systemaattista tietoa valmistuneiden työllistymisestä?

Rekrytointialueena on pääasiassa Pohjois-Suomi, mutta alan yliopistokoulutuksen kysynnän vuoksi ohjelmaan haki opiskelijoita valtakunnallisesti. Opiskelijoista pääosan ennakoidaan työllistyvän Pohjois-Pohjanmaan alueelle, osa yrittäjinä ja osa projektityöntekijöinä ja/tai asiantuntijoina alan yrityksissä, yhteisöissä ja organisaatioissa.

25. Mitä yhteistoimintaa maisteriohjelmalla on työelämän kanssa? Minkälaisia käytännön järjestelyjä/yhteyksiä maisteriohjelmalla on niiden yritysten kanssa, joissa opiskelijat ovat töissä?

Katso kohta 23. Useat ohjelman kouluttajista työskentelevät alalla yrittäjinä tms. Opiskelijat ovat harjoittelijoina ja määräaikaisina/osa-aikaisina työntekijöinä yrityksissä ja erilaisissa alan hankkeissa. Maisteriohjelma on avustanut opiskelijoita saamaan osan em. paikoista.

26. Missä määrin maisteriohjelman puitteissa odotetaan tapahtuvan teknologiasiirtoa ja mitä näyttöä siitä on? (uusia yrityksiä, tuotteita, työpaikkoja)

Osa opiskelijoista todennäköisesti perustaa oman yhtiön ja siirtyy yrittäjiksi ja samalla työnantajiksi (viimeisimmän kyselyn mukaan lähes puolet ohjelman opiskelijoista arvioi toimivansa yrittäjänä jossain vaiheessa opintojensa jälkeen). Osalla opiskelijoista on jo oma alan yritys. Näiden yritysten odotetaan kasvavan ja luovan näin uusia työpaikkoja alalle ja alueelle.

27. Miten maisteriohjelman alueellista vaikuttavuutta on selvitetty? Millaisia tuloksia on saatu?

Ohjelman alueellista vaikuttavuutta ei ole ohjelman tässä vaiheessa voitu vielä selvittää riittävän tarkasti.

Laatu ja kehittäminen

28. Minkälaisia palautejärjestelmiä maisteriohjelmassa käytetään?

Opiskelijapalaute, kirjallinen ja suullinen. EU-seurantareportit, joissa mitataan muun muassa hankkeen alueellista ja työvoimapolitiittista vaikuttavuutta puolivuositain. Kirjalliset vuosiraportit, joissa selvitetään hankkeen toteutusta ja saavutuksia. Muut palautejärjestelmät (lähinnä hankkeen loppuraportointiin liittyvät) ovat vasta suunnitteilla.

29. Millä muulla tavalla maisteriohjelman laatua seurataan ja kehitetään?

Hankkeen ohjausryhmä, joka on asetettu vastaamaan osaltaan ohjelman sisällöllisestä kehittämisestä, kokoontuu säännöllisesti. Projektipäällikkö raportoi toimistaan ja hankkeen toteutuksesta ohjausryhmälle. Suurimmista ohjelman toteutukseen liittyvistä suunnitelmista keskustellaan ohjausryhmässä, ja hankkeen raportit sekä maksatuspäätökset käytetään ohjausryhmässä. Ohjausryhmään kuuluu viisi Oulun yliopiston edustajaa, KTM:n SiSu-projektin edustaja, POEM:n edustaja, Oulun seudun ammattikorkeakoulun edustaja, Oulun kaupungin edustaja, kaksi alan yritysten edustajaa sekä opiskelijaedustaja.

Muuta

30. Muita kommentteja/ajatuksia tms.?

Arvioinnin tässä vaiheessa on hyvä muistuttaa, että Oulun yliopisto ei ole ehdottamassa mediatuottajan maisteriohjelmaa pysyväisluonteiseksi

maisteriohjelmaksi. Sen sijaan tavoitteena on mediatuottajan maisteriohjelman ja tiedeviestinnän maisteriohjelman toteuttamisesta saatujen kokemusten pohjalta vakiinnuttaa Oulun yliopiston humanistiseen tiedekuntaan sisällöltään myöhemmin tarkennettava, monitieteinen sisältötuotantoalan ja viestinnän maisteriohjelma. Maisteriohjelman suunnittelutyö on parhaillaan käynnissä, ja siitä tehdään hanke-esitys OPM:n ja Oulun yliopiston välisiin tulosneuvotteluihin.

(II) ITSEARVIOINTIKYSYMYKSET MAISTERIOHJELMAN OPISKELIJOILLE

Yleistiedot

Oulun yliopisto, Mediatuottajan maisteriohjelma (METKA)

Opiskelijan nimi: Ann-Mari Virta, Janne Kaakinen, Anne Laurila, Minna Tasanto, Jussi V. Väisänen, Janne Vahtola, Maria Kuisma, Laura Kaipainen, Taina Ronkainen, Risto Tuominen, Johanna Ylipulli, Pasi Valtanen, Darja Heikkilä, Jussi J. Väisänen

Aloitusvuosi maisteriohjelmassa: Kaikkien opiskelijoiden aloitusvuosi on 2003.

Opintotaustat seuraavanlaisia: medianomi AMK; OY, tietojenkäsittelytiede, tradenomi AMK; OY, kirjallisuus; OY, kulttuuriantropologia; LY, audiovisuaalinen mediakulttuuri; JY, Suomen historia

Suoritettuja opintoviikkoja: vaihtelee

1. Mille ryhmälle maisteriohjelma on erityisesti suunnattu (työelämässä toimiville/kokopäiväopiskelijoille; pohjakoulutuksen taso ja ala)?

* Joukossa on aika paljon ammattikorkeakoulussa media-alan pohjakoulutuksen saaneita. Opinnoissa on paljon joustoa ja ainakin minun eteeni on nähty paljon vaivaa että voisin yhdistää opinnot ja työn.

* Maisteriohjelmassa opiskelevat sekä työelämässä toimivat opiskelijat että kokopäiväopiskelijat. Itse muutettuani Ouluun olen ollut päätoiminen opiskelija ja työskennellyt lähinnä kesäkuukausina. Oma pohjakoulutukseni on medianomin tutkinto Turun Ammattikorkeakoulun taideakatemian Viestinnän koulutusohjelmasta, jossa opiskelin taiteen tuotannon linjalla. Maisteriohjelmassa opiskelevien pohjakoulutus on vaihteleva, osalla on tutkinto ammattikorkeakoulusta ja osa on opiskellut jo pitkään yliopistossa tai suorittanut kandin pätevyuden aikaisemmin.

* Maisteriohjelma soveltuu parhaiten kokopäiväopiskelijoille, mutta myös työelämässä toimiville on luotu hyvät mahdollisuudet opiskeluun. Pohjakoulutuksena minulla on Taiteen kandidaatin tutkinto.

* Mediatuottajan maisteriohjelma on suunnattu erityisesti kokopäiväopiskelijoille, joilla on taustallaan laaja yleissivistävä koulutus tai koulutus AV-alalle.

* Metkaan hakijoilla täytyi olla aikaisempaa koulutusta alalta (AMK-tutkinto) tai vähintään 100 ov yliopistossa. Metkaan koottiin heterogeeninen ryhmä, joiden tavoitteena on akateeminen tutkinto mediatuottamisen alalta. Heterogeeninen ryhmä itsessään muodostaa riskin tutkinnolle – jos tavoitteena on korkein mahdollinen koulutus tuottamisesta Suomessa, ei sitä voida saavuttaa mikäli suuri osa valituista ei ymmärrä edes mitä tuottaminen itsessään on ja alan opiskelu täytyy aloittaa nolasta.

* Kokopäiväopiskelijoille; pohjakoulutuksena amk-tutkinto kaupalliselta tai media-alalta/100 ov yliopisto-opintoja

* Opinnot on suunnattu sekä kokopäivätoimisesti opiskeleville että työssäkäyville.

* Koulutusohjelma oli suunnattu jo ammattikorkeakoulun tutkinnon tai riittävän määrän yliopisto-opintoja suorittaneille alalle soveltuville henkilöille.

* Kyllähän tämä ohessa työssäkäyville melko kiireiseltä ja vaikealta näyttää tuntuvan, vaatii mielestäni kokopäiväistä opiskelua, etenkin kun vierailijoita on niin paljon.

* Pohjakoulutuksen taso ja työkokemuksen määrä vaihtelevat, mutta itse olen kokenut sen pikemminkin myönteisenä asiana. Erilaiset taustat ovat olleet hyödyllisiä ja mahdollistaneet laajemman keskustelun.

* Kokopäiväopiskelijat, väh. 100 viikkoa korkeakouluopintoja pohjalla.

* Opistotasoinen tutkinto media-alalta riittää pohjakoulutukseksi. Opiskelu työn ohessa mahdollista, jos pohjakoulutusta enemmän (korkeakoulututkinto).

* Maisteriohjelma on suunnattu mielestäni sellaisille henkilöille, jotka ovat aiemmin suorittaneet ammattikorkeakoulututkinnon ja jollakin tapaa olleet tekemisissä työssään median eri aloilla. Vaikuttaa siltä, että ohjelma on pikemminkin räätälöity kokopäiväopiskelijoita kuin työssäkäyviä varten.

2. Miten opiskelijarekrytoinnissa on onnistuttu? Miten ohjelma on täyttänyt opiskelijoiden odotuksia?

* Opiskelijarekrytointi on mielestäni onnistunut. Erilaisilla taustoilla olevat opiskelijat täydentävät toisiaan. Ohjelma on mielestäni täyttänyt hyvin opiskelijoiden odotuksia.

* Opiskelijavalinnassa valittiin maisteriohjelmaan 23 opiskelijaa. Opiskelijoista arviolta noin 15 opiskelee säännöllisesti, pieni osa karsiutui ohjelmasta jo opintojen alkuvaiheessa. Alussa rekrytoinnin suhteen keskustelua opiskelijoiden keskuudessa herätti se, kuinka paljon läsnäoloa opinnot todellisuudessa vaativat ja onko tutkintoa mahdollista suorittaa myös töiden ohella. Opiskelijarekrytoinnissa epäonnistuttiin osittain, koska maisteriohjelmaan valikoitui ehkä liian paljon sellaisia opiskelijoita, joilla ei ole aikeita valmistua ohjelmasta. Toisaalta se, että opiskelijat työllistyvät hyvin myös opintojen aikana on erittäin myönteistä.

Omat odotukseni maisteriohjelman suhteen ovat täyttyneet tähän mennessä, kun opinnot ovat edenneet pian puoliväliin. Syventävät ammattiopinnot yhteisesti yliopiston muiden aineiden kanssa toimivat hyvin jatkotutkintona ammattikorkeakoulusta hankitulle tutkinnolle.

* Opiskelijarekrytoinnissa on onnistuttu hyvin ja ohjelma on täyttänyt odotukseni hyvin.

* Ainakin meitä on monipuolinen joukko, jotka täydennämme toisiamme. Ihmisillä on aika erilaiset taustat, mikä ehkä tekee, että jotkut kurssit ovat nappiin joillekin ja toisille joko liian kaukaisia aiheeltaan tai jopa liian tutua juttua.

* Opiskelijarekrytoinnissa on mielestäni onnistuttu hyvin. Koulutus on korkeatasoista, joskin yliopiston tutkimusperinteen johdosta hieman elokuvapainotteista.

* Opiskelijavalinta oli nopea ja ehkäpä siksi siinä ei onnistuttu. Metkaan valituista muutamia emme ole nähneet ensimmäisen päivän jälkeen ja heidän opiskelijapaikkansa olisi voinut antaa jollekin koulutuksesta oikeasti kiinnostuneelle. Muutoin ryhmään on valittu hyviä persoonallisuuksia, joiden kanssa on helppo tulla toimeen. On silti vaikea hahmottaa, millaisessa projektissa kaikkien voimavaroja voitaisiin hyödyntää maksimaalisesti. Edellä mainittu ryhmän heterogeenisuus rajoittaa opintojen edistymistä. Tavoitteena oli parempaa sisältötuotantoa, mutta sisällön pohtimiseen harvoin edes päästään, kun opiskelijoiden täytyy ensin opetella miten tuottaminen käytännössä tapahtuu. Olemme siis opetelleet hienosti perusteita tuotannon suunnittelusta, sopimuksista ja oikeuksista, taloudesta jne. mutta pintaa syvemmälle emme ole päässeet. Opetus on ammattikorkeaan verrattuna keskivertoa parempaa, mutta nähdäkseni koulutus on sisällöltään kutakuinkin sama, Metkalaisten teoriaopetukseen tosin käytetään enemmän aikaa ja rahaa, kuin alemmillä koulutustasoilla.

* Hyvin, heterogeenisestä opiskelijaryhmästä löytyy joka alan osaajia -> oppii myös muilta opiskelijoilta

* Osa opiskelijoista ei ole kokenut saavansa ohjelmasta kovinkaan paljon mitään uutta opintoihinsa. Erityisesti ammattikorkeakoulujen tuottajalinjoilta valmistuneet ovat vaikuttaneet välillä pettyneiltä. Taustaltaan akateemiset opiskelijat saavat ohjelmasta todennäköisesti paljon enemmän irti, koska opetus eroaa niin paljon heidän aikaisemmin saamastaan. Akateemisen taustan omaaville maisteriohjelma tarjoaa kanavan hyödyntää tietoaan käytännössä muuhunkin kuin tutkimukseen.

* En pysty vastaamaan kuin omasta puolestani, olen tyytyväinen, että pääsin mukaan koulutukseen. Tämä on minulle suoraa jatkoa aiemmin oppimaani, ja opetusohjelma paperilla kuulosti todella hyvältä. Kuitenkin huomaan, että paljon opetuksessa on samansisältöistä, jo AMK:ssa opetettua. Tokihan jokainen puhuja kertoo hiukan eri näkökulmasta, mutta olisin tosiaan kaivannut hiukan enemmän esimerkiksi juridiselta sisällöltä. Tuotannon linjan opetus TTVOLlla on sisältänyt yllättävän laajasti työn eri osa-alueita.

* Valitettavan moni on ilmeisesti luopunut opiskeluaikastaan. Aktiivisesti valituista opiskelee käsittääkseni noin puolet.

* Hakijoita oli riittävästi ja ohjelma on vastannut niihin lupauksiin joita se antoi.

* Opiskelija-aines näyttää suurilta osin olevan erinomaisesti sopivaa kyseiseen koulutusohjelmaan. Tosin rekrytointivaiheessa olisi ehkä kannattanut kiinnittää huomiota enemmän hakijoiden mahdolliseen sitoutumiseen mahdollisissa opinnoissaan. Mukana on pari sellaista henkilöä, jotka eivät ole olleet mukana käytännössä yhtään. Henkilökohtaisesti tuntuu siltä, että nämä tapaukset ovat vieneet opiskelupaikan sellaisilta henkilöiltä, jotka oikeasti olisivat olleet sitoutuneita ja motivoituneita koulutusohjelmaan. Läsnäolevien suhteen ryhmä vaikuttaa kuitenkin erinomaiselta.

3. Millä tavalla opiskelijat voivat osallistua maisteriohjelman suunnitteluun ja miten he voivat vaikuttaa ohjelman sisällön ja laadun kehittämiseen? Mitä konkreettisia muutoksia ohjelmaan on tehty opiskelijoiden aloitteesta?

* Ehdotuksia ohjelman sisällön ja laadun kehittämiseen toivotaan koulutusohjelman puolesta säännöllisesti. Koulutusohjelman pakollisten opintojen lisäksi opiskelijalle tarjotaan ilahduttavasti vapautta myös vaikuttaa itse omiin opintoihinsa valinnaisten kurssien suhteen. Ehdotuksia opetuksesta, kursseista ja esimerkiksi alan seminaareista tarjotaan erittäin runsaasti.

* Opiskelijat voivat vaikuttaa maisteriohjelman sisältöön hyvin, esim. ehdottamalla sopivia luennoitsijoita ja luentosarjoja. Muutamia näistä ehdotuksista on toteutunut.

* Opiskellessa on voinut täydentää koulutuspakettiaan valitsemalla opintokokonaisuuksia yliopiston muusta tarjonnasta. Opinto-ohjelmaa on myös täydennetty opiskelijoiden toiveesta. Esimerkiksi puhumaan on kutsuttu opiskelijoiden toivomia vierailevia opettajia.

* Ideoita kursseista on otettu hyvin huomioon ja palaute menee perille suoraan ja nopeasti. Aikataulu- yms. asioista on helppo sopia.

* Metkalaiset itse ovat voineet ehdottaa vierailevia opettajia ja käsiteltäviä asiakokonaisuuksia. Tämän seurauksena mm. sopimusoikeuksiin on tulossa vieraileva luennoitsija, samoin yksi merkittävimmistä kansainvälisistä äänisuunnittelijoista. Koska tuottaja on läheisesti tekemisissä rahoittajien kanssa, on myös rahoittajien edustajia tulossa luennoimaan metkalaisille. Tämä onkin koulutusohjelman etu, että pystytään

reagoimaan nopeasti tarpeeseen. Sen sijaan, että puhuttaisiin miten asiat tapahtuvat teoriassa, saamme päivittäin konkreettisia esimerkkejä käytännöstä.

* Opiskelijat voivat ehdottaa sopivia kursseja ja opettajia. Tietenkin kurssien palautekyselyillä on voi olla ainakin jatkossa vaikutusta sisältöihin.

* Opiskelijoilla on suhteellisen hyvät mahdollisuudet vaikuttaa maisteriohjelman sisältöön. Opiskelijat voivat ehdottaa kursseja ja opettajia, ja muutamat valinnaiset kurssit ovat järjestyneetkin.

* Sisältö taisi olla valmiiksi lukkoon lyöty päälinjoissaan, silti joitakin yksittäisiä kurssisuorituksia on voinut toteuttaa mielestäni henkilökohtaisten intressien mukaan niin halutessaan. Erikoisia muutoksia en muista, muutamia kursseja on järjestetty toivomuksien perusteella.

* Opiskelijat ovat voineet vaikuttaa aikatauluihin, voineet suositella vierallevia luennoitsijoita, saaneet antaa palautetta koko maisteriohjelman ajan. Lisäksi myös muu viestintä on avointa ja tehokasta.

* Opintosuunnitelma oli valmiina ennen ohjelman alkua, mutta projektin johdolla ja opiskelijoilla on hyvät ja mutkattomat välit. Kurssien sisältöön on mahdollista vaikuttaa, ja sitä jopa odotetaan opiskelijoilta.

* Opiskelijat antavat suoraa palautetta projektipäällikölle ja täyttävät luentojen arviointilomakkeita. Opiskelijat ovat myös antaneet vinkkejä luentojen aiheisiin ja luennoitsijoiksi.

* Opiskelijat ovat voineet ehdottaa kursseja, joista he olisivat kiinnostuneita. Tämä on toiminut hyvin; pyydettyjä kursseja on järjestetty mahdollisuuksien mukaan.

4. Minkälainen on maisteriohjelman opiskelijoiden asema suhteessa yliopiston muihin opiskelijoihin (ohjaus, tukipalvelut, osallistuminen opiskelijatoimintaan)?

* Opiskelijatoimintaan en ole itse lähtenyt, koska siihen ei ole ollut aikaa. Tiedekunnan opiskelijat ovat kyllä pyytäneet osallistumaan erilaisiin illanviettoihin ja edustajavaaleihin ehdokkaaksi, mutta olen yhden tutkinnon suorittaneena ja jo työelämässä jonkin aikaa olleena kokenut sen itselleni vieraaksi. Koulutusohjelman opiskelijoiden asema on ollut hieman erilainen kuin muilla opiskelijoilla, muttei välttämättä huonolla tavalla. Koulutuksemme on ollut enemmän valmiiksi suunniteltua, joten opiskelutahti on ollut nopeampi ja muutoinkin opiskelu on ollut tehokkaampaa.

* Ohjauksen ja tukipalveluiden suhteen maisteriohjelmassa opiskelevat ovat varmasti etuoikeutetussa asemassa verrattuna muihin yliopiston opiskelijoihin. Ammattitaitoisesti koordinoituna maisteriohjelmassa esimerkiksi yliopiston käytäntöjen esittely ja perehdyttäminen on ollut tehokasta. Kuitenkin tiiviin opiskelutahdin vuoksi esimerkiksi osallistuminen opiskelijatoimintaan on ollut vähäistä.

* Monet meistä tuntee varmaan olevansa vähän irrallaan, kun on tullut tähän yliopistoon vasta näin opintojen loppuvaiheessa. Ei enää jaksa innostua mm. opiskelijatoiminnasta tai -politiikasta. Monille on varmaan koko yliopistomeininki vähän vierasta. Meidän oppiala on ehkä vähän irrallinen muista oppiaineista, eikä synergiaa tai verkostoitumista juuri synny. On hankalaa synnyttää käytännön projekteja, joissa olisi 16 tuottajaa eikä yhtään muuta tekijää...Ohjauksen ja tukitoimien suhteen ollaan jopa erikoisasemassa muihin opiskelijoihin nähden, ja saadaan ekstrahyvää henkilökohtaista palvelua.

* Opiskelijoiden asema on muihin YO-opiskelijoihin verrattuna erikoinen, ohjausta ja tukipalveluita METKAlaiset saavat ehkä jopa tavallista enemmän, sekä ryhmähenki on huomattavasti tiiviimpi ja parempi kuin muilla.

- * 'Oikea' yliopistomaailma on jäänyt vieraaksi pakollisia opintoja lukuun ottamatta. Toisaalta tämä ei haittaakaan, metkalaisten ryhmä on aktiivinen keskenään ja moni kokee olonsa tiiviissä ryhmässä mukavaksi, tällaista me -henkeä muodostuu harvoin, jos ollenkaan yliopistomaailmassa.
- * Opiskelijatoimintaan osallistuminen on jäänyt vähäiseksi tiiviin oman ryhmän parissa opiskellessa
- * Ohjaus on huomattavasti parempaa kuin yliopiston muilla opiskelijoilla (jollainen siis itsekkin ennen olin.)
- * Ohjaus ja tukipalvelut toimivat varmasti paremmin maisteriohjelman opiskelijoilla kuin yliopiston muilla opiskelijoilla.
- * Yleistä ohjausta ja palveluja löytyy YO:n perusmäärän mukaan. Lisäksi Sanna projektinvetäjänä on kyllä auttanut aina ja kaikessa erityisen hyvin. Tuskin olisimme jo näin pitkällä ja hyvin edenneitä ilman hänen ennakkovalmistelujaan, ohjaustaan ja olemassaoloaan. Muuhun opiskelijatoimintaan en ole ottanut osaa.
- * Maisteriohjelman opiskelijat muodostavat aika tiiviin ryhmän. Käsittääkseni kovinkaan moni ei ole kiinnostunut opiskelijatoimintaan osallistumisesta. Tämä selittynee myös sillä, että Metkan opiskelijat ovat hieman vanhempia kuin yleensä yliopisto-opinnot aloittavat. Silti metkan opiskelijat ovat mielestäni muodostuneet osaksi yliopisto-opiskelijoita, ei minään eliittiryhmänä mutta toisaalta ei myöskään ulkopuolisina.
- * Maisteriohjelma on luonteva osa muuta yliopistoa.
- * Yliopiston tukipalvelut jne. ovat varmaankin yhtälailla kaikkien käytettävissä. Ns. vanhana opiskelijana ns. opiskelijatoimintaan ei enää jaksakaan uhrata aikaa ja intoa.
- * Teoriassa asema pitäisi olla aivan samanlainen kuin muillakin opiskelijoilla. Käytännössä asia riippuu paljolti maisteriohjelmaan osallistuvien opiskelijoiden oma-aloitteisuudesta ja aktiivisuudesta. Omalta osaltani esimerkiksi osallistuminen opiskelijatoimintaan on ollut varsin vähäistä.

Opettajat ja muu henkilökunta

5. Minkälaiset ovat maisteriohjelman henkilöstöresurssit? Onko opettajilla riittävästi aikaa opetukseen ja ohjaukseen? Minkälaiseksi arvioitte opetushenkilökunnan pätevyytason?

- * Varsinaisten ammattiopintojen opettajat tulevat pääsääntöisesti yliopiston ulkopuolelta. Yliopiston omien opettajien osuus on ehkä keskeisempi opintojen edetessä, esimerkiksi lopputyötä tehtäessä. Tällöin yliopiston vaikea taloudellinen tila saattaa koskea enemmän myös meitä maisteriohjelmassa opiskelevia. Opetushenkilökunnan pätevyys on hyvä ja opettajat ovat valmistelleet kurssit hyvin, missä maisteriohjelma ehkä selkeimmin eroaa ammattikorkeakoulusta. Ammattiopintojen suhteen maisteriohjelma on pystynyt tarjoamaan selkeästi syventävää opetusta. Maisteriohjelmassa opiskelevat myös hyötyvät muiden tieteenalojen läheisyydestä yliopistossa. Lopputulos on sivistävä.
- * Opettajia on riittävästi, ja aikaa ohjaukseen ja opetukseen on ollut hyvin. Henkilökunta on tasoltaan erittäin pätevää.
- * Maisteriohjelman henkilöstöresurssit ovat mielestäni riittävät. Opettajilla löytyy riittävästi aikaa opetukseen ja ohjaukseen. Opetushenkilökunta on pääosin erittäin pätevää.

* Koulutuksen opetus muodostuu suurelta osin vierailevista luennoitsijoista, joka on sekä etu että haitta. Positiivista on, että kurssit ovat napakoita, intensiivisiä ja lyhyitä, joten mielenkiinto varmasti säilyy. Toisaalta aika rajoittaa pääsyn pintaa syvemmälle, myös opiskelijat jäävät vieraiksi opettajille. Laajempaan keskusteluun on harvoin aikaa, eikä kurssien jälkeen heränneitä kysymyksiä ja kommentteja voi esittää kuin sähköpostin kautta. Toisaalta lyhyet kurssit ovat taanneet hyvät luennoitsijat ja monilta osin olemme saaneet työskennellä huippuosaajien kanssa.

* ok

* Ei valittamista, mutta kyllä ohjelman perustuminen vieraileviin luennoitsijoihin vie tietynlaista jatkuvuutta, vaikka ohjaus ja hallinto onkin pätevää. Kurssit ovat hyviä, mutta niitä hyviä opettajia ei näe enää kurssin jälkeen.

* Opetushenkilökunnan pätevyystaso on ollut loistava, siitäkin huolimatta että yleensä on vaikea saada alan parhaimpia osajia vieraillemaan oppilaitoksissa. Siinä on kuitenkin onnistuttu, koska koulutus ja sen opiskelijat ovat herättäneet kiinnostusta.

* Aikaa on riittävästi opetukseen ja ohjaukseen. Johtuen maisteriohjelman luonteesta mukana on vierailevia luennoitsijoita joiden pätevyystaso on ollut välillä vaihtelevaa.

* Opettajien pätevyys on valtaosin hyvä, osittain erinomainen. Vain kahdella kurssilla taso on ollut heikko (elokuva - ja videoilmaisu ja yritys- ja yhteisöviestintä).

* Vierailijat ovat olleet vaihtelevia; osa on valmistautunut opetukseen paremmin kuin toiset, osa ei välttämättä omasta taitavuudestaan huolimatta ole pätevä opettamaan ja eräät ovat olleet varsin erinomaisia. Toisinaan olisi ehkä ollut syytä tarkentaa luennoitsijalle aihetta ja sen käsittelytapaa, muutamia päällekkäisyyksiä on esiintynyt. Yleisesti ottaen kurssit ovat olleet METKAN sisältöä ja suuntautumista tulevia. Muuta ohjausta olen aina tarvittaessa Sannalta saanut. Ohjauksen olen kokenut helpottavaksi ja suorittamista nopeuttavaksi tekijäksi, mitään ei ole tarvinnut vielä toistaiseksi opetella kantapään kautta ja suotta aikaa tuhlaten tietämättömyyden vuoksi.

* Metkan vetovastuu näyttää kaatuvan yhden ihmisen harteille. Lisäksi tarvitaan ehdottomasti assistentti tai sihteeri, joka hoitaisi perusrutiinit.

* Projektin johtaja on erittäin sitoutunut työhönsä, ohjausta saa riittävästi ja ongelmat käsitellään aina tapauskohtaisesti. Vierailevat opettajat ovat korkeatasoisia. Ohjelmalla pitäisi kuitenkin olla vähintään yksi "oma" opettaja (tuottaja), jonka puoleen opiskelijat voisivat kääntyä ammatillista kehittymistään koskevissa asioissa. Näin koulutukselle saataisiin jatkuvuutta ja opetuksen yhtenäisyyttä.

* Opetus tapahtuu pääasiassa av-alan valtakunnallista osaamista edustavien vierailijaluennoitsijoiden voimin. Maisteriohjelmalla ei ole ns. omaa opettajaa, eikä tarvitsekaan. Ainoa ongelma useiden eri luennoitsijoiden käytössä on se, että joidenkin kurssien sisältö menee päällekkäin eli toistetaan samoja asioita.

* Itse yliopiston sisältä tuleva henkilökunta osaa asiansa poikkeuksetta. Vierailevista opettajista suurin osa osaa asiansa, mutta mukana on myös muutamia tapauksia, joista ei ole saanut irti oikeastaan juurikaan mitään. Henkilöstöresurssit ovat käsittääkseni pienet, mutta työtä näytetään tekevän sitäkin enemmän. Minulla ei siis ole valittamista resurssien suhteen, mutta työmäärästä päätellen useammallekin henkilölle olisi kysyntää.

Tilat ja palvelut

6. Minkälaisia ovat opetuksessa käytettävät tilat, kirjastopalvelut, tietokoneluokat ja muut oheispalvelut? Mitkä ovat tilojen ja palvelujen vahvuudet ja heikkoudet? Minkälaiset ovat opiskelijoiden mahdollisuudet käyttää niitä?

* Tietokoneluokkien suhteen maisteriohjelmassa opiskelevat kärsivät yliopiston resursseista muiden opiskelijoiden tavoin. Tilaa ja koneita on vähän sekä iltatyöskentelyn mahdollisuus erittäin rajallista. Tässä kohtaa yliopisto jääkin kauas esimerkiksi ammattikorkeakoulujen vastaavien resurssien tasosta. Oulun yliopisto jää myös heikompaan asemaan muihin yliopistoihin nähden, joissa esimerkiksi tietokoneluokissa työskentely on mahdollista myös iltaisin ja viikonloppuisin. Seikka tuntuu lähes paradoksaaliselta muuten edistyksellisessä Oulussa.

* Tilojen ja palveluiden saatavuus ja laatu on hyvä. Ei mainittavia heikkouksia.

* Ihan ok, niin kuin muillakin, ja tietty joidenkin omien laitteiden tms. osalta tosi hyviä. Mahdollisuudet käyttää tosi hyviä. Tosin yliopisto ei ole varsinaisesti mediakoulu, joten sen puolen laitteisiin käsiksi pääseminen ei ole ihan yhtä mutkatonta kuin jos oltaisiin taide- tai mediakoulussa. Kyllä juttuja varmaan saisi käyttöön kun ottaisi asiaksi mutta kynnyks näin kokemattomalle tekijälle on ehkä liian suuri; tuntuu että pitäisi olla joku "oikea" projekti että rupeaisi pyytämään tai hankituttamaan jotain ekstrajuttuja. Siinä mielessä opiskelu ei ole kovin käytännönläheistä, vrt. vastaus 4.

* Tilat ovat olleet enimmäkseen toimivat.

* Opetuksessa käytettävät tilat ovat varsinkin luento-opetuksessa hyvät. Tietokoneluokkia hieman liian vähän ja monesti kaikki koneet ovat varattuja.

* ok

* Kirjastopalveluissa, tietokoneluokissa ja oheispalveluissa ei löydy moitittavaa.

* Tilat ja palvelut ovat samat kuin muillakin opiskelijoilla. Luentosaleja on liian vähän. Atk-resurssit ovat riittämättömät, koska tietokoneluokat tuntuvat olevan aina varatut opetuskäyttöön. Kirjastot toimivat kiitettävästi.

* Käytettävissä oleva yliopiston kirjasto on mielestäni kohtuullisen monipuolinen. Jonkinlainen ongelma on tietokoneluokkien vähyys ja niiden lyhyemmät aukioloajat ammattikorkeakouluihin verrattuna. Opiskelijoilla taitaa lähes kaikilla olla käytettävissä omat koneet kotonansa, mutta koulunkin koneita tarvittaisiin enemmän, koska opiskelijoilla ei ole resursseja hankkia uusimpia ja alalla käytettyjä ohjelmia.

* Tiloja on löytynyt ryhmän käyttöön. Tietokone on käytössä tarvittaessa, joitakin erityisohjelmia on jopa hankittu METKAA varten.

* Olen kokenut tilat ja palvelut riittävänä, lisäksi kamerakaluston hankkiminen projektille on helpottanut toimintaa.

* Yliopiston kirjastoissa on liian vähän kirjoja, tenttikirjat ovat aina loppu. Tietokoneluokkia ja tietokoneita on aivan liian vähän ja koneet ovat vanhoja. Myös skannereita ja tuottajaopiskelijoiden tarvitsemia tietokoneohjelmia tulisi hankkia.

* Opetustilat ovat ok, ja niissä on yleensä hyvin saatavilla tarvittava av-tekniikka. Oma tietokoneluokka olis hieno asia ;-)) mutta eipä sellaista ylellisyyttä taida olla muillakaan maisteriohjelmilla. Pienet tietokoneluokat näyttävät olevan humanistipuolen ikuinen ongelma.

* Tiloissa ja palveluissa ei ole valittamista. Toimivat pääosin hyvin.

Opetus ja ohjaus

7. Minkälaisia ovat maisteriohjelman opetusjärjestelyt, opetusmenetelmät, etäopiskelumahdollisuudet, tieto- ja viestintäteknikan käyttö, työn ohessa opiskelemiseen liittyvät ajalliset mahdollisuudet?

* Luentojen videoiminen ja tallettaminen erilliseen oppimisympäristöön mahdollistavat opintojen suorittamista myös etäopiskeluna. Viestintäteknikkaa hyödynnetään, esimerkiksi opinnoissa tapahtuvat muutokset päivittyvät sähköpostitse, mutta myös kännykkään saapuvina tekstiviesteinä.

* Mediatuottajan maisteriohjelmassa käytetään opiskelijoiden osaamisen ja mielenkiinnonkin vuoksi paljon viestintäteknikkaa. Osa vierailijoiden luennoista tallennetaan itse myöhempää käyttöä varten. Opiskelun ohessa voi käydä jossain määrin töissä, vaikka itse ainakin olen karsinut työskentelyä todella paljon, koska opinnot vaativat paljon aikaa.

* Niinkuin sanoin, ainakin minun kohdallani on tosi hyvin joustettu ja keksitty teknisiä ratkaisuja etäopiskelun tueksi ja viestinnän tehostamiseksi. Optima toimii hyvin.

* Maisteriohjelman opetusjärjestelyt ja opetusmenetelmät ovat toimivat, luentojen videointi lisää mahdollisuuksia työn ohessa opiskelemiseen. Käytössä oleva avoin nettipohjainen oppimisympäristö on myös kätevä, esimerkiksi hyödyllisten opiskeluun liittyvien tiedostojen säilytyspaikkana.

* Opetus ja opiskelu on ollut joustavaa, mahdollistaen myös keskittymisen omiin projekteihin opiskelun rinnalla. Etäopiskelumahdollisuudet ovat olleet hyvät.

* Kuvaamme kaikki luennot ja siirrämme materiaalin nettiin. Heille, jotka opiskelevat etätöinä, tämä on todella hieno mahdollisuus pysyä mukana opinnoissa ilman, että kurssien suorituksista tulee vain pintapuolisia kirjatenttejä. Myös luennoilla aktiivisesti käyville taltioinnit ovat etu, luennoille voi aina 'palata', mikäli jokin asia jäi epäselväksi. Opetuskokonaisuudet on koottu loogisesti ja tehokkaasti, hyvä niin.

* Hyvät etäopiskelumahdollisuudet (useat luennot kuvataan), nykyaikaiset viestintäteknikat (sähköposti, optima, tekstiviestipalvelu), pitkät opiskelupäivät, työn ohessa opiskelu vaikeaa

* Riittävät.

* Suurin osa kursseista kuvataan videolle, joten etäopiskelumahdollisuudet ja työssäkäynti on otettu huomioon. Opetusmenetelmät ovat kohtalaisen perinteisiä suurimmalla osalla kursseja (luennointi, keskustelu). Vuorovaikutus opettajien ja opiskelijoiden välillä on kuitenkin keskimääräistä yliopisto-opiskelua suurempaa.

* Alaan liittyvää teknistä välineistöä on hankittu ryhmän käyttöön, sillä muuten niiden määrä, laatu ja saatavuus on heikko. Välineopinnot olivat mielestäni heikot: jos ei ole resursseja, ei kannata AMKn käyneille sellaista opetusta edes tarjota. Olin pettynyt erityisesti tv- ja radiotyön perusteet -kurssiin, jossa radion osuutta ei edes ollut. Radiossa työskentelevän toimittajan parin tunnin vierailu ei mielestäni täytä millään lailla välineopinnotermiä. Yllättävää oli myös esim. KUTUn järjestämisessä esille tullut teknisen tiedon vähyys (kukaan ei osaa käyttää luentosalin laitteita, apua ei saa) ja muuntelemattomuus (DVD laitetta ei voi kytkeä mikseriin). Oman kameran hankinta on ollut mielestäni hyvä ratkaisu. Opetuksen kuvaamisessa oppii välineen käyttöä, ja poissaolevat saavat videoita katsoessaan opetuksellista hyötyä. Etäopiskelu ei liene pitkällä tähtäimellä mahdollista. Minulle hyvä ratkaisu on ollut tiiviin lukujärjestyksen luominen napakaksi paketiksi. Olen yliopistossa opiskelemassa, en viettämässä aikaa.

* Etäopiskelu näyttäisi olevan mahdollista, ja ainakin toistaiseksi olen selviytynyt opinnoista työnkin ohella. Viestintäteknikka on otettu hyvin käyttöön, ja se todella helpottaa käytännön asioita, varsinkin etäopiskelijan kannalta.

* Opetusjärjestelyt ovat toimivat ja erityisesti joustavat. Etäopiskelu on järjestetty kiitettävällä tavalla (luentojen videointi jne.).

* Luento-opiskelua, suoritusmuotoina esseet, oppimispäiväkirjat ja tentit. Joustavista suoritusmuodoista voi keskustella. Työn ohessa opiskeleminen ei välttämättä onnistu, jollei työ ole HYVIN joustava, sillä suurin osa luennoista keskellä päivää.

* Maisteriohjelman opetus on perustunut tähän mennessä pitkälti luentomuotoiseen opiskeluun. Etäopiskelumahdollisuudet ovat varsin hyvät; luennot kuvataan ja ovat nähtävissä myöhemminkin, samoin tehtävät ja harjoitukset tehdään suurilta osin verkossa. Tämä mahdollistaa joustavan ajankäytön opiskelujen suhteen. Itse olen kuitenkin huomannut, että paljon vaivattomampaa on kuitenkin olla fyysisesti mukana luennoilla, jolloin mahdollisten tehtävienkin teko vaikuttaa jotenkin helpommilta. Itselleni verkkomuotoinen opiskelu ei ole välttämättä se paras mahdollinen opiskelumuoto.

8. Miten opintojen ohjaus on järjestetty maisteriohjelmassa (esim. henkilökohtainen opintosuunnitelma, opintojen etenemiseen liittyvä tuki, opinnäytetöiden ohjaus)?

* Henkilökohtaiseen opintosuunnitelmaan liittyviä palaverieja järjestään säännöllisesti (joka lukukauden alkaessa, mutta myös epäsäännöllisempää tukea saa virallisten palaverien väleissä) ja opintojen etenemiseen liittyvää tukea saadaan kiitettävästi.

* Henkilökohtainen opintosuunnitelma.

* Opintojen ohjaus on järjestetty hyvin. Henkilökohtainen opintosuunnitelma on hyvä ja opintojen etenemiseen liittyvä tuki ja ohjaus toimivat paljon paremmin kuin aiemmissa opinahjoissani.

* Projektin koordinoija käyttää paljon aikaa ja huolta opiskelijoiden tyytyväisyyteen, opintojen etenemiseen ja pitää tehokkaasti opiskelijoita ajan tasalla tulevista kursseista ja niiden suorittamisista. HOPS on kerran lukukaudessa, opintoja voi suunnitella joustavasti ja maisteriohjelman omat pakolliset opinnot ovat järjestetty niin, että opinnot edistyvät hienosti.

* Säännölliset hops-keskustelut; opinnäytetyön ohjaajaa ei välttämättä löydy omasta tiedekunnasta, huolestuttaa hieman

* Erittäin hyvin.

* Opintoja on suunniteltu ohjaajan kanssa henkilökohtaisissa palavereissa. Suunnitelman etenemistä voi seurata weboodista. Opinnäytetöiden ohjaus on opintoja tässä vaiheessa vielä edessäpäin.

* Henkilökohtainen opintosuunnitelma on tehty jokaiselle, mikä on hyvä. Näin ei ollut opiskellessani maisteriohjelman ulkopuolella, vaan jokainen opiskelija seikkaili holtittomasti kurssiviidakossa. Opinnäytetöistä on opiskelijoiden keskuudessa ollut paljon epäselvyyksiä, joten niitä koskeva ohjaus ei ole ollut riittävää.

* Kyllä ainakin tähän asti on seurattu ja suunniteltu yhdessä. Lopputyön ohjauksen joudun hankkimaan muualta, mutta siinäkin tuetaan.

* Ohjausta kurssisuorituksiin ja opintojen etenemiseen on saanut, hopsin tekeminen on selkeyttänyt tilannetta aika ajoin. Opinnäytetöiden ohjaus lienee hankalampi juttu; moni tuntuu haluavan tehdä työelämälähtöisemmän päättötyön tutkimuksellisen pätkäilyn sijaan. Oletan siitä nousevan ongelmia: meneekö aihe ylipäätään läpi, aihe ei ole riittävän tutkimuslähtöinen, kuka niitä tarkastaa saati neuvoo tekemisessä... Koska olemme erikoisryhmä, tulisi meillä olla mielestäni mahdollisuus hyödyntää kaikkea

hankkimaan tietotaitoa lopputöissä. Alaa ei opi kirjoista, tekeminen opettaa myös. Opinnäytetyöasia selvinnee myöhemmin.

* Opinnäytetöiden kannalta on vielä vaikea sanoa, mutta muuten tukea ja neuvojan on ollut tarjolla. Iahduttavaa on ollut myös Metka laisten tuki toisillensa, oli sitten kysymys luentomuistiinpanoista, kimpakyydeistä tai tärkeimpänä asioista keskusteleminen.

* Projektin johtaja on vastannut ohjauksesta kiitettävällä tavalla. Opiskelijat ovat saaneet yksilöllistä kohtelua.

* Opintojen ohjaus hyvin järjestetty mm. perusteelliset HOPS-keskustelut lukukausien alussa.

* Tähän mennessä opintojen ohjaus on toiminut hyvin. Ohjausta ja tukea löytyy, on hyvä, että opintoja ohjaa yksi ja sama henkilö, joka tuntee koulutusohjelman opiskelijat hyvin.

9. Miten maisteriohjelmassa seurataan opintojen etenemistä? Miten tahdista pudonneita seurataan ja heitä tuetaan? Miten opintojen viivästymiseen/keskeyttämisiin puututaan?

* Henkilökohtaiset opintosuunnitelma-palverit ovat hyödyllisiä. Tahdista pudonneita seurataan ja heitä tuetaan, täysin on opiskelijasta itsestään kiinni, jos ei opinnot tässä ohjelmassa edisty.

* Opintojen etenemisen seuraamista opiskelijaa helpottaa opinnoista laadittu aikataulu. Kurssien aikataulut selviävät etukäteen ja tulevien kurssien aikataulujen suhteen on otettu vastaan toiveita. Koska itse toimin päätoimisena opiskelijana, ei suurempia ongelmia opintojen viivästymisen suhteen ole ollut. Viivästymisiin puututaan ensisijaisesti tarjoamalla apua ja neuvoja, esimerkiksi palautettavien tehtävien laatimiseen tarkoitetuilla kirjallisilla ohjeilla.

* Opintoja seurataan säännöllisesti keskusteluihin projektipäällikön kanssa. Seuranta ja suorittaminen tuntuvat kaikinpuolin joustavilta.

* Joitakin opintoja on mahdollisuus suorittaa myöhemminkin. Osa yliopiston opintokokonaisuudesta järjestetään aika ajoin.

* Opintojen edistymistä seurataan sopivasti, monilla opintojen ohessa tehtävät työt ja projektit hidastavat suoraa etenemistä, mutta niihin suhtaudutaan ymmärtäväisesti. Yksittäisten opintoviikkojen sijasta seurataan kokonaisuutta, mikä on järkevää milloinkin.

* Kannustetaan skarppaamaan...

* Ei kokemusta, koska itse olen ainakin tähän asti saanut roikuttua mukana. Kyllä puuttuvista kursseista tulee kyselyä, mutta en tiedä mikä on niiden tilanne joita ei ole näkynyt alun jälkeen tai ei silloinkaan.

* Henkilökohtaisella opintosuunnitelmalla. Opiskelijaryhmä on pieni, tieto välittyy hyvin joka edesauttaa tahdissa pysymistä. Kyse on aikuisopiskelusta jossa omatoimisuus on itsestään selvyys.

* Tahdista pudonneille huomautetaan viimeistään lukukauden lopussa puuttuvista kursseista. Useimmat kurssit on mahdollista suorittaa katsomalla ne videolta ja raportoimalla.

* En ole pudonnut tahdista, en tiedä. Välillä tehtäviin työkeikkoihin on suhtauduttu kannustavasti ja hyväksyvästi. On ymmärretty, että ala on Suomessa kohtuullisen

suppea, ja on järkevää käydä välillä näyttämässä naamaansa myös töissä, päivittää omia tietojaan tekemisessä ja pitää yllä suhteita alalla työskenteleviin.

* Tässä kohtaa kai toimii jonkinlainen yksityisyyden suoja, ja niin on myös oltava. Uskon kuitenkin, että opintojen etenemistä seurataan. Omalla kohdallani se on ainakin toteutunut hyvin ja rakentavasti.

* Ei tietoa, ei havaintoa.

* Opintojen etenemistä seurataan tiiviisti ja mietitään pudonneille vaihtoehtoisia suoritustapoja.

* Opintojen etenemistä seurataan käsittääkseni varsin tarkasti etenkin alan opintojen suhteen.

Kansainvälisyys

10. Miten maisteriohjelman rakenteeseen on sisällytetty mahdollisuus kansainväliseen opiskelijavaihtoon? Miten muuten kansainvälisyys toteutuu maisteriohjelmassa (ulkomaiset luennoitsijat, kansainvälinen opettajavaihto jne.)?

* Ihan jees, ei ehkä opintojen tässä vaiheessa enää itselle niin ajankohtaista, vaihdot jo käyty jne.

* Kansainvälisyys on keskeistä maisteriohjelman opinnoissa. Ulkomaisia luennoitsijoita vierailee maisteriohjelmassa säännöllisesti, (esimerkiksi dramaturgi David Wingate Ruotsista ja Sarah Diamond Kanadasta.)

* Tietääkseni mahdollisuus kansainväliseen opiskelijavaihtoon on mahdollista. Minulle se ei vain ole ajankohtaista, niin en ole ottanut tarkempaa selkoa asiasta. Ulkomaisia luennoitsijoita on ollut ihan riittävästi.

* Mahdollisuuksista KV-opiskelijavaihtoon on informoitu hyvin ja tukea suunnitte luun on saanut hyvin. Kansainvälisyys toteutuu muutoin METKAssa mainiosti mm. ulkomaisten luennoitsijoiden kautta, joita on ollut kiitettävästi ja joiden taso on ollut erinomainen.

* Kansainvälisyyteen kannustetaan niin opetuksessa, kuin projekteissa. Kansainvälinen vaihto tulee todennäköisesti ajankohtaiseksi, kun metkan pakolliset opinnot ovat suoritettuja, mutta kansainväliseen työharjoitteluun on kannustettu opintojen alusta lähtien. Lisäksi vaihto-ohjelmien yliopistoilla on tuskin tarjota juuri meille soveltuvaa opetusta, mikäli yleissivistävää opetusta ei lasketa mukaan.

* Meille on tarjottu tietoa kansainvälisestä opiskelijavaihdosta. Itse koen, ettei siihen ole minulla aikaa, koska opinnot on tarkoitus saada kohtuullisessa ajassa valmiiksi.

* Ulkomaisia luennoitsijoita jonkin verran; vaihto? Ainakin harjoittelupaikoista on tullut sähköpostilistalla tietoa

* Oulun yliopistolla harjoitetaan opiskelijavaihtoa mutta itseäni ei kiinnosta, en ole kiinnittänyt huomiota.

* Kansainvälisen opiskelijavaihdon mahdollisuus on minulle epäselvä, ilmeisesti se kuitenkin on olemassa. Muutama ulkomaalainen luennoitsija on kurseja vetänyt.

* Opetuksessa on käytetty myös ulkomaisia ammattilaisia, olen pitänyt sitä mukavana lisäarvona ja väylänä oppia muiden maiden tekemisen tavoista. Vaihto lienee mahdollista, en ole asiaa vielä erityisemmin selvittänyt. Mikäli se käy ja sopiva väli vaihtoon löytyy, saattaisin harkita lähtemistä.

- * Vaihto-opiskelu on mahdollista ja luentoja on pitänyt myös ulkomainen luennoitsija.
- * Periaatteessa mahdollisuus on olemassa, mutta se miten kv-opiskelijavaihto käytännössä toteutuu, on vielä epäselvää. Tuottajaopiskelijalle soveltuvat vaihtokohteet ainakin puuttuvat, niihin olisi voinut luoda suhteita jo ennen ohjelman aloittamista. Ulkomaisia luennoitsijoita on ollut kiitettävästi.
- * Infoa opiskelijavaihdosta välitetty opiskelijoille. Kansainvälisiä luennoitsijoita saisi olla enemmän!!!
- * Kansainväliseen opiskelijavaihtoon voi halutessaan hakea. Koulutusohjelmassa on myös mahdollisuus suorittaa työharjoittelu ulkomailla. Koulutusohjelmassa mukana olevat yhteistyötahot pyrkivät myös omalta osaltaan auttamaan ja edistämään ulkomailla suoritettavaa työharjoittelua. Ulkomaisia luennoitsijoita on käynyt myös vieraillessa koulutusohjelmassa.

Tutkimus

11. Missä määrin maisteriohjelmassa annettava opetus pohjautuu yliopistossa tehtävään tutkimukseen? Miten tämä ilmenee?

- * Maisteriohjelmassa annettavalle yleisopetukselle kuten, elokuvatutkimus, kirjallisuudentutkimus, taidehistoria jne., myös markkinointi ja juridiikka on olemassa tutkimuspohjaa. Varsinaisten ammattiopintojen suhteen tutkimuspohja on vähäinen. Toisaalta Suomessa esimerkiksi koko ammattituottajien kouluttaminen yliopistotasolla on vähäistä. Käytännönläheisen alan koko kulttuuri on vielä hyvin nuorta verrattuna esimerkiksi Iso-Britanniaan.
- * Mielestäni maisteriohjelman koulutus pohjautuu riittävästi YO:ssa tehtävään tutkimukseen, kuitenkin säilyttäen käytännönläheisen ja soveltavan lähestymisen teoriaan.
- * Yliopistossa tehtävä tutkimus näkyy lähinnä yliopiston tarjoaman opetuksessa.
- * Tuottajan työ on käytännön läheistä, joten on vaikea soveltaa mitään tieteen tai tutkimuksenkaan alaa itse työhön – myös itse opintoihin. Elokuvatutkimus on vain pieni 'yleissivistävä' osa tuottajan työtä, joten tieteellinen tutkimus jää aika etäiseksi. Tästä voi seurata ongelmia erityisesti pro gradu -vaiheessa, sillä epäilen, että monella gradun aihe tulee olemaan jokin käytännön työ, josta täytyisi jotain tutkia tieteellisessäkin mielessä. Ei ole olemassa tuottamisen teorioita tai tutkimussuuntia, joita voisi soveltaa. Osa opinnoista sivuaa taloustieteitä, viestintätieteitä ja tietojenkäsittelyä, jotka tietysti näkyvät opinnoissa.
- * Maisteriohjelmassa annettava opetus poikkeaa pääosin yliopistossa tehtävästä tutkimuksesta, koska maisteriohjelman sisältökin eroaa Oulun yliopistossa annattavasta muusta opetuksesta.
- * Opetus perustuu tuottajaopintojen lisäksi Oulun Yliopiston perusopetukseen, joka perustuu tutkimukseen. Opinnytetyöllä joka suoritetaan on paljonkin tekemistä tutkimuksen kanssa.
- * Opetus pohjautuu yliopistossa tehtävään tutkimukseen lähinnä opiskelijoiden pääaineen eli kirjallisuuden tai kulttuuriantropologian osalta. Varsinaiset tuottajaopinnot eivät pohjautu tutkimukseen.
- * Suurimmalta osalta pohjautuu vierailevien luennoitsijoiden ammattitaitoon ja -tietämykseen.

* Ei pohjaudu suoraan, eikä yliopistossa varsinaisesti edes mediatutkimusta/-opetusta. Maisteriohjelma sisällöltään monitieteinen, ja hyvin ainutlaatuinen kokonaisuus (Taidan ja TOL:n tutkimusalat kuitenkin tukevat)

* Tältä osin maisteriohjelmassa annettava opetus on hyvin kaksijakoista; toisaalta esimerkiksi medioiden yleistä tuntemusta käsittelevillä opintojaksoilla opetus pohjautuu pitkälti yliopistossa tehtävään tutkimukseen. Samoin kirjallisuuden opintojen suhteen. Mutta toisaalta itse tuotantoon liittyvä opetus on monilta osin sellaista, jota ei ole liiemmin yliopistoissa vielä tutkittu.

* No ei ehkä kauhean kiinteästi, ja kun osa porukasta tulee muista oppilaitoksista niin ei välttämättä heidän omaankaan tapaansa käsitellä tietoa. Voi olla vaikea vääntää ohjelman antia (joka monelle, ainakin minulle, on ensisijaisesti ammatillinen ja työelämään liittyvä) akateemisiin muotteihin tai tietyn oppiaineen alaisuuteen.

Työelämäyhteydet, työ- ja elinkeinoelämän koulutustarpeet, alueellinen vaikuttavuus

12. Mitä yhteistoimintaa maisteriohjelmalla on työelämän kanssa? Minkälaisia käytännön järjestelyjä/yhteyksiä maisteriohjelmalla on niiden yritysten kanssa, joissa opiskelijat ovat töissä?

* Maisteriohjelman opiskelijat tekevät runsaasti töitä opiskelun ohessa. Opintoihin kuuluu myös pakollisena työharjoittelua. Tärkeä yhteys työelämään ovat ammattiopintoja opettavat opettajat, joista useimmat toimivat alan arvostettuina ammattilaisina työkentällä.

* En ole hirveästi törmännyt, mutta vaikea sanoa, kun olen aika paljon töiden takia poissa enkä siis mukana jokapäiväisessä meiningissä. Ehkä taustavoimina mainitut, paikalliset yritykset voisivat näkyä enemmän käytännön työssä?

* Työelämäyhteyksiä tuntuu olevan ihan hyvin.

* Maisteriohjelmalla on kiinteät suhteet työelämään, useat paikalliset yritykset ovat olleet mukana maisteriohjelman toiminnassa, mm. luentoja ja vierailujen muodossa.

* Eryteisesti koulutusohjelman alussa paikallinen yritysverkosto on ollut kehittelemässä opintokokonaisuuksia ja yhteistyö mm. POEMin kanssa on ollut varmasti hyödyllistä puolin ja toisin.

* Paljon luennoitsijoita työelämästä, hienoa

* Maisteriohjelmassa on käynyt paljon vierailuvia luennoitsijoita, jotka ovat edustaneet työelämän kärkiosaajia.

* Varmaankin mahdollisuus tehdä opinnäytetyö yritykseen, maisteriohjelma on vielä kesken, vaikea sanoa.

* Monet opettajat tulevat suoraan työelämästä. Työelämäyhteyksiä on muutenkin pyritty luomaan, mm. järjestämällä tapaamisia yritysten ja järjestöjen henkilökunnan kanssa.

* Opetukseen on sisällytetty paikallisen yritystoiminnan linkkejä, vierailuja, opetusta, neuvontaa ja työskentelymahdollisuuksia kiitettävästi. Paikalliset tekijät ovat oikein mukavasti yhteistyössä koulutusohjelman kanssa. Suhteet työelämään ovat erinomaiset. Tavoitteena lisää sisältötuotantoa alueelle, nykyinen yhteistyö toimivaa ja tukevaa.

* Yhteydet työelämään ovat tiiviit ja ajan tasalla. Luennoitsijat ovat usein alan ammattilaisia, jotka ovat pätevöityneet myös käytännössä. Yhteistyö on poikunut työmahdollisuuksia ja harjoittelumahdollisuuksia.

* Orastavaa yhteistoimintaa. Konkreettista näyttöä työelämäyhteistyöstä ei vielä ole, koska kukaan opiskelija ei ole vielä suorittanut harjoitteluaan. Työelämysuhteiden kehittämiseen tulisi panostaa voimakkaasti.

* Maisteriohjelman ja alan yritysten kanssa on jo opetuksen suhteen monipuolista vuorovaikutusta. Vierailevien luennoitsijoiden kautta maisteriohjelman opiskelijat ovat voineet luoda halutessaan suhteita myös työelämään

13. Millä tavoin maisteriohjelmassa on huolehdittu työelämässä tarvittavien yleisten valmiuksien (kieli-, viestintä-, atk-, ryhmätyöskentely-, yrittäjyys- ja liiketoimintataidot) saamisesta?

* Yrittäjyys ja liiketoimintataitoja löytyy opetettavien aineiden joukosta. Myös osalla opiskelijoista on omia alan yrityksiä, joten yrittäjyysnäkökulma on usein esillä opinnoissa. Monilla opiskelijoista on myös runsaasti työkokemusta alalta jo ennen opintojen aloittamista. Työelämän yleiset valmiudet kuuluvat erittäin kiinteästi tuottajan työnkuvaan.

* Opintojen keskeistä antia, omina kursseinaan ja osin yliopiston yleisopintoina, osittain ihmisillä jo hyvin hallussa koska monet ovat jo työelämässä.

* Maisteriohjelmassa on huolehdittu hyvin työelämässä tarvittavien valmiuksien saamisesta, jokaiselta osa-alueelta on järjestetty riittävästi koulutusta.

* Maisteriohjelman koulutuskokonaisuudet ovat nimenomaan tähdänneet näihin tavoitteisiin, tarkoitus on, että koulutuksen päätteeksi opiskelijalla on tarvittava tietotaito tuotantoalan yrityksen perustamiseksi.

* Maisteriohjelmaan kuuluu kieliopinnot ja digitaalisen median opintoja; lisäksi mukaan mahtuu muun muassa opintoja yrittäjyyden puolelta.

* Ryhmän opiskelijoilla on vahvat viestintätaidot aiemmista opinnoista ja työkokemuksesta johtuen. Kieliopinnoista on yritetty saada mahdollisimman varhaisessa vaiheessa suoritetuksi.

* Maisteriohjelma on kokonaisuudessaan hyvin työelämäpainotteinen, ja olennaisena osana sitä ovat johtajuus-, yrittäjyys- ja talouskurssit. Valinnaisina kursseina on useita atk-taitoihin liittyviä kursseja. Juuri tämän vuoksi ohjelma avaaakin akateemisen taustan omaavalle opiskelijalle aivan uusia mahdollisuuksia.

* Maisteriohjelmassa on mielestäni huolehdittu hyvin työelämässä tarvittavien yleisten valmiuksien (kieli-, viestintä-, atk-, ryhmätyöskentely-, yrittäjyys- ja liiketoimintataidot) saamisesta.

* Osin valmiudet lienevät jo olemassa, toisaalta myös em. taitoja on voinut opetella ja ennen kaikkea hyödyntää.

* Hyvin ja perusteellisesti.

* On huolehdittu.

* Maisteriohjelman puitteissa on annettu opetusta kysymyksessä mainittujen taitojen suhteen. Lisäksi ohjelmaan osallistuvien pohjakoulutuksessa näiden taitojen osaaminen pitäisi olla jo hallussa.

Laatu ja kehittäminen

14. Minkälaisia palautejärjestelmiä maisteriohjelmassa käytetään? Millä muulla tavalla maisteriohjelman laatua seurataan ja kehitetään?

- * Opettajat pyytävät palautetta kurssien yhteydessä, maisteriohjelman puolesta arviointia varten on myös oppimisympäristössä palauteosuudet. Valtaosa annetusta palautteesta on kuitenkin suoraa ja keskustelevaa johtuen maisteriohjelman avoimesta keskusteluilmapiiristä. Palautetta kysytään myös säännöllisesti.
- * Palautejärjestelmät kurseista ja luennoista ovat toimivia.
- * Käytössä on lähinnä vapaamuotoinen verbaalinen palautejärjestelmä. Laatua seuraavat pitkälti opiskelijat itse ja osallistuvat ohjelman kehittämiseen aktiivisesti.
- * Palautteet kaikista kurseista, lisäksi suora palautteenanto on helppoa ja mutkatonta ja se otetaan huomioon.
- * Mielestäni tärkein palautejärjestelmä maisteriohjelmassamme on keskustelu, sillä parinkymmenen opiskelijan ryhmä on sen verran pieni, että asioista pystyy sopimaan ja keskustelemaan yhdessä. Palautetta saadaan myös yliopiston opettajilta ja vierailevilta opettajilta.
- * Koska ryhmä on suhteellisen pieni, olemme hoitaneet palautteen ja arvioinnin keskustelemalla. Ryhmäpalavereiden myötä palautteen vaihto on ollut tehokasta ja ongelmakohtiin on voitu reagoida nopeasti.
- * Luentopalautekaavakkeet ja henkilökohtainen palaute projektipäällikölle toimivat palautekanavina.
- * Kurssipalautetta pyydetään kirjallisesti ja sitä annetaan myös Sannalle suullisesti. Ryhmä on sopivan pieni yhteisten keskustelutilaisuuksien järjestämiseen, jokainen saa varmasti äänensä niin halutessaan kuuluviin. Kehitykseksi voisi ehkä laskea oppilaiden haluamien kurssien järjestämistä.
- * Palautetta on voinut antaa virallisesti ja epävirallisesti, ks. kohta 3.
- * Palautekyselyt. Lisäksi projektin johtaja saa päivittäin opiskelijoilta suullista ja kirjallista palautetta. Palaute myös huomioidaan erittäin hyvin.
- * palautelomakkeet, mutta paljon tarpeellista palautetta menee varmasti suoraan projektipäällikölle.
- * Palautetta annetaan yleensä keskusteluissa, joissa ovat mukana opiskelijat ja projektin asioista käytännössä vastaava Sanna Karkulehto. Palautetta voidaan antaa halutessa myös kirjallisesti. Ns. virallisen palautteen lisäksi palautetta annetaan ja saadaan jatkuvasti päivittäin käytävien "kahvipöytäkeskustelujen" tiimoilta.

Muuta

15. Muita kommentteja/ajatuksia tms.?

- * Olen kritisoinut maisteriohjelmaan valitun ryhmän heterogeenisyyttä, mutta tämä ei tietystikään ole koko totuus. Erilaiset taustat tuovat ajatteluun monipuolisuutta ja asioita voidaan sitoa laajaan kontekstiin. On myös sanottu, että opetustilanteessa opettaja oppii parhaiten, eli vaikka osa ryhmästä ei tunnekaan elokuvan teknistä tuotantoprosessia, kertomalla heille eri toimintamenetelmistä opin myös itse lisää. Toisaalta myös olisi vaikea kuvitella, jos kaikki opiskelijat olisivat jo melkein ammattilaisia, miten homogeeninen tausta vaikuttaisi ryhmän dynamiikkaan ja opintojen sisältöön? Ei välttämättä ainakaan parantaisi tilannetta. Myös tuotannon

LIITE 7

METKA-HANKKEEN OHJAUSRYHMÄEVALUAATIO:

Tämän kyselyn tavoitteena on arvioida, millaisia vaikutuksia Oulun yliopiston ESR-rahoitteisella METKA-hankkeella (Mediatuottajan maisteriohjelma METKA) on sisältö- ja media-alalla Pohjois-Suomessa ja Oulun seudulla, valtakunnallisesti ja kansainvälisesti sekä elinkeinoelämässä ja koulutus- ja tutkimuspuolella. Kysymykset on laadittu pääosin METKA-projektin hankekuvauksessa ja -suunnitelmassa esitettyjen tavoitteiden pohjalta, ja ne on jaettu teemoittain seuraavasti: 1) Ala- ja aluekehitys, 2) Kansainvälistyminen, 3) Yritystoiminta ja työllisyys, 4) Muut elinkeinoelämävaikutukset, 5) Yliopiston kolmas tehtävä, 6) Oppilaitosyhteistyö ja monitieteisyys, 7) METKA-koulutus, sisällöt, 8) METKA-koulutus, status, 9) Hankkeen vaikutukset Oulun yliopistossa ja 10) Muita kommentteja, palautetta, lisättävää tms.

Pyydämme teitä ystävällisesti vastaamaan kyselyyn niiltä osin kuin se on mielestänne mahdollista ja palauttamaan kyselyn vastaukset Sanna Karkulehdolle (sanna.karkulehto@oulu.fi) 13.6. mennessä.

*METKA-HANKKEEN OHJAUSRYHMÄEVALUAATIO:

*HANKKEEN PITKÄAIKAISET VAIKUTUKSET

Tämän kyselyn tavoitteena on arvioida, millaisia pitkäaikaisia vaikutuksia Oulun yliopiston ESR-rahoitteisella METKA-hankkeella (Mediatuottajan maisteriohjelma METKA) on sisältö- ja media-alalla Pohjois-Suomessa ja Oulun seudulla, valtakunnallisesti ja kansainvälisesti sekä elinkeinoelämässä ja koulutus- ja tutkimuspuolella. Kysymykset on laadittu pääosin METKA-projektin hankekuvauksessa ja -suunnitelmassa esitettyjen tavoitteiden pohjalta.

***1) Ala- ja aluekehitys:**

***a) Miten arvioisit hankkeen vaikuttaneen sisältö- ja media-alaan Pohjois-Suomessa ja Oulun seudulla?**

- Mikäli suurin osa Metkasta valmistuneista jää Pohjois-Suomeen, on tämä merkittävä lisä tuottajasektorin laatuosaamiseen alueella.
- Alalle on saatu hieman lisää näkyvyyttä ja uusia projekteja, työpaikkoja ja yhtiöitä on joko jo perustettu tai tullaan perustamaan alueelle ainakin osittain metkan vaikutuksesta. Alan osaamista on saatu lisää alueelle.
- Lähinnä Oulun seudulla hanke on vaikuttanut huomion kiinnittämisenä (seminaarit, mediajulkisuus) sisältöalan koulutuksen ja kehittämisen tarpeeseen. Se toisin sanoen nappasi hyvään aikaan kiinni ilmassa olevaan, ja se on kyennyt antamaan sille muotoa. Valitettavaa on Lapin yliopiston vetäytyminen hankkeesta: yleinen pohjoinen vaikuttavuus on kärsinyt tästä.
- Koulutusohjelma Metka on raivannut sisältöalan tuottajakoulutukselle vankan ja pysyvän aseman. Ohjelmasta valmistuneet tuottajat määrittelevät toimialan kehittämisen ja sen suunnan Pohjois-Suomessa.
- Myönteisesti. Hanke on kouluttanut potentiaalisia tuottajia ja toimijoita media-alalle. Näistä henkilöistä useimmat ovat myös jäämässä Pohjois-Suomeen. Tämä vahvistaa hyvin käynnistynyttä pohjoissuomalaista elokuva-, media- ja kulttuurituotantoa.
- Alan toimintaa ja ammattitaitoa tukevasti. Alueelle tullut lisää alan ammattilaisia ja osaamista.

- vahvistanut toimialan kehittymistä ensin näkyvyyden ja sitten osaamisen kehittämisen ja verkostojen kehittämisen kautta

b) Miten arvioisit hankkeen vaikuttaneen sisältö- ja media-alaan valtakunnallisesti?

- Osa metkalaisista sijoittuu muualle Suomeen, joten heidän kauttaan oululainen osaaminen tulee tutuksi eri puolilla maata. Koulutuksen tuloksista on myös tiedotettu hyvin, joten tieto koulutuksesta on levinnyt alan ammattilaisten keskuuteen – myös sitä kautta, että koulutusohjelman kouluttajat ovat olleet alan valtakunnallisia huippuosaajia.
- Lähinnä tuomalla lisää osaajia työelämään ja toivottavasti osittain siihen muutokseen, jossa tuottajien koulutus siirtyisi yliopistotasolle.
- Valtakunnallisesti on ollut tärkeä kiinnittää huomiota pohjoiseen koulutustarpeeseen. Opiskelijoitten valtakunnallinen haku oli onnistunut
- Esimerkillään Metka on omalta osaltaan vaikuttanut tuottajakoulutuksen sisältöön Suomessa.
- Hanke on hyvä esimerkki pääkaupunkiseudun ulkopuolella toteutuneesta alan koulutushankkeesta. Alalla hanke on huomioitu myös muualla Suomessa. Hanke kertoo hyvin käynnistyneestä ja kasvavasta pohjoissuomalaisesta elokuva-, media- ja kulttuurituotannosta.
- Myös muu Suomi on saanut osansa hyvin ja kohdennetusti koulutetuista osaajista. Oulun seudun ja Pohjois-Suomen asema varteenotettavana sisältö- ja mediakaupunkina on parantunut. Tähän tosin ovat vaikuttaneet myös muut alan hankkeet ja kehitystyö => kaiken yhteisvaikutus.
- alueen painoarvo toimialalla on kasvanut merkittävästi

c) Millaisiksi arvioit korkeasti koulutettujen alan osaajien jäätimahdollisuudet Pohjois-Suomeen ja Oulun seudulle METKA-hankkeen toteuttamisen jälkeen?

- Sisältötuotantoalan kehitys on edennyt tasaisesti Pohjois-Suomessa parin viime vuoden aikana, mutta yritysten koko on edelleen pieni. Toivottavasti yritykset pyrkivät rekrytoimaan rohkeasti nyt valmistuvia korkean luokan osaajia, joilla useimmilla on jo kokemusta yritysmaailmasta. Tietoa METKAN koulutustavoitteista on ollut hyvin saatavilla, joten suhtaudun optimistisesti.
- Arviolta hieman alle puolet jäävät alueelle.
- Alan osaajien jäätimahdollisuudet Pohjois-Suomeen ja Oulun seudulle ovat hyvät; pikemminkin on kysymys nuorten henkilökohtaisten valintojen yleisestä ja pohjoisittain katsoen valitettavasta suuntautumisesta pääkapunkiseudulle
- Toimiala on kasvuvaiheessa P-Suomessa. Uusille, monialaisen kentän hallitseville tuottajille on selkeä tilaus. Sijoittuminen olemassaoleviin yrityksiin saattaa olla vaikeampaa kuin oman yrityksen perustamisen kautta.
- Useimmat ovat ilmeisesti jäämässä Pohjois-Suomeen. Osa heistä jatkaa ilmeisesti yrittäjänä ja osa etsii työmahdollisuuksia.
- Arvioisin, että lopulta noin 75 % metkalaisista jää Pohjois-Suomen talousalueelle ja jäävät nimenomaan sen takia, että voivat työskennellä täällä.

- todennäköisesti hyvät

***2) Kansainvälistyminen:**

***a) Miten kansainvälistyminen ja kansainvälinen yhteistyö ovat näkyneet hankkeessa?**

- Useita opiskelijoita on ollut ulkomaanvaihdossa, EAVE-konferenssi oli näkyvä tapahtuma Oulussa, jonka yhteydessä luotiin eurooppalaisia yhteistyöverkostoja. Muutama opiskelija pääsi lisäksi nauttimaan koko EAVE-koulutuksen annin. Myös koulutusohjelman kouluttajina on ollut useita ulkomaisia asiantuntijoita.
- EAVEn kautta aika hyvin, ja kontakteja myös muihin vastaaviin ohjelmiin on ollut hyvin ja sitä kautta alan toimijoihin kautta euroopan.
- Kansainvälistyminen ja kansainvälinen yhteistyö on näkynyt hankkeessa hyvin (kiinteä seminaaritoiminta, hankkeen henkilöstön osallistuminen alan kansainväliseen kokoustoimintaan, opiskelijoiden ulkomaiset harjoittelupaikat).
- Eurooppalaisen tuottajatapahtumaan (EAVE) loi paikallisille tuottajille konkreettiset kv-suhteet.
- METKA hanke on luonut kansainvälisen verkoston. Esimerkkinä tästä on kansainvälinen tuottajakoulutus EAVE, jonka koulutusjakson METKA toteutti yhdessä Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEMIN kanssa Oulussa kesällä 2004. Metkan opiskelija osallistui EAVE koulutukseen. Metkan opiskelijoita on ollut harjoittelujaksolla ulkomailla.
- KV-vaihdot ja -vierailut, EAVE, Mediamatic + hankkeen kv-vieraat, hankkeen kv-esittelyt.
- EAVE oli erinomainen näyttö kansainvälisen verkoston rakentamisesta

b) Miten hanke on vaikuttanut alan kansainvälisen toimintaympäristön kehittämiseen alueella?

- On hyvin todennäköistä, että koulutuksen aikana luotujen kansainvälisten verkostojen avulla syntyy kansainvälisiä yhteistuotantoja ja asiantuntijavaihtoa. Myös METKAN vaikutuksesta Oulun alueen media-ala on tullut tunnetuksi aktiivisena toimijana, joka mielellään hakeutuu kansainväliseen yhteistyöhön EU:n ohjelmien ja eri maiden alueellisten mediakeskusten kanssa.
- Ei suuremmin, muutamien luotujen kontaktien avulla. Toki EAVEn kautta alue on tullut tunnetummaksi eurooppalaisten tuottajien keskuudessa.
- Hanke on hyvin kyennyt integroimaan paikalliseen toimintaan omia kansainvälisiä kytköksiään (seminaaritoiminta, vierailut).
- Oulu on löydetty kaupunkina jossa luovat toimialat ovat merkittävässä asemassa.
- EAVE loi kansainvälisiä yhteyksiä eurooppalaisiin tuottajiin. On myös saatu tietoa kansainvälisestä tuotantokulttuurista, ja tätä voidaan hyödyntää omassa työssä.

- Kansainvälistyminen on alan kasvamisen edellytys, mutta kansainvälistymistyö on monesti hidasta, töisevää ja erittäin haasteellista. Yleensä eteneminen tapahtuu pienin askelin, mutta vähitellen yhteistyötahoja tulee kuitenkin lisää. Toivottavasti mahdollisimman monet niistä etenevät konkreettisiksi yhteisiksi projekteiksi ja pienestä tulee joskus suurta.
- lisää osajia kansainväliseen toimintaympäristöön

c) Miten arvioisit kansainvälistymisenäkymiä tulevaisuudessa nimenomaan hankkeen tavoitteiden näkökulmasta?

- METKASTA valmistuvilla on hyvät kieli- ja kulttuurivalmiudet kansainvälisiin tehtäviin ja hyvä ymmärrys konvergoituvan mediabisneksen vaatimuksista niin suurissa tuotannoissa kuin myös pienten asiakassegmenttien laatutuotannoissa. Tältä pohjalta uskon aloitteellisuutta tästä porukasta irtoavan myös kansainvälisiin haasteisiin.
- Luodut kontaktit edistävät kansainvälistymistä.
- Osa hankkeen koulutettavista on luonut kansainvälisiä kontakteja, joita he varmaan käyttävät tulevaisuudessa.
- Moniosaajista on kova kysyntä. Euroopassa kumppneiden löytäminen vaikeaa. Kansainvälistyminen yhteistuotantojen kautta lienee konkreettisin ja vaikuttavin tie todelliseen kansainvälistymiseen.
- Syntyneitä kansainvälistä verkostoa on pidettävä yllä. Verkosto toimii vain jos siinä mukana olevat ovat aktiivisia. Pohjois-Suomella on oma paikkansa eurooppalaisessa alan tuotannossa. On toteutettava tuotantoja ja tarjottava niitä kansainvälisillä markkinoilla.
- Yleensä kv-yhteistyö on kiinni ihmisistä. Tarvitaan ihmisiä ja ihmissuhteita. Toivottavasti metkalaisista on koulutautunut ihmisiä, jotka ovat avoimia uusille kansainvälisille suhteille ja kansainväliseen yhteistyöhön.

d) Miten suuri merkitys kansainvälistymisellä on alan kehityksen kannalta?

- Lukuun ottamatta alueellista lehdistöä media-alan kansainvälistyminen on koko bisneksen mahdollisuuksien kohtalonkysymys. Se ei tarkoita amerikanmarkkinoita, vaan ennen kaikkea eurooppalaista ja Venäjä-yhteistyötä, joka voi olla esim. Barentsin alueen, Skandinavian tai vaikkapa arktisen alueen yhteistyötä ja yhteismarkkinaa. Myös Pohjois-Suomessa on päästävä nyrkkipajoista suurempiin tuotantoyksiköihin, ja se edellyttää kansallista isompaa rahoitus- ja markkina-aluetta.
- Kansainvälistyminen on erittäin tärkeää, lähes elinehto alalla, mikäli tarkoitus on tehdä jotain yritysvideoita ja paikallisia mainoksia suurempaa.
- Kotimarkkinat työllistävät osan pienistä yrityksistä edelleen. Kasvu on kuitenkin haettava kansainvälisiltä markkinoilta.
- Kasvava merkitys. Kotimaiset elokuva- ja mediatuotannot etsivät yhä enemmän kansainvälisiä partnereita, jotta tuotannot saataisiin rahoitettua. Tätä kautta ne myös leviävät kansainvälisille elokuvatapahtumille ja televisiokanaville.
- Erittäin suuri. On alan kasvamisen ja tulevaisuudessa varmasti monesti myös olemassaolon edellytys.
- merkittävä

***3) Yritystoiminta ja työllisyys:**

***a) Miten METKA-koulutettavat ovat arvosii mukaan työllistyneet tai työllistyvät valmistumisensa jälkeen?**

- Käsittääkseni kaikilla valmistuneilla on joko työpaikka tiedossa tai harkitsevat oman yrityksen perustamista.
- Pääosin varsin hyvin.
- Työllistymisaste on käsittääkseni erinomainen; osa koulutettavista on koko ajan ollut oman alansa työelämässä, osa työllistynyt hankkeen aikana.
- Päätötoiden aihevalikoima lupaa hyvää mitä tulee tuottajien sijoittumiseen työmarkkinoilla.
- Useimmat työllistyvät joko yrittäjinä tai palkkasuhteisiin. Ala on luonteeltaan projektiluontoista, joten osa varmaankin jatkaa alalla free lancereina.
- Erittäin hyvin. Kaikki työskentelevät joko kokopäiväisesti tai osa-aikaisesti opintojensa ohessa.
- tästä ei ole tarkkaa käsitystä

b) Millaiset työelämäyhteydet METKA-opiskelijat ovat koulutuksessa saaneet?

- Metkalaiset ovat saaneet haluamiaan harjoittelupaikkoja kiitettävästi. Työelämäyhteydet ovat kehittyneet myös kouluttajien kautta, jotka ovat edustaneet laajasti alan toimijakenttää.
- Kohtalaiset, joskin kontakteja olisi voinut luoda enemmänkin.
- Saadut työelämäyhteydet nimenomaan Oulun alueella ovat hyvät. Alan osaajista on ensinnäkin puutetta, toisekseen hankkeen runsas seminaaritoiminta on lisännyt työelämäyhteyksiä.
- En tiedä.
- Mielestäni hyvät. Koulutus on perustunut ajatukseen, että alalla aktiivisesti toimivat ammattilaiset kouluttavat opiskelijoita mahdollisimman paljon. Opiskelijat ovat voineet luoda yhteyksiä sillä tavoin suoraan. Lisäksi opintojen yhteydessä on järjestetty erilaisia yhteistapaamisia, verkostoitumistapahtumia ja vierailuja. Yksi työelämäyhteyksiä lisännyt tekijä on ollut harjoittelu. Ehkä tärkein tekijä on kuitenkin ollut opiskelijoiden oma aktiivisuus työelämäyhteyksien luomisessa.
- Hyvät

c) Miten arvioit hankkeen vaikuttavan alan yritystoimintaan pitkällä tähtäimellä?

- Metkalaisten keskuudessa suhtautuminen yrittäjyyteen on ollut harvinaisen myönteistä opetusministeriön arvion mukaan, joten uskon uusia yrityksiä syntyvän heidän toimestaan.
- Hyvin positiivisella ja elävöittäväällä tavalla, uusia alan osaajia ja potentiaalisia yrittäjiä on syntynyt metkan myötä useita.
- Hankkeen vaikutus alan yritystoimintaan pitemmällä tähtäimellä riippuu koulutettavien omista intresseistä. Koulutuksessa on riittävästi panostettu

oman yritystoiminnan käynnistämiseen. Sama koskee kysymystä hankkeen vaikutuksesta alan työllisyyteen.

- Syntynee 1-3 yritystä.
- Pohjois-Suomeen syntyy muutamia uusia alan yrityksiä ja osa työllistyy free lancerina olemassa oleviin yhtiöihin tai muihin hankkeisiin.
- Yritystoiminta kasvaa.
- vahvistavasti

d) Miten arvioit hankkeen vaikuttavan alan työllisyyteen pitkällä tähtäimellä?

- Tärkeä rikka rokassa. Ammattikorkeakoulut tuottavat runsaasti muita mediaosaajia työelämään, joten potentiaalia alan kehittymiselle Pohjois-Suomessa kyllä on, jos esim. alueelliset rahoituskuviot saadaan toimimaan.
- Hankkeella ei ole suurta merkitystä alan työllisyyteen yksin, ongelma on alalle koulutettavien liian suuressa määrässä, ei osaamisessa.
- Yritys- ja projektitoiminnan kautta tuottajat työllistävät alueella vuositasolla 150-200 työntekijää (htv)
- Mikäli hankkeesta valmistuneet jatkavat yrittäjinä, he työllistävät muita. Työnantajat (kaupungit, kunnat, oppilaitokset, tapahtumat jne.) palkkaavat mielummin koulutettua työvoimaa, jota Metka hanke nyt pystyy tarjoamaan.
- Työllisyys kasvaa.

***4) Muut elinkeinoelämävaikutukset:**

***a) Millaiseksi näet teknologian ja kulttuurialan välisen uuden elinkeinotoiminnan syntymismahdollisuudet alueella ja hankkeen vaikutuksen niihin?**

- Hanke on osaltaan madaltanut kulttuuriosaajien kynnystä integroitua teknologiavetoisiin tuotantoprosesseihin joko palvelutuotannon tai teollisuuden aloilla. Asenteellinen muutos on tapahtumassa ja tietoa uudesta osaamisesta jaetaan mm. Oulun Media Forumin ja muun klusteritoiminnan kautta yrityskenttään. Digitaalinen palvelutuotanto on ala, joka tulee kasvamaan nopeasti niin kulttuuri-, viihde- kuin sosiaalisektoreilla ja jokapäiväisissä kuntapalveluissa. Näiden kehittelyssä tarvitaan teknologia- ja kulttuuriosaajia, tuottajia ja tuotannon johtajia. Kaikki kehityspotentiaali on jo olemassa, mutta aktiivista verkostoitumista ja osaamisen markkinointia tarvitaan vielä paljon.
- Metka on tehnyt sisältötuotantoa tunnetummaksi ja helpommin lähestyttäväksi teknologian puolelta, joten näkisin, että osittain metkan vaikutuksesta mahdollisuudet ovat varsin hyvät.
- Hankkeella on ainakin välillistä vaikutusta teknologian ja kulttuurialan välisen uuden elinkeinotoiminnan syntymiseen. Johtajuus-koulutusta hankkeessa ilmeisesti olisi saanut olla enemmän, jos sen antamien yleisten valmiuksien vuoksi.
- Yhteistyö teknologiasektorin ja muiden kasvualojen kanssa lisääntyy, mikä johtanee varsin todennäköisesti uuden elinkeinotoiminnan syntymiseen.

- Syntymahdollisuudet tuntuvat olevan kulman takana, vaikka niitä ei ole vielä tavoitettu. Kyseessä on perustavanlaatuisen asenteiden muutosprojekti, jota ei yhdellä koulutushankkeella saada vielä aikaiseksi. Mutta vähitellen, useampien pienten projektien voimalla asiat ehkä joskus muuttuvat.

b) Sisällön osaajien, talouden ja uuden teknologian yhdistäminen ja siitä tuloksena syntyvä synergia. Onko sellaista tapahtunut/tapahtumassa ja voisiko hankkeella olla mielestäsi vaikutuksia synergian syntyyn?

- Pohjois-Suomessa on teknologiasektorilla hieno synergiahistoria, jossa yritysten välinen yhteistyö ja yliopistollisen tutkimuksen integroiminen tuotekehitykseen on synnyttänyt laajan teknologia- ja tietoliikenneteollisuuden alueelle. Soveltaen tätä toimintamallia tulisi rakentaa myös sisältötuotantosektorille. Ks. edellinen vastaus
- On, esimerkkinä mainittakoon peliteollisuus ja mobiilisältötuotanto. Hankkeella on oma vaikutuksensa, mm. sisältötuotannon vahvassa esilletulossa ja sen merkityksen korostamisessa.
- Sisällön osaajien, talouden ja uuden teknologian yhdistämisestä syntyvä synergia on selvästikin lisääntymässä, vaikka kehitys onkin ollut hidasta. Hankkeen osuus tällaisessa ei ole kvantifioitavissa mutta sitä on.
- Koulutusohjelman suunnittelussa sisällössä ja toteutuksessa edellä mainittu seikka on otettu huolella haltuun joten synergiset vaikutukset ovat todennäköiset.
- CreaM on tästä esimerkki. Hanke on parhaillaan käynnissä.
- Vrt. edellinen vastaus. Ja jotain on toki jo tapahtunutkin. Uusissa alan kehityshankkeissa on esimerkiksi saatu eri alojen edustajia saman pöydän ääreen pohtimaan yhteisiä kysymyksiä ja ongelmia, mistä kaikki loppupeleissä lähtee liikkeelle.

***5) Yliopiston kolmas tehtävä:**

***a) Millä muilla tavoin yliopiston ja elinkeinoelämän välinen yhteistyö on toteutunut ja mahdollisesti kehittynyt hankkeen toteutuksen myötä?**

- Yhteistyötä yritysten kanssa on esiintynyt hyvin.
- Hanke on selvästi lisännyt yliopiston ja elinkeinoelämän välistä yhteistyötä nimenomaan sisältöliiketoiminnan alueella. Oulun teknologiapainotteisessa yliopistossa on jatkuvasti tarpeen muistuttaa asiasta.
- Jatkohanke CREAM on esimerkki positiivisesta kehityksestä.
- Yhteistyö on toteutunut hyvin. Olisi hienoa, jos hankkeen aikana luodut laajoja elinkeinoelämäyhteyksiä voitaisiin jatkossa ylläpitää ja kehittää.

c) Miten yliopiston kolmas tehtävä on näkynyt hankkeessa muuten?

- Muuten yliopiston kolmas tehtävä on näkynyt siinä, että yliopisto on mukana hankkeen eräänlaisessa jatkohankkeessa Creamissa.
- Hankkeesta on tiedotettu monenlaisissa yhteyksissä, ja se on muun muassa näkynyt hyvin mediassa, mikä on lisännyt ihmisten alatietoutta. On järjestetty myös yliopiston ulkopuolisille, erityisesti alan toimijoille, avoimia tilaisuuksia ja tapahtumia ja esimerkiksi julkaistu artikkelikokoelma, jota on jaettu ilmaiseksi

alalla toimiville ja siitä kiinnostuneille. + Hankkeen henkilöstön oma julkaisutoiminta.

- METKA on onnistunut esimerkki maisteriohjelmasta, joka on alusta alkaen ottanut huomioon yliopiston aluekehitystehtävän media- ja sisältösektorin osaamisen kehittäjänä. Se on myös onnistuneesti suunnannut yliopistollista yleissivistysosaamista kulttuuriteollisuuden osaamisalueelle samalla kun se on antanut ammattikorkeakoulun suorittaneille mahdollisuuden laajentaa tieteellistä sivistystään ammattiin erikoistavien opintojen ohessa. Metkan esimerkki saattaa olla yksi tärkeimpiä, kun Oulun yliopisto kehittää tiedeopetuksen rinnalla myös aluekehitystä palvelevia ammatillisia tai tutkimuksellisia sisältöjä eri tieteen aloilla ja PD-ohjelmiaan. Aktiivinen vuorovaikutus yritysten ja kansainvälisten toimijoiden kanssa vielä ei ole kovin yleistä yliopisto-opinnoissa, mutta se on vääjäämättä yksi tulevaisuuden tärkeistä haasteista.

*** 6) Oppilaitosyhteistyö ja monitieteisyys:**

*

a) Miten kotimaisten yliopistojen välinen yhteistyö on sujunut hankkeessa?

- Käsittääkseni hyvin, esim taideteollisen korkeakoulun kanssa.
- Kohtalaisesti muutamien samojen asiantuntijoiden käyttämisen kautta.
- Yhteistyötä on ollut Lapin yliopiston kanssa, ei varsinaisesti muide yliopistojen. Sama koskee toista osakysymystä (kansainvälinen yliopistoyhteistyö).
- Lisääntynyt merkittävästi. Hyvänä esimerkkinä aktiivinen yhteys Media Forumin ja Rysä-verkoston toimintaan.
- Yhteistyötä ollut paljon. Osa yhteistyöstä on ollut konkreettista oppilaitosten välistä yhteistyötä (yhteistä opetusta, opetuksen vaihtoa, tapahtumajärjestelyä tms.), osa on perustunut henkilöiden väliseen yhteistyöhön. Lisäksi korkeakouluverkostotyö (kulttuurintutkimuksen verkosto, elokuvatutkimuksen seura, viestinnän yliopistoverkosto). Hankkeen opettajat ovat edustaneet useita eri korkeakouluja, opiskelijat ja henkilöstö ovat osallistuneet muiden yliopistojen opetukseen ja tapahtumiin, vierailut muissa yliopistoissa jne. Kaksi hankkeen opiskelijoista suorittaa tutkintonsa toiseen yliopistoon ja tekee metka -opinnot Oulun yliopistossa vapaana sivuaineena.

b) Miten kansainvälinen yliopistoyhteistyö on sujunut?

- Useita luennoitsijoita
- En tiedä.
- Yhteistyötä on ollut Lapin yliopiston kanssa, ei varsinaisesti muiden yliopistojen.
- 3 metka -opiskelijaa on ollut kv-vaihdossa, ja myös uusia kv-vaihtosopimuksia on tehty.

c) Miten eri tieteenalojen välistä yhteistyötä on toteutettu hankkeessa ja miten se on toiminut?

- Opiskelijoita on ollut useissa humanistisen tiedekunnan oppiaineissa ja yhteistyö on sujunut hyvin.

- Yhteistyötä on toteutettu mm. kurssien muodossa varsin hyvin.
- Hankkeessa mukana henkilöstöä kolmesta tiedekunnasta (ohjausryhmässä ja opettajina). Yhteistyö on toetunut mukavasti ja mutkattomasti, mutta sitä olisi voitu viedä syvällisemmällekin tasolle

d) Miten yliopistojen, ammattikorkeakoulujen ja muiden alan oppilaitosten välinen yhteistyö on sujunut hankkeessa?

- Ohjausryhmässä on ollut mukana myös ammattikorkeakoulun edustaja ja vilkas keskustelu yliopiston ja ammattikorkeakoulun välisestä koulutuksellisesta työnjaosta on selkeyttänyt myös METKAN tavoitteita.
- Kurssien muodossa kohtalaisesti, joskin yhteistyö on opiskelijatasolta katsottuna ollut suhteellisen yksisuuntaista, muiden alan oppilaitosten hyötyessä metkasta.
- Yhteistyö Oulun alueen ammattikorkeakoulun kanssa on ollut kiinteää.
- OAMK:n viestinnän koulutusohjelman mukanaolo ohjausryhmässä on lisännyt oppilaitosten välistä yhteistyötä.
- Ks. a)-vastaus. Lisäksi hankkeen ohjausryhmässä on ollut AMK-edustus. Yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen välillä problemaattinen ja jopa kilpailuasetelmaksi asetettu suhde on tullut joskus metka -hankkeessakin esille, mutta yhteistyötä on kuitenkin sinnikkäästi jatkettu. Yhteistyö jatkuu Metkan jälkeen syntyneessä uudessa hankkeessa.

e) Miten arvelet hankkeen vaikuttaneen tulevaisuuden yhteistyömahdollisuuksiin eri korkeakoulujen ja tieteenalojen välillä (kotimainen + kansainvälinen)?

- Kohtalaisesti, luodut kontaktit edistävät myös tulevaisuudessa tätä. Lisäksi positiivinen kokemus metkan kautta edistää varmasti poikkitieteellistä yhteistyötä tulevaisuudessa.
- Tulevaisuuden yhteistyömahdollisuuksiin eri korkeakoulujen ja tieteenalojen välillä hanke on vaikuttanut konkreettisesti: jatkohanke Cream perustuu sekä alueellisesti että valtakunnallisesti eri oppilaitosten ja korkeakoulujen väliseen kiinteään yhteistyöhön.
- Yhteistyö lisääntynyt.
- On parantanut mahdollisuuksia. Halukkuutta ja mahdollisuuksia konkreettiseen yhteistyöhön testataan metkan jatkohankkeessa.
- Useiden tieteenalojen asiantuntijat ovat vierailleen ohjelmassa, joten tieteiden välinen keskusteluyhteys Oulun yliopistossa on kehittynyt hyvään suuntaan ja saanut konkreettisen foorumin METKAN jatkohankkeessa CreaMissa.

***7) METKA-koulutus, sisällöt:**

*

a) Millaisia ammatillisia tietoja, taitoja ja valmiuksia METKA-koulutukseen osallistuneet opiskelijat ovat saaneet työskennelläkseen sisältö- ja media-alalla?

- Opetus on ollut hyvin teoria -painotteista, teorianäkemys opiskelijoilla on hyvä, mutta osalta puuttuu paljon kenttäkokemusta.

- Koulutus on monipuolisesti lisännyt ammatillisia tietoja, taitoja ja valmiuksia monitieteisyytensä (humanistiset & taloustieteet) ja kisälliluonteisuutensa perusteella (lopputyöt soveltavilta alueilta).
- Monipuoliset tiedot ja taidot tuottajan muuttuvassa työkentässä, jotka ovat a)johtaminen b)yrittäjyys c)juridiikka d)sisältö e)tuotantoprosessin hallinta
- Koulutus on ollut kokonaisvaltaista. Opinnot ovat sisältäneet kattavasti kaikkia elokuva- ja media-alan opintoja, sekä teoriaa että käytännön taitoja. Jotkut opiskelijat ovat tutustuneet alaan ensimmäistä kertaa, jolloin kaikki alan tieto on heille uutta. Joillekin opiskelijoille tämä on ollut täydennyskoulutusta. Metka on tarjonnut kaikille opiskelijoille hyvän alan perustan, jonka avulla opiskelijat voivat hankkia lisää koulutusta, tietoa ja kokemusta alalta.
- Räätelöity, alan sekä alan koulutuksen ammattilaisten laatima opintosuunnitelma on taannut opiskelijoille alan viimeisimmän ja kohdennetuimman opetuksen ja tiedon saannin. Tieteellinen, taiteellinen ja käytännöllinen.

b) Miten METKA-koulutus on toiminut yliopistollisena maisteriohjelmana?

- Erinomaisesti. Opiskelijat ovat motivoituneita ja näillä näkymin valmistuvat hyvin.
- Yliopistollisena maisteriohjelmana Metka on toiminut hyvin: opetusta on osin integroitu Taideaineiden ja antropologian laitoksen muuhun opetukseen, opiskelijat ovat olleet kiinteässä yhteistyössä taide- ja kulttuurialojen muiden opiskelijoiden kanssa, erityisen tiivistä yhteistyötä on ollut tutkielmien ohjauksessa.
- Vahvistanut humanistisen tiedekunnan asemaa ja merkitystä Oulun yliopistossa.
- On toiminut, mutta niin on käynyt lähinnä monipuolisen ja monien tahojen joustavuuden ja suvaitsevuuuden ansiosta. Vielä tehokkaampi opintojen eriyttäminen olisi ollut tarpeen: amk-taustaisille lisää tieteen ja tutkimuksen opetusta ja yliopistotaustaisille lisää käytäntöä. Tosin sellaiseen eivät olisi taloudelliset resurssit riittäneet.

c) Millaiseksi arvioit METKA-koulutuksen sisällöt suhteessa muuhun tämänhetkiseen alan koulutukseen (ammatilliset oppilaitokset, ammattikorkeakoulut, yliopistot)?

- Selvästi teoria-painotteisempaa kuin muualla, ja vähemmän käytännön koulutusta.
- Selkeä oma rooli suhteessa muihin tarjolla oleviin koulutusohjelmiin P.Suomessa ja laajemmin Suomessa.
- Verrattuna esimerkiksi ammattikorkeakoulun media -alan koulutukseen METKA on yliopistollinen ja teoreettinen koulutushanke. Ammattikorkeakoulu painottaa kädentaitoja
- Ainoa alan yliopistokoulutus, josta valmistuu mediatuottajia. Alan AMK- ja opisto-opetukseen verrattuna opetuksen lähestymistapa monitieteinen (tiedeperustaisuus tulee eri tieteenalojen edustajien taustalta), kriittinen,

analyttinen ja sivistävä. Tähtää selkeämmin esimies- ja konsulttitason osaamiseen.

d) Millaisiksi arvioit mahdollisuudet hyödyntää ja soveltaa METKAN opinto-ohjelmaa muussa alan koulutuksessa?

- Hyvät, etenkin jos tuottaja -koulutusta aletaan siirtämään ammattikorkeakouluista yliopistotasolle.
- Metkan opinto-ohjelmaa tullaan hyödyntämään muussa alan koulutuksessa. Muun muassa kisällijattelu vaatii vielä hiontaa, samoin tutkielmien soveltavuus käytännön tarpeisiin. Opetus- ja ohjastuskokemuksista olisi aiheellista tehdä oma muistio alan koulutuksen tarpeisiin. Yksi pullonkaula on tutkimuksen ja käytännön sovellettavuuden vaateiden laadukas yhdistäminen. Tutkimukseen orientoivaa koulutusta hankkeessa olisi voinut olla enemmän.
- Hyvä esimerkki kehittää tuottajakoulutusta Suomessa.
- Cream -hankkeessa hyödynnetään Metkan kokemuksia.
- Koulutuspaketin voisi muokata käytettäväksi lähes mihin tahansa. Opintosuunnitelma antaa vapaat kädet kehittää opintoja tiedeperustaiseen tai praktiseen suuntaan.

e) Mitkä ovat kokemukset uusien opetusmuotojen, (digitaalisten) oppimateriaalien ja oppimisympäristöjen käytöstä hankkeessa?

- Pääosin hyvät, mahdollistavat joustavamman opiskelun.
- uusien opetusmuotojen, digitaalisten oppimateriaalien ja oppimisympäristöjen käytöstä olisi tarpeen (ks. edellä) tehdä oma muistionsa ja arvionsa, josta olisi hyötyä yliopisto-opintojen kehittämisessä ylipäänsä (lisääntyvä verkko-opetus, aikuisopetuksen pedagogiset erityisvaatteet).
- Vähentää läsnäoloa luennoilla ja yhteisöllistä oppimista. Tuottajan taitojen kannalta tärkeät ihmissuhdetaidot, neuvottelu- ja sopimustaidot sattavat jäädä liian vähälle huomiolle.
- Hankkeessa käytetty hyväksi mm. oppimisympäristöä, etä- ja virtuaaliopetusta, digitaalisia oppimateriaaleja sekä digitaalisia oppimateriaalitalenteita, joita tehty koko hankkeen ajan.

***8) METKA-koulutus, status:**

*

a) Millaiseksi arvioit METKA-koulutuksen aseman suhteessa muuhun tämänhetkiseen alan koulutukseen (ammattilliset oppilaitokset, ammattikorkeakoulut, yliopistot)?

- Tuottajakoulutuksena edustaa alan huippua, koska se on ainoa ohjelma, jossa koko mediakenttä on ollut opiskelun kohteena.
- Korkeatasoisin tuottajakoulutus maassa, ainakin tietomäärän osalta.
- Metka-koulutuksen asema suhteessa muuhun tämänhetkiseen alan koulutukseen on niitä hyvin täydentävä, koska se on verkottunut niihin. T&K on yliopistoissa tärkeä, lisääntyvä alue. Kuulemani palaute, joka tosin on vain paikallistasoista, on ollut hyvää.
- Tarjoaa jatkokoulutusmahdollisuuden koulutuspolulle, joka alkaa ammatillisesta oppilaitoksesta ja kulkee ammattikorkeakoulun kautta yliopistoon.

- METKA on ainoa Pohjois-Suomessa oleva alan yliopistollinen koulutus. Oulun yliopisto on Suomen kärkiyliopistojen joukossa. Uniikit hankkeet, kuten METKA tai CreaM sopivat hyvin Oulun yliopiston profiiliin.
- Ulkopuoliset arviot ovat olleet positiivisia, arvostetaan.

b) Miten arvioit (tai olet esim. kuullut tai havainnut) METKA-koulutusta arvostettavan alalla?

- Tieto ainakin on levinnyt alan ammattilaisten keskuuteen mm. SILE-projektin ja Digesin kautta valtakunnallisissa kehittäjätapaisissa. Metka on ollut myös itse järjestämässä tällaista tapahtumaa Ouluun 2005, johon lähes sata alan kehittäjää osallistui. Keskustelu on ollut hyvin uteliasta ja kokemuksia on jaettu auliisti muille.
- Suhteellisen korkealle, lähes TAIKin tasolle, ja osittain jopa yli sen.
- Merkittävä uusi avaus.
- Olen havainnut tyytyväisyyttä, että myös Pohjois-Suomessa koulutetaan tuottajia.
- Arvostetaan.

***9) Hankkeen vaikutukset Oulun yliopistossa:**

***a) Miten hanke on vaikuttanut Oulun yliopiston toimintaan ja esimerkiksi sen olemassa oleviin vahvuusalueisiin ja kehittymiseen?**

- Metka on ollut yksi tärkeimmistä yksittäisistä ohjelmista, jolla on edistetty Oulun yliopiston sisältötuotanto-osaamista. METKAN kokemukset on tuotu suoraan projektityöntekijöiden kautta yliopiston kehittämistyöryhmään ja sitä kautta ohjelma-asiakirjaan.
- Yliopisto on saanut näkyvyyttä ja sen tunnettavuus ja status etenkin alalla on noussut paljon. Toivon mukaan metka on lisäksi tehnyt tieteenalojen välisten toiminnan helpommaksi aloittaa positiivista esimerkkiä näyttämällä muille.
- Oulun yliopiston toimintaan metka on vaikuttanut kahtaallisesti: toisaalta vahventanut nimenomaan taiteentutkimusalojen kehitystä, toisaalta laajemmin tuonut panostaan yliopiston sisältötuotantotyöryhmän työskentelyyn. Vararehtori Jouni Koiso-Kanttilan sanoja lainatakseni: olisihan se peräti kummallista, jos Oulun yliopistossa ei edistettäisi tällaista toimintaa.
- Vahvistanut humanistisen tiedekunnan asemaa. Huom! Jatkohanke CREAM.
- Laajentanut ICT-sektoria tekniikasta sisältöön. Tästä olisi hyvä jatkaa eteenpäin, mikä onkin uuden hankkeen tavoite.

b) Miten hanke on vaikuttanut media- ja viestintäosaamisen tasoon Oulun yliopistossa?

- Erinomaisesti
- Vähäisesti, sillä pääosin luennoitsijat tulivat yliopiston ulkopuolelta ja opiskelijoista valtaosa ei jää tutkijoiksi.
- Hanke on konkreettisesti vahventanut media- ja viestintäosaamisen tasoa nimenomaan humanistisessa tiedekunnassa, jossa jo sitä ennen käynnistettiin omat viestintäopintonsa.

- Hankkeen aikana opiskelijoiden lisäksi myös hankkeen ja yliopiston henkilöstö on voinut kasvattaa media- ja viestintäosaamistaan merkittävästi. Esimerkiksi yliopiston taideaineissa ei olisi voitu laajentaa pysyvien opintosuunnitelmien sisältöä mediaan, ellei henkilöstön alan osaamisen kasvu olisi tiedossa

c) Miten hanke on vaikuttanut alan tutkimukseen ja T&K-toimintaan Oulun yliopistossa?

- Virikkeellisesti ja myös todellisina tutkimustuloksina (gradut)
- Positiivisesti, nostaa alan statusta yhä korkeammalle.
- Hanke on vaikuttanut alan tutkimukseen ja T&K-toimintaan Oulun yliopistossa lähinnä niin, että sen piirissä on huomattu ja käynnistetty monitieteinen alan tutkimushanke (CreaM).
- CreaM, henkilöstön (jatko)tutkimustyö, pro gradujen aiheiden laajentuminen mediaan

***10) Muita kommentteja, palautetta, lisättävää tms.:**

- Esittämäni varaukset ovat edellä, kysymysten sisällä. Yleisesti todettakoon, että tällainen kvalitatiivinen arviointi on vaikeaa sanallista: konkreettisia vertauskohtia on vähän. Ohjausryhmän työ olisi voinut, näin jälkikäteen ajatellen, olla systemaattisempaa koulutuksen lähiseuraamista ja konkreettista ideointia; nyt se on ollut lähinnä toteavaa ja kuittaavaa - kuitenkin niin että ohjausryhmän piirissä ideoitiin ajatus jatkohankkeesta, jossa Metkan kokemuksia päästään täydellä hyödyntämään ja kehittämään.
- Kiitos ja menestystä jatkossakin.
- Mielestäni METKA -koulutus on osunut oikeaan aikaan Oulussa toimialan kehittämisen kannalta. Alalle on syntynyt osaamista varhaisessa kehitysvaiheessa - yrityksillä on mahdollisuus kasvattaa ja kansainvälistä toimintaa ja synnyttää alueelle merkittävää sisältöliiketoimintaa. Valtakunnallisesti merkittävää on ollut uudenlaisen koulutusalueen kehittäminen ja Oulun alueen painoarvon lisääminen kotimaisessa koulutuskentässä toimialan keskuudessa. Merkittävää työtä sekä toimialan kehittämisen kannalta valtakunnallisesti, että alueellisesti.
- Oli ilo saada kuulua tähän avant garde joukkoon!

LIITE 8

OPISKELIJAEVALUAATIOVASTAUKSET

Mediatuottajan maisteriohjelma METKA Opiskelijavastaukset 16 kpl

Millaisia erikoisosajia METKA on tuottanut:

- Ylivoimaisesti suurin osa vastaajista painotti moniosaamista. Metkalaiset ovat moniosaajia, joilla on valmiudet toimia sisältötuotantoalalla tuottajina ja projektipäälliköinä. He omaavat niin teknistä, kaupallista kuin taiteellistakin että filosofisempaa humanistista näkemystä. Metkalaiset ovat tuotantoprosessien johtajia, sisällön ja toiminnan innovaattoreita, jotka ovat oppineet paljon vierailijoilta, verkostolta ja toisiltaan.

Mitkä ovat tärkeimmät ammatillisen osaamisen vahvuudet? Jos alalla katsotaan tärkeimmiksi taidoiksi tekninen, kaupallinen ja taiteellinen osaaminen, mikä näistä on mielestäsi sinun suurin vahvuutesi?

8 x taiteellinen
4 x kaupallinen
2 x tekninen

Alan yrityksissä on pidetty tulevaisuuden osaamistarpeista tärkeinä alla mainittuja osaamisalueita. Rastita kustakin osiosta tärkeimmät taidot (1-3), jotka METKA-koulutuksella on saavutettu:

Tekninen osaaminen

10 x Uuden tekniikan tuomien mahdollisuuksien ymmärtäminen
3 x Omassa työssä käytettävän tekniikan hallinta (laitteet, kalusto, ohjelmat)
2 x Perustiedot muista teknisistä laitteista/ ohjelmista

Työprosessin hallinta

15 x Tuotantoprosessin kokonaisuuden ymmärtäminen
9 x Media-alan kokonaisvaltainen tuntemus
8 x Monitaitoisuus työssä, kyky työskennellä erilaisissa mediaympäristöissä
4 x Muiden työntekijöiden työnkuvien tuntemus
0 x Tiettyyn erikoisalueeseen keskittyminen

Liiketaloudellinen osaaminen

9 x Kohderyhmä- ja kuluttajatuntemus
8 x Myynti- ja markkinointitaidot
7 x Laskenta- ja rahoitusosaaminen
6 x Asiakkaan liiketoiminnan ja tarpeen ymmärtäminen
5 x Strategiaosaaminen

Ilmaisun hallinta

10 x Luovuus, ideointikyky, innovatiivisuus
8 x Sisällöntuotanto mediasta riippumatta
6 x Viestinnän lainalaisuuksien tuntemus
5 x Kielellinen ilmaisu
4 x Visuaalinen ilmaisu
2 x Taiteellinen ilmaisu
0 x Käyttätymistieteiden mm. psykologian tuntemus viestinnässä

Yleissivistys

8 x Trendien ja ajan ilmiöiden seuraaminen
6 x Kansainvälinen kokemus
6 x Tiedonhankintataidot
5 x Yhteiskunnallinen yleistietous
5 x Kyky ymmärtää ja hyödyntää tutkimustietoa
3 x Kielitaito
2 x Vieraiden kulttuurien tuntemus
1 x Suomalaisen kulttuuriperinteen ja historian tuntemus

Mainitse joku tärkeä, METKA-opiskelijoille tyypillinen taito, jota ei ollut yllä olevassa luettelossa:

5 x Kotimainen ja ulkomainen verkostoituminen
2 x Sopeutuvuus ja joustavuus
2 x Muiden töiden arvioinnin taito ja rakentava kriittisyys/keskustelu
1 x Kyseenalaistaminen ja haastaminen, esimerkiksi alan luennoitsijoiden kanssa syntyi keskusteluja, joissa hekin joutuivat perustelevaan kantojaan.
1 x Nopea reagoimiskyky muutoksiin

Media-alalla puhutaan paljon moniosaajuudesta tulevaisuuden ammattikuvana. Käsitettä käytetään monessa merkityksessä, joista alla kolme. Millaisia moniosaajia tulee METKA-opiskelijoista?

3 x työntekijä, joka hallitsee tuotannon eri osa-alueet ja on siten valmis tarvittaessa työskentelemään vaihtelevissa tehtävissä ja joustamaan työehtojen suhteen (esim. eri tehtävissä eri palkka)
2 x työntekijä, joka osaa versioida mediasisällön eri medioihin
11 x työntekijä, joka hallitsee koko mediatuotantoprosessin ja on kykenevä johtamaan tätä prosessia tai toteuttamaan itse koko sisällöntuotantoprosessin (esim. tv-insertti tms. kokonaisuus)
2 x ei mikään näistä

Vapaa mielipide siitä, onko moniosaajuus tavoiteltavaa:

Vaikka opiskelijat itse ovat kokeneet valmistuneensa moniosaajiksi, on sen tavoiteltavuus kahtiajakoista.

8 x Osittain
6 x Kyllä
2 x Ei
1 x Eos

"Työntekijä, jolla on perustietous prosessin eri työtehtävistä ja joka nopealla aikavälillä pystyy omaksumaan ne myös itse. Ennen kaikkea hän kuitenkin tehtävät tuntien pystyy löytämään tarkoitukseen sopivan henkilön vastaamaan prosessin eri osista"

"Jotkut välineet vaativat erityisosaamista, jota yleisluontoisella koulutuksella ei saavuteta; riippuu siis työtehtävästä"

Jos (edellä olevien määrityksien perusteella) laitetaan rinnakkain moniosaaminen ja erikoisosaaminen, mihin ryhmään METKA-opiskelijat mieluummin sijoittuvat

8 x moniosaaminen
4 x erikoisosaaminen
3 x molempiin

Mitä osaamisalueita METKA-opetuksessa olisi mielestäsi voitu korostaa enemmän?

Opiskelijat olisivat kaivanneet teknisen osaamisen korostamista eniten. Lisäksi perehtymistä lähemmin olisi toivottu mm. taiteelliseen ja luovaan osaamiseen, käytännön prosesseihin, yhteistyövalmiuksiin, kansainvälistymiseen, esiintymistaitoon ja markkinointiin.

Mitkä ovat olleet METKA-koulutuksen tärkeimpiä vahvuuksia? (henkilöstö, muut resurssit, opiskelija-aines, ilmapiiri, dynaamisuus, vuorovaikutteisuus ympäristön kanssa, kansainvälisyys jne.)

11 x Opetus (tasokas koulutussisältö, vierailevat luennoitsijat ja joustavuus opiskelussa)
6 x opiskelija-aines (heterogeenisyys, tuki)
6 x ilmapiiri
6 x henkilöstö
5 x vuorovaikutteisuus ympäristön kanssa
5 x kansainvälisyys
4 x muut resurssit
3 x dynaamisuus
2 x uudet mahdollisuudet, ajankohtaisuus
1 x näkyvyys

OPIKELIJAEVALUAATION LISÄKYSYMYKSET:

*** Mikä on hankkeen päätteeksi päällimmäinen tuntemuksesi METKA-koulutuksesta?**

Yleisesti ottaen opiskelijat olivat tyytyväisiä saamaansa koulutukseen:

"Mukava fiilis, harmi että opinnot loppuu. Lisääkin olisi voinut olla, ehkä jokin yhteinen isompi hanke?? Koulutus tuonut lisää itsevarmuutta ja tieto-taitoa alalle työskentelyyn."

"Uskon, ettei koulutuksestani ole vielä lähiaikoina näkyvää hyötyä, koska en ole vaihtamassa alaa. Uskon kuitenkin sisältötuotannon merkityksen ja ymmärryksen kasvavan teknisellä alallakin lähivuosina ja uskon siinä vaiheessa hyötyväni itse henkilökohtaisesti koulutuksesta sekä hyödyttäväni työnantajaani osaamisellani. Koulutusta voisi verrata siihen, kuin olisin laittanut rahaa säästötillille, jotka nostan vuoden tai kahden päästä korkojen kanssa. :)"

"Erinomainen lisä AMK:n päälle: käytäntö ja teoria on kasassa. Kiinnostavia kursseja, intensiivinen syke opiskelussa tehokasta, opin paljon!"

"Aika meni nopeasti! Uskomaton tunne siitä että sain kaikki opinnot määrä ajassa valmiiksi. Koulutus on avartanut katsetta mediatuotannon kentässä."

"Itselleni erittäin hyödyllinen koulutus. Sain paljon työelämässä tarvittavia käytännön taitoja tukemaan akateemista koulutustani, uusia ystäviä sekä kokemuksia. Kaiken kaikkiaan mainio juttu, että koulutus järjestettiin ja että pääsin siihen mukaan"

"Hanke oli korkeatasoinen koulutusohjelma, jonka päätyttyä tunnen olevani valmis toimimaan työelämässä. Lisäksi ohjelma antoi hyvät mahdollisuudet tutkijan uraa ajatellen."

"Hyödyllinen, tarpeellinen ja ajankohtainen. Opiskelijoita olisi kuitenkin pitänyt valita enemmän ja tarkemmalla syynillä. Kokopäiväisessä työssä ei monikaan pysty tai kykene kuitenkaan suorittamaan opintojaan loppuun 2,5 vuodessa, joten ehkä tätä olisi ollut syytä miettiä tarkemmin. Kokonaisuudessaan erittäin hyvä ja onnistunut projekti niiden osalta, jotka hankkeessa olivat mukana täysillä. "

"Hyvät ohjaajat ja yliopiston suhtautuminen (oli positiivista) maisteriohjelmaan. Yksittäistä projektia on kuitenkin vaikeaa markkinoida ympäri Suomen tai kansainvälisesti, pitäisi olla jatkumoa, jotta Oulun yliopisto tulisi tunnetuksi media-alan maisterikoulutusohjelmistaan korkeatasoisina ja vaativina. Kokonaisuudessaan METKA-opiskelijoiden tulevaisuuden kannalta varmasti merkittävä koulutus."

"Tosi tyytyväinen kun pääsi mukaan ja on onnistunut roikkumaan mukana muista menoista huolimatta. Kyllä kannatti! Ja ylpeä että on ollut tässä mukana. Vielä se lopputyö..."

"Koulutus oli osaltani ohi liian nopeasti. Syy on siinä, että olin suurimman osan aikaa töissä tai opiskelijavaihdossa. En siis pystynyt hyödyntämään täysipainoisesti kaikkea tarjolla ollutta opetusta."

"Jämsptisti koordinoitu hanke; kannustava ilmapiiri ja aktiivisuus jäivät varmasti mieleen."

"Hyvä, kun lähdin mukaan."

"Hanke oli ainutlaatuinen kokemus saada koulutusta mediatuotannon alalta sekä luoda yhteyksiä muihin tulevaisuuden tuottajiin."

"Kontrasti edellisten, teknisempien opintojeni ja Metka -opintojen välillä, melkein kaikki Metkan opintokokonaisuudet oli toteutettu paremmin. "

"Etten selviytynyt siitä työn ohessa."

"Koulutus on antanut valmiuksia ennen kaikkea tuotannon hallinnointiin. Aiempaan koulutukseeni (medianomi) verraten ollaan siirrytty tekniseltä tasolta sisällön tasolle sekä siihen, kuinka kokonainen tuotantoprosessi toimii ja miten sitä hallitaan. "

"Rehellisyyden nimissä: Oivallus että tuotajuus sinänsä ei ole minun juttuni. Olen kuitenkin saanut käsityksen sisältötuotanto-alan kentästä, toimijoista ja prosesseista, ja näin kyennyt hahmottamaan myös realistisesti omaa paikkaani ja mahdollisuuksiani siinä".

Koulutuksen vaikutus

a) työllistymiseesi?

11 x merkittävä

4 x vaikutukset pitkällä aikavälillä

1 x ei vaikutusta

" Taisi olla aika ratkaiseva nykyisen työpaikan saannissa, ja arvelen sen olevan muista hakijoista positiivisesti erottava tekijä tulevissakin työnhauissa. Koulutus tarjosi juuri niitä taitoja, joita nykyajan työelämässä kysytään, ja joita akateeminen koulutus monesti ei tarjoa. "

"Positiivinen, olen saanut hankkeen aikana ylennyksen ja työtehtäväni ovat monipuolistuneet."

b) työelämäyhteyksiisi?

10 x Hyvä
3 x Vaikutukset pitkällä aikavälillä
2 x Kohtalainen

"Opiskelujen aikana yhteyksien luominen työelämään on ollut "kuin tarjottimella" niille, jotka ovat aktiivisesti siihen pyrkineet."

"Tämä jää nähtäväksi. Koulutuksen myötä olen saanut tutustua moniin sisältötuotantoalan toimijoihin ja tiedän kenen puoleen kääntyä."

"Hyvä - jo nyt sellaiset kontaktit, joiden saavuttamiseen olisi mennyt vuosia (ja enemmän rahaa)"

c) ammattitaitoosi?

8 x Suuri
5 x Hyvä
2 x En pääse vielä toteuttamaan oppimaani
0 x Ei vaikutusta

"Metka-koulutus on antanut uuden lisäulottuvuuden aikaisempaan osaamiseeni. Määrittelin sen näkemykselliseksi – olen saanut kokonaisnäköyksen sisältötuotannon kentästä ja prosesseista."

"Toistaiseksi se ei ole suoranaisesti vaikuttanut nykyisessä työssäni tarvittaviin taitoihin, paitsi yleissivistyksensä osalta. Ehkä tulevaisuudessa työpaikoissa vaikutukset huomaa selvemmin. Toivon, että vaikutus olisi jotakin muuta, kuin se, että onko tutkinto ylempi vai alempi"

- **Millaiseksi arvioit koulutuksen aseman suhteessa muuhun alan koulutukseen?**

Miten arvioit (tai esim. kokemuksesta tiedät) alalla koulutustasi arvostettavan?

Suurin osa vastaajista uskoi koulutusta arvostettavan korkealle. Muutama totesi, ettei koulutusta tunneta tarpeeksi alueen ulkopuolella.

- "Asema korkea – selkeää erityisosaamista, jota niukasti saatavilla ns. perusopetuksen lisäksi. Arvostusta työelämässä, monellakaan alalla toimivalla ei ole koulutusta lainkaan."
- "Varsinaista alan yliopistokoulutusta on vähän, joten siinä valossa koulutuksella arvoa. Siitä huolimatta kaikkialla ei tiedetä mistä koulutuksesta on kyse, esim. taideteollisen korkeakoulun tuottajakoulutuksella on varmasti paljon suurempi arvostus kuin Metka-koulutuksella."

*** Millainen on mielestäsi ollut koulutuksen**

a) opintojaksojen taso

Opiskelijoiden mielestä opintojaksojen taso oli korkea, joskin vaihteleva. METKAN omat kurssit erinomaisia, muut yliopiston opinnot eivät niin antoisia, kun eivät olleet juuri tälle alalle räätälöityjä.

b) luennoitsijoiden pätevyys

7 x Erinomainen
5 x Vaihteleva
4 x Hyvä
0 x Huono

"Pääosiin erittäin päteviä. Välillä suorastaan ihmettelin, miten kyseiset ihmiset on saatu paikalle."

"Vaihteleva. Paljon hyviä kursseja mutta mukana myös muutama huonompikin kurssi. "

"Sama juttu kuin edellisessä kysymyksessä. Alan ammattilaiset ovat kertoneet työstään – kaikki eivät kuitenkaan ole välttämättä hyviä pedagogeja. Kuitenkin käytännönläheisyys ja todentuntu ovat ehdotonta plussaa, olemme saaneet koulutusta suoraan tekijöiltä."

*** Mikä koulutuksessa on mielestäsi ollut erityisen hyvää?**

Kiitosta saivat mm.

- Kontaktit EAVE:n myötä ja osallistuminen EAVE:en
- Opiskelijaverkosto
- Kipinä jatko-opinnoille
- Alan ammattilaiset luennoitsijoina
- Uudet näkökulmat
- teoratieto
- käytännönläheisyys
- maisterinpaperit
- verkostoituminen alan toimijoihin
- monipuolisuus
- joustavuus
- opiskeluilmapiiri ja sosiaalinen ympäristö
- opintojen ohjaus
- vaikutusmahdollisuudet sisältöihin
- resurssit ja järjestelyt
- Keskusteleva ilmapiiri

*** Missä olisi ollut parantamisen varaa?**

- Paljon opintoja pinnallisella tasolla
- Koulutus keskittyi liikaa elokuvatuotantoon
- Vaatimustaso useilla kursseilla oli melko alhainen.
- Kurssien suoritustavat eivät aina olleet mielekkäitä.
- Enemmän harjoittelua ja käytännön toimimista.
- Kurssien arvosteluperiaatteiden yhdenmukaistaminen olisi ehkä jossain määrin ollut järkevää.
- opiskelijavalinta ei oikein täysin onnistunut. Opiskelijoita olisi pitänyt valita enemmän.
- Kursseja olisi voinut kohdentaa paremmin.
- Projektille olisi voinut palkata pää- tai osa-aikaisen tuotannon opettajan tukemaan opiskelijoiden kehitystä.
- Opinnot olisivat ehkä voineet jakautua tasaisemmin, iltaopintoja olisi voinut olla enemmän
- Varmaankin johtuen siitä että opiskelemassa oli monen alan ihmisiä joidenkin kurssien alussa oletettiin kaikkien ihmisten tietävän asioita joita eivät välttämättä tienneet.
- Oma läsnäolo.
- Ehkä joskus puitteissa, kuten välineistön saatavuudessa, mutta sehän on taloudellinen ja resurssikysymys.

*** Mikä koulutuksesta jäi parhaiten mieleen?**

- yksittäiset luennoitsijat
- EAVE koulutus.
- Mukava ryhmä ja tehokas projektinvetäjä
- sopiva napakka opiskelurytmi ja hyvät luentomuistiinpanot.
- Vaativat kurssit
- Sannan työ!!! Erittäin hienosti hoidettu hanke.
- Ihmiset!
- Kokonaisuus.
- Sosiaaliset tilanteet
- kursseilla opitut alan kokemukset.
- Hyvät luennot ja luennoitsijat.
- että alalta odotetaan poistuttavan jo 47-vuotiaana :)
- KV-vaihto
- Kivat kaverit (opiskelijat ja henkilöstö)
- myönteinen asennoituminen kaikkea uutta kohtaan (aktiivisuus)
- monipuolinen koulutus
- kannustava ilmapiiri
- opiskelijat tukivat toinen toisiaan muissakin kuin ryhmätyöhankeissa
- Enimmäkseen hyvät luennoitsijat
- Mielenkiintoiset ekskursion Tampereelle ja Helsinkiin
- Kutu-seminaari syksyllä 2003
- Muutama ilmiömäinen opettaja
- Metka -porukan hyvä yhteishenki.

*** Yleisarvosanasi (1 - 5)**

a) hankkeelle
(Keskiarvo:4,42)

b) koulutukselle
(keskiarvo: 4,1)

*** Miten arvioisit hankkeen vaikuttaneen sisältö- ja media-alaan**

a) Pohjois-Suomessa

8 x Positiivisesti

2 x Vaikutukset näkyvät vasta tulevaisuudessa

"Pohjois-Suomen mediakenttä tuli entistä monimuotoisemmaksi ja kiinnostavammaksi. Koulutus jätti alueelle joitakin lahjakkaita ja innovatiivisia mediatuottajia."

"Varmasti on omalta pieneltä osaltaan vahvistanut media-alan osaamista Pohjois-Suomessa ja edistänyt konkreettisesti yrittäjyyttä."

b) valtakunnallisesti

7 x positiivisesti

5 x vaikutukset tulevaisuudessa

1 x ei juuri merkitystä

"Rikastuttaa valtakunnan media-alan kenttää luodessaan toivottavasti omaa keskittymää Pohjois-Suomeen."

"Jää nähtä väksi, Metka on luonut valmiuksia joiden realisointi on vasta käynnissä."

c) kansainvälisesti

Muutama vastasi, ettei usko hankkeella olevan kansainvälistä vaikutusta. Useampi toi kuitenkin esille, että hanke on luonut uusia kontakteja suomalaisten nuorten tekijöiden ja kv-osaajien välille

" * Mitä konkreettista hanke on mielestäsi saanut aikaiseksi?

- voimistanut paikallista yrittäjyyttä!
- Päteviä toimijoita alalle
- uusia tuotantoja on käynnistynyt
- yritysten välisiä suhteita syntynyt.
- Joukon uudentyyppisen koulutuksen läpikäyneitä ihmisiä
- Viikastuttanut media -alan toimintaa alueella
- ollut keskeisessä asemassa mm. useissa lyhytelokuva -tuotannoissa.
- Kouluttanut hyviä ja osaavia nuoria innokkaita ammattilaisia alalle. Myös johtamistaidot ja monet muut asiat, joita koulutuksessa käsiteltiin ovat tärkeitä missä tahansa valmistuneet työskentelevätkin.
- Vahva verkosto
- hyvä pohja tuleville hankkeille
- maistereita
- Lisännyt keskustelua alalla
- syventänyt osaamista.
- Koulutuksen aikana on perustettu joku yritys. Opiskelijat ovat vaihtaneet hieman vaativimpiin töihin ja pätevöityneet.
- Nostanut mediatuottamisen osaamisen tasoa Suomessa, luonut uusia monipuolisia osaajia, auttanut uusia tekijöitä alalle
- Kouluttanut opiskelijoita.
- Ainakin muutaman maisterin ja itselleni uusia yhteyksiä alalla toimiviin ihmisiin.
- Valtamedia / Vastamedia –julkaisun.
- Hanke on luonut itsestään verkoston, osaavan porukan jolla on yhteisiä kokemuksia ja käsitys toistensa vahvuuksista.

*** Muita kommentteja/palautetta:**

- KIITOS! Tästä pintaraapaisusta on herännyt mielenkiinto myös muille aloille, ei vain median pieneen piiriin.
- Mahtava mahdollisuus – opin paljon, osaa enemmän, toimin varmemmin. Tavoitteena tuottajan työ Jo nyt olen onnistunut mielestäni ravistelemaan toimituksen väkeä: turha ruikuttaa, itse voi vaikuttaa moneen asiaan jos vain avaa suunsa. Sannalle erityiskiitos – ilman en olisi ehkä valmistunut. Mahtava tsemppaaja, organisaattori ja opastaja, joka toteutti useita toiveita. Saimme pätevää opetusta erinomaisesti järjestetyillä intensiivikursseilla. Sannan joustavuus ja tilannetaju mahdollisti monen opiskelijan tasapainoilun koulun ja työn välillä. Porukka METKAssa on mahtavaa. Hauska nähdä miten väki sijoittuu työelämään, joskin suuri osa työskentelee jo jossain. Opi voi siirtää käytäntöön, enpä usko monenkään kurssin täysin hukkaan menneen – koskaan ei tiedä mitä vastaan tulee.
- Olen ihan tyytyväinen siihen, että muutin koulutuksen perässä Ouluun, vaikka se merkitsikin omalla kohdallani osittaista irrottautumista työelämästä ja tyhjän päälle heittäytymistä. Oulussa mahdollistuivat työrauhan ja uusien vaikutteiden/ympäristön lisäksi oivallukset siitä, miten tasokkaita ja hienoja juttuja Oulussa tehdään.
- Metka -projektissa työskennelleiden henkilöiden, erityisesti Sanna Karkulehdon osuus hankkeen läpiviemisessä on ollut todella merkittävä.

LIITE 9

SIDOSRYHMÄEVALUAATIO

Analyysi

Metka-hankkeen sidosryhmäevaluaatio tehtiin kesäkuussa 2005. Vastauksia saatiin alle kymmenen, joten kattavaa evaluaatiota METKA-koulutuksesta ei siis sidosryhmältä saatu, mutta kuitenkin arvokkaita näkemyksiä alan asiantuntijoilta. Kysymykset laadittiin pääosin METKA-projektin tavoitteiden pohjalta.

Kysyttäessä hankkeen vaikutuksia sisältö- ja media-alaan Pohjois-Suomessa ja Oulun seudulla vastaukset olivat positiivisia. METKA-hanke on edesauttanut toimialaa mm. runsaalla näkyvyydellään sekä tarjoamalla kansainvälistä tietoutta ja kontakteja. Alan akateemisen koulutuksen nähdään tuovan alalle myös lisää profiilia ja uskottavuutta. Usean vastaajan mielestä METKalla on myös valtakunnallisia vaikutuksia toimialaan, jota on saavutettu mm. näkyvyyden ja aktiivisen verkostoitumisen kautta.

Korkeasti koulutettujen osaajien jäentimahdollisuuksia alueelle vastaajat pitivät pääosin hyvinä. Vastauksissa todettiin mm., että opiskelijoiden olisi tärkeää päästä näyttämään kyntensä nimenomaan alueen kärkiyrityksissä, joissa tarvitaan näkemyksiä nykyaikaisesta mediakentästä. Ongelmallisena pidettiin mm. etäisyyttä alan keskuksista ja henkilökohtaisten kontaktien sijaintia pääkaupunkiseudulla. Kansainvälisillä markkinoilla taas etäisyys ei ole ongelma.

Kansainvälisen yhteistyön näkyvin elementti hankkeessa on vastaajien mielestä ollut EAVE-koulutus, joka usean vastaajan mielestä on erittäin hyödyllinen ja korkealuokkainen. Osa vastaajista mainitsi myös kansainväliset asiantuntijavieraat ja kouluttajat METKA-opinnoissa ja muissa tapahtumissa. METKAn mm. nähtiin "tarjonneen alan toimijoille useita foorumeita, tapahtumia ja kontakteja, jotka auttoivat merkittäväksi toimialan kansainvälisen näkyvyyden ja verkoston luomisessa". Lisäksi "tapahtumien kautta on poikunut muita kansainvälisiä hankkeita sekä arvokkaita koulutus- ja tutkimuskontakteja".

Kansainvälistymisen merkitystä alan kehityksen kannalta vastaajat pitivät suurena tai erittäin suurena. Voidakseen kasvaa tai edes kehittyä merkittävästi yritysten on pakko suunnata katseensa kansainvälisille markkinoille.

Arviot METKasta valmistuneiden työllistymisestä ovat hyvät. Työllistymisessä mm. työelämäyhteydet, joita opiskelijat ovat saaneet opiskelunsa aikana, ovat tärkeitä.

Alan työllisyyteen ja yritystoimintaan pitkällä tähtäimellä hankkeen nähdään vaikuttavan erityisesti synnyttämällä uusia PK-yrityksiä. Työllisyystilanteen parantaminen edellyttää kuitenkin myös uusien isojen ja kasvuyritysten syntyä.

Teknologian ja kulttuurialan välisen elinkeinotoiminnan syntymismahdollisuuksia alueella pidettiin edelleen haasteellisena, ja hankkeen vaikutusta niihin on hankala arvioida. Oulun seutu mielletään hyvin teknologiavetoiseksi. Teknologian ja sisältöliiketoiminnan/kulttuurialan yhteistyön eteen on valtakunnallisesti tehty paljon työtä viime vuodet, joten on hankala sanoa, mikä vaikutus on hankkeilla ja mikä yleisellä kehitystrendillä.

Sisällön osaajien, talouden ja uuden teknologian synergian syntyä vastaajat kommentoivat mm. seuraavalla tavalla: "Hankkeella on ollut suuri merkitys tällaisen synergian synnyttämiseen, koska METKA-hanke on pitänyt aktiivisesti yhteyttä teknologiayrityksiin sekä verkostojen kautta että suoraan." "Synergiaa syntyy, kun Metkasta valmistuu päteviä tuottajia jotka osaavat sekä sisältöideoinnin, siihen liittyvän luovuuden ja tuntevat lisäksi teknologian vaatimukset". Toisaalta todettiin myös, että "ei asioita koulun penkillä opita, koulutus tuo vain joitain edellytyksiä".

Yliopiston ja elinkeinoelämän yhteistyön nähtiin toteutuneet pääosin hyvin. Hankeen katsottiin mm. edistäneen yliopiston näkyvyyttä elinkeinoelämässä. Työelämässä olevien METKA-opiskelijoiden uskottiin tuovan yrityksiin uusia kontakteja ja uutta osaamista.

Oppilaitosten, tieteenalojen ja korkeakoulujen välisestä yhteistyöstä yliopiston ulkopuolisten sidosryhmien edustajilla ei ole juurikaan tietoa. Muutamat vastaajat pitivät yhteistyötä pääosin hyvänä. Koulutuksen sisältöä kuvattiin mm. kattavaksi, monipuoliseksi ja käytännönläheiseksi. Maisteriohjelman METKAN toimivuus arvioitiin hyväksi. Toisaalta yhdessä kommentissa mm. otettiin esille käytännön osaamisen ja teoreettisen osaamisen yhdistämisen vaikeus: "Erinomainen tuottaja ei välttämättä ole hyvä tieteellisen tutkimuksen/lopputyön tekijä."

METKA-koulutuksen todettiin myös olevan erilainen positiivinen kokeilu, jolla on selvä tilaus ja arvostusta toimialalla valtakunnallisesti. Toisaalta yksi vastaaja piti koulutusta yhtenä maisteriohjelman muiden joukossa.

Lähes kaikkien vastaajien mielestä METKA-hankeella on vaikutusta Oulun yliopiston toimintaan ja sen olemassa oleviin vahvuusalueisiin ja kehittymiseen. Metka on ollut "aktiivinen, näkyvä ja rajoja rikkova hanke, joka on antanut tuoreen ja energisen leiman yliopistolle". Myös "osana Oulun kasvusopimukseen liittyvää toimintaa METKA on yliopistolle tärkeä tekijä.." Toisaalta todettiin vaikuttamisen olevan yliopiston kaltaisessa organisaatiossa hidasta. Alan tutkimukseen ja T&K-toimintaan Oulun yliopistossa hanke on tuonut mm. "pirteän lisän" ja "uuden alan joka tulee näkymään tulevaisuudessa myönteisesti. Innovaatiothan syntyvät usein alojen reunoilla tai alojen leikatessa toisiaan". Lisäksi hankkeen toiminnan todettiin tarjonneen "useita hyviä kontakteja, keskusteluja, uusia lähtökohtia ja palautetta opiskelijoilta toisille". "Metkan toiminta on nähtävä lähtölaukauksena jatkuvalla toimialan koulutuksen kehittämiseksi Oulun yliopistossa".

Mediatuottajan maisteriohjelma

PRO GRADU -TIIVISTELMÄT
Toukokuu 2005

- 1. Darja Heikkilä:**
Tuottaja, sisällöntuottaja ja suunnittelija? Tuottajuuden tulkinnat monimediaisessa näyttelyprojektissa
- 2. Janne Kaakinen:**
"Valinnan vaikeus". Interaktiivisen elokuvan määrittely ja suunnittelu
- 3. Juha Kiviharju:**
Miten elokuva luodaan yhdellä otoksella? Ajatuksia elokuvatuotannon muodoista
- 4. Tiia Korhonen:**
Pohjois-Suomen uutisten alueellisuus toimittajien näkökulmasta.
- 5. Maria Kuisma:**
Stuart Craigin periaatteet elokuvan paikkojen sommittelussa.
- 6. Katri Laiho:**
Elämäni paras päivä koulussa! Osa 1: Mitä kuuluu mediakasvatus? Osa 2: Taikalamppu-menetelmän opas
- 7. Anne Laurila:**
Dokumenttielokuvan tarina
- 8. Ilmari Leppihalme:**
Monialaosaamisen problematiikka luovilla toimialoilla ja sisältötuotannossa
- 9. Taru Patanen:**
*"Tuottaja on niinku täs omassa rajatussa häkissään kingi".
Dokumenttituotantokulttuuri kriittisen media-antropologian valossa
2000-luvun Suomessa*
- 10. Taina Ronkainen:**
Populaarimusiikki suomalaisen elokuvan markkinointikeinona. Case: Helmiä ja sikoja
- 11. Paula Saastamoinen:**
Challenges in mobile video production
- 12. Minna Tasanto:**
Digitaalisen television vaikutukset televisiomainonnan kentässä
- 13. Heikki Timonen:**
Dokumenttielokuvan rahoitus Pohjois-Suomessa
- 14. Risto Tuominen:**
*Elokuvatuotantoyhtiöiden toiminta ja mahdollisuudet Oulun seudulla
(työnimi)*
- 15. Janne Vahtola:**
Luova äänen käyttö radion lähetysvirrassa
- 16. Pasi Valtanen:**
Tulopoliittisia tarinoita vallasta.
Narratologisia näkökulmia *Sanomalehti Kalevan* tupo-journalismiin
- 17. Ann-Mari Virta:**
Näkökulmia johtajuuteen luovilla toimialoilla

18. Jussi Valter Aleksei Väisänen:

Generatiivinen musiikki

19. Johanna Ylipulli:

Taistelevat sankarittaret länsimaisessa mediakulttuurissa. Elokuvien ja tv-sarjojen toiminnalliset ja väkivaltaiset naiskuvat fenomenologisen sukupuolikäsityksen valossa 2000-luvun alussa.

Darja Heikkilä

Tuottaja, sisällöntuottaja ja suunnittelija? Tuottajuuden tulkinnat monimediaisessa näyttelyprojektissa.

Tutkin lopputyössäni uuden median asettamia haasteita museoiden ja muiden näyttelyorganisaatioiden näyttelytoiminnalle. Esimerkkinä käytän Arktisen keskuksen Afbare-projektia, jossa toimin tällä hetkellä näyttelytuottajana. Työni on käytännönläheinen portfolio tuottajuuden saamista tulkinnoista ja tuottajan tehtäväkentästä näyttelyprojektissa.

Varsinkin museoissa näyttelyt on pitkään tehty lähinnä omin voimin. Ainoastaan esimerkiksi graafisia ja valokuvapalveluita ostettiin aiemmin ulkopuolelta. Tärkein vaadittu ominaisuus näyttelyiden kanssa työskentelevälle henkilökunnalle on ollut sisällöntuottajuus, vaikkei tätä sanaa aiemmin käytetty.

Viime aikoina museoiden toiminnassa on korostunut näyttely- ja muu kävijälähtöinen toiminta, ja omarahoituspaineet ovat kasvaneet. Koko ajan perustetaan uusia käyntikohteita ja näyttelykeskuksia. Näyttelyiden elämyksellisyys ja vuorovaikutteisuus ovat lisääntyneet.

Samalla näyttelyväen osaamisvaatimukset ovat kasvaneet. Näyttelyä ei voi enää suunnitella perinteisessä järjestyksessä, jossa ensin tehdään näyttelykäsikirjoitus ja sitten tilataan lisäksi hieman graafista ja rakennesuunnittelua. Nykyisissä elämyksellisissä näyttelyissä rakenne-, näyttelykohde- ja interaktiosuunnittelu ovat kiinteä osa käsikirjoitusprosessia.

Museoväeltä vaaditaan nykyään enemmän käytännön osaamista ja suunnittelutaitoja. Ennen kaikkea uutena museoammattilisenä osaamistarpeena on kuitenkin noussut tuottajuus, joka museo- ja näyttelykontekstissa tarkoittaa toteutumisen mahdollistamista. Vaikka ei itse kaikkea osaisikaan, täytyy olla perillä siitä, mitä osaamista tarvitaan ja kuka osaa, sekä saattaa kaikki toimijat toimimaan yhdessä optimaalisen tuloksen saavuttamiseksi. Tiedekeskusnäyttelyissä, jollainen esimerkiksi Arktisen keskuksen perusnäyttely on, näyttelytoiminnan toteuttaminen on vaatinut jo pidempään eräänlaista tuottajuutta.

Tuottaja on useimmiten myös näyttelyprojektin sisällöntuottaja. Esimerkiksi elokuvamaailmasta poiketen näyttelyprojektissa tuottaja on koko projektin vetäjä ja päävastuullinen, "ohjaajaa" ei ole. Näitä rooleja onkin näyttelyn kaltaisessa projektissa vaikeaa, ellei mahdotonta erottaa toisistaan. Vaikka tuottajuus vaatiikin muun muassa koulutukselta entistä laajemman osaamisen tarjoamista, vaatii näyttelyalan tuottajuus edelleen myös vankkaa sisältöosaamista.

Työn vaihe: Valmistuu kesällä 2005.

Janne Kaakinen

"Valinnan vaikeus." Interaktiivisen elokuvan määrittely ja suunnittelu.

Työssäni lähdän määrittelemään, mitä interaktiivinen elokuva on ja mitkä ovat interaktiivisen elokuvan suunnittelun erityispiirteet verrattuna lineaarisen elokuvan tekemiseen. Termiä "interaktiivinen elokuva" on käytetty kuvaamaan mitä erilaisimpia elokuvallista ilmaisua käyttäviä teoksia, joissa on ollut jokin interaktiiviseksi tulkittava elementti, ja täsmällistä määritelmää kyseiselle termille on ollut hankala löytää. Myös termin "interaktiivinen" käyttö on ollut hyvin kirjavaa ja osittain määrittelemätöntä.

Lähdän määrittelemään interaktiivista elokuvaa purkamalla termin "interaktiivinen elokuva" osiin ja aloitan tutkimalla interaktiivisuuden ja interaktiivisen kerronnan käsitteitä suhteessa interaktiiviseen elokuvaan. Samalla käsittelen termin "elokuva" sisältöä. Tämän jälkeen luon lyhyen katsauksen interaktiivisen elokuvan ja interaktiivisen television historiaan ja tutkin sitä, kuinka termiä "interaktiivinen elokuva" on käytetty kuvaamaan hyvinkin erilaisia teoksia, kuten esimerkiksi elokuvallista ilmaisua hyväkseen käyttäviä pelejä.

Tutkielmani neljännessä luvussa käsittelen pelejä audiovisuaalisen interaktiivisen kerronnan yhtenä muotona. Samalla käsittelen myös kysymystä siitä, miten elokuvallisiakin piirteitä sisältävät pelit eroavat interaktiivisesta elokuvasta. Pohdin myös, mikä on katsojan asema interaktiivisen elokuvan yhteydessä ja miten katsoja kokee interaktiivisen elokuvan. Käyttäen pohjana interaktiivisuuden, elokuvan, pelien ja aiemmin tehtyjä interaktiivisen elokuvan määritelmiä määrittelen uudelleen termin "interaktiivinen elokuva" korostaen interaktiivisen elokuvan kerronnallista elementtiä ja erottaen määritelmäni avulla interaktiivisen elokuvan muista audiovisuaalisen kerronnan muodoista.

Tutkielmani lopussa luon lyhyen katsauksen interaktiivisen elokuvan suunnittelun ja tuotannon erityispiirteisiin keskittyen interaktiivisen elokuvan suunnitteluvaiheeseen. Esimerkkitaipauksena käytän ohjaamaani interaktiivista elokuvaa *Da Battle* (2004), joka on pro gradu -tutkielmani liitteenä. Pohjana interaktiivisen elokuvan suunnittelun erityispiirteiden tutkimisessa olen käyttänyt Chris Halesin antamia ohjeita interaktiivisen elokuvan tekoon, Mediamatic-säätiön järjestämässä interaktiivisten lastenelokuvien työpajassa syksyllä 2004 saamiani oppeja sekä omakohtaisia kokemuksiani sekä interaktiivisten että lineaaristen elokuvien suunnittelusta ja tuotannosta.

Työn vaihe: Valmis. Työ on saatavissa kokonaisuudessaan webistä osoitteesta <http://www.cream oulu.fi/tutkimus/artikkelit>.

Juha Kiviharju

Miten elokuva luodaan yhdellä otoksella? Ajatuksia elokuvatuotannon muodoista.

Pro gradu -tutkielmassani perehdyn yhdellä otoksella tuotettuun elokuvaan. Avainsanoja ovat yksi, pitkä ja otos. Materiaaleina käytän yhden otoksen elokuvia *VENÄJÄN ARKKI* (Alexander Sokurov 2003) sekä *The Wind* (Marcel Iványi 1994). Lisäksi olen liittännyt tutkielmaani mukaan oman yhden otoksen lyhytelokuvani, jonka kautta reflektoin tutkimustuloksiani.

Elokuva koostuu sisällöstä. Sisältö nivoutuu yhteen muodon kanssa: muoto määrittelee, millä tavalla elokuva esitetään. Nopeatempoisen leikkausrytmi on nykyisin lähes jokaisen elokuvantekijän valinta. Kilpailu katsojista toki kiristyy varsinkin uusien medioiden vuoksi, mutta jos tarina ei toimi, elokuvan sanoma siirtyy helposti tarinasta muotoon ja siihen, miten se on esitetty. En kyseenalaista tutkielmassani elokuvan leikkaustaitoja, vaan leikkausmenetelmiä sekä kuvausta

sisällön kannalta. Jos tarina on hyvä, tuotanto voidaan esittää yhdellä otoksella ilman turhia leikkauksia. Jos tarina ei avaudu katsojalle, pitkät otokset ovat puuduttavia ja tappavat helposti elokuvanautinnon. Onnistuessaan pitkä otos on mestarillinen kokemus.

Perinteisessä fiktiivisessä elokuvassa pitkiä otoksia on käytetty runsaasti. Haluan kuitenkin rajata tutkielman käsittämään otosta, joka itsessään tuottaa elokuvan. Erityisenä painoarvonani pidän toteutusta ilman digitaalisen jälkikäsittelyn suoma vaikutusta. Pysin iskemään siihen rajapintaan, joka syntyy, kun kuvan oletetaan jo vaihtuvan seuraavaan. Miten "vanha kuva" jaksaa? Miten kuva pystyy jatkamaan mielekkäällä tavalla informaatiota ja näin korvaa leikkauksen tarpeen?

Aihe kiinnostaa minua elokuvatekijänä laajasti sekä teknisesti että sisällöllisesti, pyrin kuitenkin rajaamaan aiheen oman työni analysointiin. Pro graduni tavoitteena on edistää pitkän otoksen hyödyntämistä myös tulevaisuudessa tehokkaana kerronnan välineenä.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Tiia Korhonen

Pohjois-Suomen uutisten alueellisuus toimittajien näkökulmasta

Pro gradu -tutkielmani aiheena on Pohjois-Suomen uutisten alueellisuus. Keväästä 2004 lähtien kaikkialla Suomessa on ollut mahdollista seurata arkisin oman alueen uutisia myös televisiosta. Pohjois-Suomen uutisten alue on alueellisista tv-uutisista laajin: mukana on kolme maakuntaa ja neljä Yleisradion maakuntaradiota. Pro gradu -tutkielmassani tavoitteenani on analysoida Yleisradion toimittajien ajatuksia Pohjois-Suomen uutisten alueellisuudesta ja sen merkityksestä.

Tutkielmani tavoitteena on tutkia alueellisten uutisten tehtäviä, haasteita ja sitä, toteutuuko Pohjois-Suomen uutisissa alueellisuus tasapuolisesti ja kattavasti. Lisäksi tavoitteenani on pohtia, mitä alueelliset tv-uutiset antavat itse alueelle ja miten alueellisuus näkyy uutisoinnissa. Samalla pohdittavaksi nousevat myös Pohjois-Suomen uutisten arvot, toimintatavat ja uutiskriteerit.

Tutkimusmenetelmänä käytän teemahaastattelua. Haastattelun apuna käytän teemahaastattelurunkoa, mutta kasvotusten haastattelemalla voin myös tehdä tarvittaessa tarkentavia kysymyksiä. Tutkielmassani haastattelen kahta uutispäällikköä sekä kolmea toimittajaa Pohjois-Suomen uutisia sitovasta Oulun Radiosta sekä uutispäällikköä ja kolmea toimittajaa tuoreimmasta Pohjois-Suomen uutisia tuottavasta maakuntaradiosta Kainuun Radiosta.

Osa tutkimusmateriaalista on vielä analysoimatta, mutta jo analysoimani haastattelut osoittavat, että Pohjois-Suomen uutisten alueellisuus koetaan vahvuudeksi. Vaikka toiminta-alue on laaja ja usein hankala pitkien välimatkojen takia, se on aiheiltaan todella rikas. Alueellisten tv-uutisten uskotaan myös olevan alueen asukkaille tärkeitä. Pohjois-Suomen uutisia kuitenkin kritisoidaan Oulu-keskeisiksi. Toisaalta Oulu-keskeisyydelle löydetään myös kelpo selityksiä. Pohjois-Suomen uutisille on myös luotu omat arvot ja kriteerit, jotta uutisten taso pysyy laadukkaana. Yhteiset arvot eivät kuitenkaan ole kaikkien Pohjois-Suomen uutisia tekevien toimittajien tiedossa.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Maria Kuisma

Stuart Craigin periaatteet elokuvan paikkojen sommittelussa

Tämän pro gradun tehtävänä on selvittää, millä keinoilla production designer (eli laajasti elokuvalavastaja) voisi kasvattaa elokuvan välittämää elämyksellisyyttä ja edesauttaa menestyvän kokonaisteoksen syntymistä sommittelemiensa kuvauspaikkojen avulla.

Yleisradion draamaohjelmien kuvaussihteerinä olen työskennellyt lukuisissa tuotannoissa sekä studiossa että studion ulkopuolella eli lokaatiossa. Lavastajat ja rekvisitöörit luovat työllään edellytykset muun muassa draamatuotannoille: puitteet tarinalle ja työskentelypaikan koko kuvausryhmälle. Käytännön työssäni olen havainnut, että toiset kuvauspaikat ovat hyviä työskennellä, mutta tarinassa ne lopulta toimivat laimeasti. Joskus studiossa tehty antaa hyvän ja uskottavan miljöön, joskus se vaikuttaa pahviselta ja vie pohjaa draaman vaikuttavuudesta.

Pro gradussani kysyn, ovatko production designer Stuart Craigin (1942–) työssään käyttämät suunnittelun ja sommittelun periaatteet soveliaita käytännön neuvoiksi laajemmaltikin. Craigin keskeiset periaatteet ovat *kontrasti*, *polarisointi* ja *avainidea*. Craig käyttää työssään kuvakorttimetodia, jossa elokuvaan ajatellut kohtaukset muutetaan kuviksi ja ripustetaan peräkkäin linjaan. Linjaa tutkailemalla voidaan hahmottaa siihen muodostuva kokonaiskaari ja jatkumo. Hallitsemalla jatkumoa sommittelun pääperiaatteiden mukaisesti eli käyttämällä toistoa, poikkeamia ja

kontrasteja, voidaan saada aikaan hallittu kokonaisuus, jossa yksityiskohdat saavat arvoisensa merkityksen ja elokuvan maailmasta muodostuu kokonaisuus. Kohtaukset ja paikat sekä niiden sijoittuminen toisiinsa nähden on järjesteltävä linjaan, jolloin kokonaissommittelun periaate toteutuu.

Aluksi selvitän production designerin työnkuvaa ja vaatimuksia taustaksi Craigin otteelle. Sen jälkeen tutkin paikkojen (laajasti spatiumien) tärkeyttä yleensä ja siitä edelleen elokuvadraaman kokemiselle. Selvitän Craigin ajattelua yhden hänen lavastamansa elokuvan, *Englantilaisen potilaan* (*The English Patient*, USA 1996), avulla. Sitten tarkastelen kolmea muuta elokuvaa: *Piano* (*The Piano*, Australia 1993), *Laivauutisia* (*Shippingnews*, USA 2001) ja *Suojaava taivas* (*The Shelterin Sky*, Englanti/Italia 1990) näiden periaatteiden valossa analysoiden ja vertaillen. Nämä neljä paikan käytön näkökulmasta lähilukemaani ja analysoimaani elokuvaa osoittavat, että Craigin ajatukset kantavat.

Jos production designer pitää kiinni kontrastien ja polarisaation periaatteista, teos ja sen viesti kirkastuvat. Kun kontrastien ja polarisoinnin käyttöä sovelletaan tiukasti koko teokseen, kirkastuu teoksen avainidea. Sama asia voidaan sanoa myös toisin päin: avainideasta kiinni pitämällä karsiutuvat sekavat ja joukkoon kuulumattomat elementit, eikä kontrasteja käytetä harkitsemattomasti ja niiden tehoa tuhlaten. Jos avainideasta ei pidetä kiinni vaan paikat rönsyävät ohi draaman tarpeiden tai sortuvat tavanomaisuuksiin, teoksen viesti ohenee.

Lopputuloksena päädyn siihen, että Craigin sommitteluideat elokuvan kuvauspaikkajoukolle ovat hyviä neuvoja käytännön toteutuksiin.

Työn vaihe: Valmis. Työ on saatavissa kokonaisuudessaan webistä osoitteesta <http://www.cream oulu.fi/tutkimus/artikkelit>.

Katri Laiho

Elämäni paras päivä koulussa!

Osa 1: Mitä kuuluu mediakasvatus?

Osa 2: Taikalamppu-menetelmän opas

Medioituvassa maailmassa tarvitaan mediakasvatuksen keinoja selvittää mediatulvan vaikutuksilta. Tutkielman ensimmäisessä osassa esitellään mediakasvatuksen tämänhetkistä tilannetta Euroopassa, erityisesti Unkarissa ja Suomessa. Esimerkkitapauksena käytetään Oulussa sijaitsevaa Nukun Elokvakoulua. Mediakasvatuksen terminologia ei ole vielä vakiintunutta - tutkielmassa esitellään termeistä keskeisimmät.

Itse mediatuotteita tekemällä voi oppia medialukutaitoa. Tutkielmassa mediakasvatusta lähestytään elokuvakasvatuksen näkökulmasta, elokuvan ja erityisesti sen tuotannon kautta. Tutkielmassa esitellään elokuvan tuottamisen Taikalamppu-menetelmä, jonka avulla myös koulujen resurssit huomioon ottaen on mahdollista tehdä elokuvia. Keskeistä menetelmässä on se, että siinä keskitytään tarinaan ja käsikirjoittamiseen elokuvatekniikan sijasta. Taikalamppu-menetelmä sijoitetaan elokuvan tuotantotapojen, improvisaatio- ja dogma-elokuvan kenttään. Menetelmä esitellään yksityiskohtaisesti ja käytännönläheisesti tutkielman toisessa, Taikalamppu-menetelmän opasosuudessa. Tutkielmassa esitellään myös, mitä muita elokuvakasvatuksen menetelmiä kasvattajilla on tällä hetkellä saatavilla Internetin, kirjallisuuden tai järjestöjen kautta.

Taikalamppu-menetelmä kykenee vastaamaan yhtenä media- ja elokuvakasvatuksen uusista työkaluista mediakasvatuksen kansallisiin ja kansainvälisiin haasteisiin. Menetelmä sopii erityisen hyvin mediakasvatuksen välineeksi, sillä sen avulla mediaoppimista voi tapahtua kolmella tasolla: tuotannon, ilmaisun ja vastaanoton tasoilla.

Tutkielmasta on hyötyä mediakasvatuksen tutkimukselle ja erityisesti käytännön työtä tekeville media- ja elokuvakasvattajille.

Työn vaihe: Valmis. Työ on saatavissa kokonaisuudessaan webistä osoitteesta <http://www.cream oulu.fi/tutkimus/artikkelit>.

Anne Laurila

Dokumenttielokuvan tarina

Tutkin pro gradu -työssäni tarinan, tarinallisuuden ja kerronnan asemaa dokumenttielokuvassa. Lähes kaikki audiovisuaalisten teosten parissa työskentelevät joutuvat pohtimaan tarinaa ja kerronnallisuutta läpi valmistusprosessin, olipa kyseessä sitten fiktiivinen elokuva, dokumentti, tietokonepeli tai CD-Rom.

Audiovisuaalisessa kulttuurissa tarina/kerronta on mielletty perinteisesti fiktioelokuvan piirteeksi. Aristoteleen *Runousoppi* on ollut elokuvatarinoiden peruspilari ja keskeinen kerronnan lähestymistapa valtavirtaelokuvissa, vaikka muitakin näkemyksiä kerronnasta on satunnaisesti kokeiltu.

Dokumenttielokuvaa on vastaavasti pidetty "suorana" kuvana todellisuudesta, mutta dokumenttielokuvistakin tarina yleensä kuitenkin löytyy. "Less is more", vähän on paljon, toimii sääntönä hyvin, kun puretaan dokumenttielokuvan tarinaa. Dokumenttielokuva kertoo (useimmiten) meitä ympäröivästä todellisuudesta ja ihmisistä, meistä itsestämme. Arkipäivän kuvaus on meille katsojana tuttua – voimme samaistua dokumentin tapahtumiin ja todeta, että tarina voisi tapahtua myös minulle. Niinpä Arto Halosen *Tynnyrinpyörittäjä*- ja Timo Savusen *Viimeinen laukaus* - elokuvista löytyy elementtejä, joihin meidän on katsojina helppo samaistua. Molemmista dokumenttielokuvista löytyy kaksi tarinaa – ja kaksi tapaa kertoa. Tarinoita tarkastellessa elokuvien pienistä elementeistä löytyy paljon: paikallisista tarinoista kasvaa universaaleja.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Ilmari Leppihalme

Monialaosaamisen problematiikka luovilla toimialoilla ja sisältötuotannossa

Työni kontekstia ovat monet viime vuosina käynnistetyt alueelliset sisältötuotantohankkeet. Oulun kaupungin kasvusopimukseenkin (2002) on virallisesti kirjattu yhdeksi viidestä kasvualasta sisältötuotanto ja -media-ala, ja sen strategiseksi työkaluksi on perustettu erityinen Media Forum.

Näissä hankkeissa ja näillä forumeilla kulttuuriyrittäjyys määritellään pitkälle IT-tekniikan ja liike-elämän ehdoilla, jolloin luovan toiminnan erityisluonne unohtuu. Liian teknologialähtöinen ajattelu saattaa kaventaa käsityksiä digitaalisten sisältöjen mahdollisuuksista, kuten Timo Pärkän ym. katsauksessa *Digitaalisen sisältötuotantoalan ennakointi Pohjois-Pohjanmaalla 2002* todetaan. Samoin Opetusministeriön sisältötuotantotyöryhmän raportissa 40/2002 arvioidaan, että "vaikka sisältöalan roolia on alettu julkisissa hankkeissa korostaa, sisältöjen painottaminen jää silti nähtäväksi. Monien hankkeiden on katsottu hyvästä julkisesta kuvasta huolimatta olevan edelleen vahvasti teknologiapainotteisia."

Tutkielmani työnimenä on *Monialaosaamisen problematiikka luovilla toimialoilla ja sisältötuotannossa*. Problematiikka kumpuaa omista kokemuksistani kulttuuriyrittäjänä ja sisällöntuottajana – niistä haasteista, joita olen kohdannut:

Miten muuttaa oma tähänastinen humanistinen tutkijakoulutus ja opetuskokemus sekä mediatuottajakoulutus sellaiseksi osaamiseksi, jolla olisi kysyntää kasvavilla sisältötuotantomarkkinoilla?

Miten yhdistää kulttuuri ja yrittäjyys, luovuus ja markkinointi?

Miten tuotteistaa oma tekeminen niin, että toiminta on kannattavaa? Luovilla aloilla tekeminen on yleensä projektiluontoista; sen sijaan vakavasti otettava yrittäminen ymmärretään yleensä kasvu- ja kysyntäorientoituneeksi toiminnaksi, jonka elinehto on tuotteen monistettavuus.

Yksi oletus vastaukseksi näihin kysymyksiin on monialaosaaminen, joka voi tarkoittaa esimerkiksi sukkuloimista tapahtumajärjestämisen, elämysmatkailun, asiantuntijatehtävien ja erilaisten tekstien tuottamisen toimintakentillä, mutta se tarkoittaa myös yleisemmin tuottajuutta (verkostoituminen, toimintaedellytysten luominen, projektinhallinta).

Hahmottelen työssäni monialaosaamisesta kulttuuriyrittäjyyden strategiaa, joka antaisi toimeentulon mutta mahdollistaisi – jopa rahoittaisi – myös omat projektit.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Taru Patanen

”Tuottaja on niinku täs omassa rajatussa häkissään kingi”. Dokumenttituotantokulttuuri kriittisen media-antropologian valossa 2000-luvun Suomessa.

Pro gradu vastaa kriittisen media-antropologian näkökulman avulla kolmeen kysymykseen: mitä dokumenttituottajuus on, millainen on dokumenttituotannon kenttä ja miksi dokumenttituotanto on tällä hetkellä ihmisiä kiinnostava ilmiö. Näihin kysymyksiin vastaamalla on mahdollista selvittää 2000-luvun Suomen dokumenttituotantokulttuuria.

Tutkimuksessa käytetty aineisto koostuu pääosin kuuden suomalaisen dokumenttituottajan haastatteluista ja osallistuvan havainnoinnin menetelmällä kerätystä tietoudesta tutkijan oman opiskelu- ja työelämän kautta. Tämän lisäksi tutkimuksessa huomioidaan dokumenttituotantoa käsittelevää julkista keskustelua. Aineistoa käsiteltiin sisällönanalyysin menetelmin.

Pro gradu selvittää kokonaisuudessaan dokumenttituotannon kulttuuria Suomessa ja tuo esiin tärkeän ulottuvuuden näiden dokumenttien tuottamisessa. Dokumentteja ei ole nyky-yhteiskunnassa mahdollista valmistaa talousdiskurssin ulkopuolella. Tämän vuoksi dokumenttituotantokulttuuri toimii talouden ehdoilla, vaikka sitä voidaan jossain määrin pitää myös vastakulttuurina.

Dokumenttituottajuus koostuu tutkimuksen aineiston perusteella Pierre Bourdieun pääoma-käsitteen avulla määritellyistä talouden, sosiaalisen ja kulttuurisen pääoman alakategorioista. Tuottajan suhdetta ohjaajaan, rahoittajaan ja kuvauskohteisiin pidetään tutkimuksessa merkityksellisinä. Merkityksellisyyden illuusioiden tuottaminen määrittelee tuottajuutta humaaniksi dokumenttituottajuudeksi. Tuottaja toimii Barry Dornfeldin esittämien esteettisten ideologioidensa kautta.

Tutkimuksessa esitellään dokumenttituotannon kentän rakenne. Dokumenttien rahoituksen tarkastelu selventää myös tuottajan suhdetta dokumentteihin. Arvoja ja ideologioita pidetään motivoivina tekijöinä ensisijaisen taloudellisen hyödyn tavoittelemisen sijaan. Dokumenttituotannon kentän valtasuhteita analysoidaan dokumenttituottajan näkökulmasta. Tuottaja on tällä hetkellä ”omassa rajatussa häkissään kingi”.

Dokumenttituotanto ilmiönä on julkisen keskustelun kohteena. Alan yhteinen visio on saada lisää rahaa kentälle. Tuottajien tulevaisuus näyttää valoisalta, sillä tuottajien näkökulmasta alalla tarvitaan yhä enemmän osaavia ammattituottajia.

Talousdiskurssin hegemoniasta huolimatta dokumentit kategorisoivina ajattelun muotoina, katsojille tuotettuina merkityksellisyyden illusioina tulevat tulevaisuudessakin jossain muodossa säilymään. Näin dokumenttituotantokulttuuri jatkuvasti uusiutuu yhteiskunnassa vallitsevien diskurssien vaikutuksesta ja dokumenttituotannon kentän erilaisia pääomia omaavien toimijoiden myötä. Tutkimus on selvittänyt monitahoisen dokumenttituotannon kentän toimintaa. Jatkotutkimusaiheita olisi mahdollista tehdä esimerkiksi rahoittajien suhteista tuottajiin ja niihin dokumentteihin, joita he taloudellisesti tukevat.

Kriittisen media-antropologisen tutkimuksen kautta ovat selvinneet ne dokumenttituotantokulttuuriin vaikuttavat osat, joiden muutokset heijastuvat myös itse dokumentteihin ja ihmisten käsityksiin ymmärtää maailmaa.

Työn vaihe: Valmis. Työ on saatavissa kokonaisuudessaan webistä osoitteesta <http://www.cream oulu.fi/tutkimus/artikkelit>.

Taina Ronkainen

Populaarimusiikki suomalaisen elokuvan markkinointikeinona. Case: *Helmiä ja sikoja*.

Tarkastelen pro gradu -tutkielmassani populaarimusiikin käyttöä suomalaisen pitkän elokuvan markkinoinnissa esimerkkel elokuvanani Perttu Lepän ohjaama *Helmiä ja sikoja* vuodelta 2003.

Populaarimusiikista on kehittynyt elokuvan taloudellisesti merkittävä markkinointityökalu, joka hyödyttää musiikkiteollisuuden pyrkimyksiä lisätä levy-yhtiön artistien myyntiä. Tämä on johtanut kehitykseen, jossa populaarimusiikkia käytetään elokuvissa usein päälle liimattuna taustamusiikkina puhtaasti markkinoinnillisista syistä. Tutkielmani lähtökohtana on huomio siitä, että esimerkkel elokuvassa *Helmiä ja sikoja* musiikilla oli ensisijaisesti sisällöllinen merkitys. Pyrkimyksenäni on osoittaa, että *Helmien ja sikojen* musiikki toimii tehokkaana markkinointityökaluna, koska lähtökohdat musiikin käytölle olivat elokuvan tarinassa.

Tarkastelen Pauline Reayn hahmotteleman teorian pohjalta, kuinka musiikki operoi osana *Helmien ja sikojen* sisältöä (textual use) ja kuinka sen käyttö toisaalta asettuu elokuvan tekstin ulkopuoliseen markkinoinnin kontekstiin (extra-textual use). Tavoitteenani on paikantaa elokuvamusiikin historian kehitys, jossa klassinen elokuvamusiikki saa rinnalleen populaarimusiikin genren. Tätä kehitystä kuvaamalla haluan osoittaa, että musiikilla markkinoinnin tendenssi on ollut mukana elokuvassa jo mykkäelokuvan ajoista lähtien.

Tavoitteenani on myös kuvata suomalaisen elokuvan tuotantoprosessin kehitys ja markkinoinnin paikan löytyminen elokuvateollisuuden arvoketjussa yhden kapean, mutta suurta taloudellista potentiaalia sisältävään osa-alueen eli elokuvamusiikin avulla. Tuotantoprosessia selvittääkseni haastattelin musiikista vastaavia tuottajia sekä elokuvan tuotantoyhtiöstä että levy-yhtiöstä. Talent House Oy:stä haastattelin tuottaja Jarkko Hentulaa ja Universal Finland Oy:stä kotimaisen tuotannon päällikköä Hannu Sormusta. Kysymysteni sisältö kiteytyi kahteen pääkysymykseen: Miten hittilauluilla markkinoidaan elokuvaa ja miten elokuva puolestaan edistää musiikin myyntiä?

Tarkastelun tuloksena voi todeta, että *Helmiä ja sikoja* -elokuvan käsikirjoitukseen kirjoitettu musiikki, jonka avulla käsiteltiin populaarimusiikin ajankohtaisia ilmiöitä karaoke-laulamisesta lapsitähtikilpailuihin, vaikutti suotuisasti elokuvan

mahdollisuuksiin käyttää musiikkia markkinoinnissa ja hyödyntää synergiaa soundtrackin julkaisevan levy-yhtiön kanssa.

Tärkeintä tuotantoprosessissa oli tuotantoyhtiön ja levy-yhtiön päätyminen musiikin julkaisustrategiaan, jossa kahden radiosinglen ja Jonna Tervomaan musiikkivideon avulla onnistuttiin markkinoimaan sekä elokuvaa että soundtrackia. Erityisen onnistuneena synergiaa voidaan pitää tuottavuuden näkökulmasta. Elokuvan musiikki tuotti poikkeuksellisesti myös elokuvan tuotantoyhtiölle. Levy-yhtiön näkökulmasta markkinoinnillista hyötyä riitti myös Tervomaan seuraavalle levyille.

Suomalaisessa tuotantokulttuurissa ollaan lähentymässä amerikkalaista tuotantotapaa, joka hyödyntää synergiaa tuottamalla hittilauluja ja musiikkivideoita yhteispakettina, jolla markkinoidaan yhtä aikaa artistia, äänitettä ja elokuvaa. Lopputulos näyttäisi kuitenkin olevan sitä onnistuneempi, mitä enemmän musiikilla on yhteyksiä elokuvan sisältöön.

Työn vaihe: Valmis. Työ on saatavissa kokonaisuudessaan webistä osoitteesta <http://www.cream oulu.fi/tutkimus/artikkelit>.

Paula Saastamoinen

Challenges in mobile video production

Tutkielman tarkoituksena on tutkia, millaista ohjeistusta tuottajat ja elokuvantekijät kaipaavat matkapuhelinvalmistajilta, jotta he voisivat toteuttaa teknisesti entistä toimivampia mobiilivideoita. Tällä hetkellä useiden mobiilivideoiden tekninen taso ei ole riittävän laadukas ja videot näyttävät pienellä ruudulla pikselimäisiltä ja nykiviltä.

Tutkimus jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäisessä osassa tarkastellaan teoreettisesta näkökulmasta mobiilivideoita, mobiliteettia ja mobiilivideon käyttöä. Toisessa osassa esitellään mobiilivideon tuotantoprosessi. Tuotantoprosessi-osiossa painotus on jälkituotannon ja mobiilivideon kompressoinnin esittelyssä. Tutkimuksen kolmannessa osassa käydään läpi, mitä mobiilivideo, sen teko ja käyttö on nykyisin käytännössä ja mitä se voisi mahdollisesti tulevaisuudessa olla. Osaa varten on haastateltu kuutta ihmistä, jotka ovat jokainen osallistuneet yhteen tai useampaan mobiilivideotuotantoon joko tuottajan tai elokuvantekijän roolissa. Tutkimuksen loppuyhteenvedon tarkoituksena on 1) esittää sisällöntuottajille ohjeistusta, mitä mobiilivideon teossa olisi hyvä ottaa huomioon, ja 2) esittää matkapuhelinvalmistajille ehdotuksia ja toivomuksia, mitä mobiilivideoiden tuottajat ja elokuvantekijät tarvitsevat matkapuhelinvalmistajien puolelta, jotta voitaisiin tehdä hyviä mobiilivideoita.

Tutkimuksen mukaan mobiilivideotuotantoihin tuo haasteellisuutta se, että sekä taiteellisten että teknisten alojen ammattilaiset kohtaavat mobiilielokuvatuotannoissa ja heiltä puuttuu yhteinen kieli. Yhtenä ratkaisuna toimisi tuottajien ja matkapuhelinvalmistajien tiiviimpi yhteistyö. Tuottajat kaipaavat enemmän palautetta tuotannoista niin matkapuhelinvalmistajilta kuin kuluttajiltakin, ja sen lisäksi he tarvitsevat teknisen ohjeistusta, joka pätee useisiin erilaisiin matkapuhelinmalleihin.

Työn vaihe: Valmistuu kesällä 2005.

Minna Tasanto

Digitaalisen television vaikutukset televisiomainonnan kentässä

Tutkimus selvittää digitaalisen television tuomia muutoksia televisiomainonnan kentässä. Kaikki televisiolähetykset muuttuvat digitaalisiksi vuonna 2007, jolloin analoginen lähetyksverkko lopetetaan. Digitaaliseen televisioon siirtymisen tärkeimmät syyt ovat lähetetyn kuvan ja äänen laadun paraneminen, lähetystilan säästö ja uusien lisäpalveluiden tuominen televisiokatsojien saataville.

Tutkimus alkaa digitaalisen television peruskäsitteiden, historian ja uusien palveluiden kartoituksella. Seuraavaksi selvitetään mainontaa ja televisiomainonnan kentän toimijoiden rooleja. Lopuksi pohditaan digitaalisen television vaikutuksia näiden toimijoiden toimintaan ja ansaintaan. Aihetta käsitellään kaupallisesta näkökulmasta, minkä vuoksi YLE on rajattu tutkimuksen ulkopuolelle, vaikkakin sen merkitys digitaalisen television kehityksessä on kiistaton. Aihetta lähestytään kahden suurimman suomalaisen mainosrahoitteen kanavan, MTV3:n ja Nelosen kautta, koska niiden toiminta on vakiintunutta.

Aihe on lisäksi rajattu koskemaan vain mainostuotantoja, jolloin tuotantoyhtiöstä on valittu käsiteltäväksi vain mainoselokuvia tuottavat yritykset. Muita käsiteltäviä televisiomainonnan kentän toimijoita ovat mediatoimisto, mainostoimisto, digimediayhtiö, kaupalliset tv-yhtiöt, verkko-operaattorit sekä mainostaja ja kuluttaja.

Digitaalisen television tulon myötä ja kanavien lisääntyä katsojamäärien uskotaan pienenevän ohjelmaa kohden. Toisaalta uudet kanavat mahdollistavat erikoisohjelmien lähettämisen prime time -aikaan, katsojien tarkemman rajauksen ja tätä myötä myös mainonnan paremman kohdistettavuuden. Interaktiivisen televisiomainonnan odotetaan digitaalisten televisioiden ja sovitimien yleistyttyä lisääntyvän, kuten televisiomainonnan ylipäättään.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Heikki Timonen

Dokumenttielokuvan rahoitus Pohjois-Suomessa

Opinnäytetyössäni käsittelen dokumenttielokuvan rahoituskäytäntöjä Suomessa, Pohjoismaissa sekä osin Euroopassa.

Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEM aloitti ensimmäisenä alueellisena mediakeskuksena Oulussa. Sen vaikutus paikalliselle dokumenttielokuvatuotannolle on ollut alusta alkaen suuri, mutta miten käy jatkossa? Dokumenttielokuvalla on vakiintunut ja arvostettu asema Oulussa ja koko Suomessa.

Käsittelen opinnäytetyössäni dokumenttielokuvan eri rahoituslähteiden erikoispiirteitä ja käytäntöjä, jotka dokumenttielokuvan tuottajan on hyvä tietää. Kotimaisten dokumenttielokuville myönnettyjen käsikirjoitus-, ennakkosuunnittelu-, tuotanto- ja levitystukien ollessa usein pieniä tuottajat joutuvat keräämään rahoituksen elokuvalleen yhä useammasta rahoituslähteestä. Kotimaisten rahoittajien, kuten POEMin, Suomen elokuvasäätiön SESin ja Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus AVEKin lisäksi on olemassa yhteiseurooppalaisia rahoitusmahdollisuuksia, Media Plus – ohjelma ja Euroopan neuvosto hallinnoima Eurimage. Pohjoismaista rahoitusta yhteispohjoismaisille dokumenttielokuville jakaa Nordisk Film- och Tv Fond. Myös televisiokanavat rahoittavat suurelta osin dokumenttielokuvatuotantoa. Pääostajien Yle 1:n ja 2:n lisäksi Yle Teema, MTV3 ja Nelonen ovat aloittaneet dokumenttien hankinnat, ja se luo uutta uskoa myös tekijöihin.

Koska rahoituslähteiden määrä on selvästi kasvussa, joutuu jokainen tuottaja miettimään, millainen rahoituspohja ja mikä televisiokanava olisi paras juuri omalle dokumenttielokuvatuotannolle. Hänen täytyy myös tietää, miten rahoitus saadaan onnistumaan ja miten prosessissa edetään.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Risto Tuominen

Elokuvatuotantoyhtiöiden toiminta ja mahdollisuudet Oulun seudulla (työnimi)

Oulun seutu on viime vuosina ollut monen elokuvan kuvauspaikkana. Alueella toimii myös elokuvatuotantoyhtiöitä. Oulussa sijaitsee Pohjoinen elokuva- ja mediakeskus POEM, joka on merkittäväällä tavalla tukenut alueellista elokuvatuotantoa.

Tarkastelen tässä tutkielmassa itsenäisten elokuvatuotantoyhtiöiden toimintaa Oulun seudulla. Kartoitan alueen tarjoamat mahdollisuudet ja uhat elokuvatuotantojen läpiviemiselle. Olen rajannut aihepiirin pitkiin elokuviin sekä teatterissa esitettäviin dokumenttielokuviin. Selvitän myös, mitä lisäarvoa Oulun seudulla, Pohjois-Pohjanmaalla tai ylipäätään valtakunnallisilla reuna-alueilla kuvaaminen ja tuottaminen voi tuoda hankkeelle. Tutkielmassa tarkastelen nykyhetken lisäksi myös alueella aikaisemmin läpivietyjä hankkeita.

Tarkoitukseni on haastatella alueella toimivien elokuvatuotantoyhtiöiden tuottajia ja muuta henkilökuntaa. Lisäksi haastattelen mahdollisuuksien mukaan myös muualla toimivien elokuvatuotantoyhtiöiden edustajia. Tutkimuksen pohjana käytän aiheesta aiemmin tuetuttua materiaalia, kuten esimerkiksi POEMin raportteja.

Pro gradun tavoitteena on tehdä kattava kokonais selvitys aiheesta. Tutkimuksen tarkoituksena on hyödyttää alueella jo toimivia sekä Oulun seudulle toimintaa suunnittelevia tahoja.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Pasi Valtanen

Tulopoliittisia tarinoita vallasta.

Narratologisia näkymiä *Sanomalehti Kalevan* tupo-journalismiin

Tulopoliittiset neuvottelut muistuttavat mielestäni näytelmää. Neuvottelut alkavat joka kerta suurin piirtein samoihin ja aikoihin ja osapuolet ennustavat tulevista neuvotteluista kaikkien aikojen vaikeimpia. Osapuolet käyttävät kerta toisensa jälkeen puheenvuoroja, jotka tuntuvat tutuilta aiemmilta vuosilta. Ammattiliitot esittävät kilvan alojensa palkkatasojen jääneen jälkeen yleisestä palkkakehityksestä, alan vaatimuksista tai muiden maiden palkkatasoista. Työnantajien edustajat puolestaan ilmoittavat, ettei palkankorotuksiin ole kilpailutilanteessa varaa. Poliitikot kolmantena osapuolena toivovat sivusta maltillista ratkaisua. Yleensä aikaiseksi saadaan lopulta enemmän tai vähemmän laiha sopu.

Tulopoliittinen näytelmä tuntuu itsestään selvältä, ja sen vuoksi haluan tarkastella, mistä siinä on kyse. Tutkin tulopoliittisia neuvotteluja kertomuksena, sellaisena kuin se julkisuudessa eli poliittisen kertomuksen näyttämöllä, ilmenee, enkä siten, miten se ankkuroituu muihin poliittisiin tekoihin tai tekstien ulkopuoliseen maailmaan.

Pyrin narratologisen tarkastelun avulla selvittämään, ketkä saavat tupo-näytelmässä puheenvuoron, kuinka paljon kukin osapuoli saa sanomisilleen tilaa näyttämöllä ja millaisiin rooleihin ja valta-asetelmiin osapuolet näytelmässä asetetaan. Kirjallisuustieteellisiä narratologian esitystekniikkajäsennyksiä on mielestäni mahdollista soveltaa myös journalististen esitystekniikoiden kuvaukseen.

Opinnäytetyöni lähtee ajatuksesta, että jos politiikka on erilaisten pyrkimysten kilpailua ja julkisuus on tuon kamppailun areena, niin journalistisissa teksteissä on näkyvissä, kuinka kilpailevat osapuolet pyrkivät vahvistamaan ja uusintamaan valta-asemiaan.

Tutkimusaineistona käytän *Sanomalehti Kalevan* artikkeleita tulopoliittisten neuvottelujen käynnistymisestä keskitetyn ratkaisun syntymiseen asti.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Janne Vahtola

Luova äänen käyttö radion lähetysvirrassa

Suomalainen radiokulttuuri on kokenut kahden viime vuosikymmenen aikana perusteellisen muutoksen, kun vanhasta ohjelmälähtöisestä radiokulttuurista on siirrytty uuteen, lähetysvirta-muotoiseen radiokulttuuriin. Tämä kehitys on muuttanut merkittäväällä tavalla radiossa kuultavan ohjelmiston luonnetta: radiokanavilla ei kuulla enää varsinaisia radio-ohjelmia, vaan tilalle on tullut useita tunteja jatkuva ohjelmavirta, joka muodostuu pääosin musiikista ja puheesta. Ongelmana kehityksessä on ollut, että perinteisten, huolella tehtyjen radioreportaasien osuus on jäänyt yhä pienemmäksi nopeatempoisessa ohjelmavirrassa. Radiossa osataan kyllä edelleen tuottaa puhetta, mutta harvemmin siten, että puheen lisäksi otettaisiin huomioon sisältöön liittyvät muut äänelliset elementit.

Tutkimuksessani keskityn erityisesti radion päivittäistoimituksessa tehdyn radioreportaasin ja radiodokumentin suhteeseen; radiodokumentista lainattuja keinoja voidaan käyttää monelta osin radion päivittäisessä ohjelmatyössä. Radiodokumentista voidaan soveltaa muun muassa äänikerronnan keinoja toimitettuun radioreportaasiin, mutta myös suorana tehtyihin radion ajankohtaisjuttuihin. Suorana tehtävien radiohaastattelujen äänellinen toteutus jääkin liian usein huomaamatta radion ajankohtaistyössä – kokeneilta ammattilaisiltakin. Sen vuoksi on tarpeen listata ne äänelliset elementit, joista voi koostua dramaturgisesti kantava, radiojuttua tukeva äänimaisema. Lisäksi pohdin sitä, kuinka radioreportaasit saadaan toimimaan osana ohjelmavirtaa. Tähän kysymykseen lähdän hakemaan vastausta kanavasoundin käsitteestä, joka osittain määrää myös sen, millaista ohjelmavirtaa radiokanavalla tuotetaan kuulijalle.

Tutkimuksen aineistona on käytetty radiotyöhön liittyvää kirjallisuutta. Koska aikaisempaa tutkimusta ei aiheesta ole tehty, on tutkimuksessa jouduttu käyttämään pitkälti aihetta sivuavaa aineistoa. Lisäksi olen hyödyntänyt tutkimuksessa omia käytännön kokemuksiani radiotyön parista, jota minulla on YLE Radio Suomen maakuntaradioista. Tutkimukseni tulokset hyödyttävätkin eniten juuri Radio Suomen kanavia, jotka ovat olleet tässä tapauksessa myös tutkimuskohteina.

Tutkimani aineiston ja omien kokemuksieni pohjalta keskeiseksi tutkimusongelmaksi on osoittautunut se, millä tavalla dokumentaarinen radioilmaisu on sovitettavissa nopeatempoisen radion päivittäistoimituksen työhön. Käytännössä tämä ongelma on ratkaistavissa monilla yksittäisillä toimenpiteillä ennen haastattelua, haastattelun aikana ja sen jälkeen. Erityisen tärkeiksi vaiheiksi nousevat haastattelun esivalmistelut, muun muassa haastattelupaikan sopiminen, sekä riittävän laaja äänimateriaalin kerääminen haastattelutilanteesta. Samoin itse reportaasin sovittaminen soundiltaan muuhun radion ohjelmistoon nousee tärkeäksi kysymykseksi. Reportaasi voidaan sovittaa ohjelmavirtaan tapauksesta riippuen erilaisin keinoin; yleisimmät tavat ovat taustamattojen eli bedien käyttö, jinglet tai joissain tapauksessa musiikilla tehtävät siirtymät.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Ann-Mari Virta

Näkökulmia johtajuuteen luovilla toimialoilla

Työssäni tarkastelen johtajuutta luovien toimialojen muodostamassa uudenaikaisessa tuotantokulttuurissa. Keskustelu luovuudesta ja innovaatioista on kasvanut voimakkaasti kulttuurialalla. Luovilla toimialoilla, joihin kuuluvat kuvataide, media, design, musiikki, teatteri, elokuva, tietokonepelit ja pelit, mietitään keinoja innovaatioiden hyödyntämiseksi tehokkaammin sekä etsitään entistä enemmän kulttuurin ja talouden välisiä yhtymäkohtia. Siirtyminen teollisesta tavaroiden valmistamisesta yhä enemmän kulttuuristen tuotteiden ja sisältöjen tuottamiseen on

luonut yhteiskuntaamme uudenlaisen tuotantokulttuurin, jossa myös johtamisen painopiste on muuttunut rakenteiden ja toiminnan johtamisesta kohti verkostojen, symbolien ja merkitysten johtamista. Luovuudesta on kirjoitettu paljon luovia toimialoja ja kulttuuria koskevissa selvityksissä ja raporteissa. Sen sijaan siitä, miten toimialan johtajuus tulisi tällä hetkellä ymmärtää, on kirjoitettu toistaiseksi varsin vähän.

Lähden liikkeelle purkamalla auki sisältötuotannon arvoketjun käsitteen, jolla tarkoitetaan tuotteen kehityskaarta ideasta valmiiksi tuotteeksi. Sisältötuotannon arvoketjun käsitettä käytän eräänlaisena työkaluna, jonka avulla yritän hahmottaa työskentelyä ja siihen liittyviä prosesseja luovilla toimialoilla. Tavoitteena on saada yleiskuva kentästä, jolla toimitaan. Arvoketjuesittelyn jälkeen sovellan neljää uutta johtamisesta esitettyä ajattelumallia – arvojohtamista, itsensä johtamista, jaettua johtajuutta ja tarinajohtamista – arvoketjun vaiheisiin.

Valitsemani johtamisen mallit ovat olleet suosittuja julkisessa, johtamista käsittelevässä keskustelussa ja kirjoittelussa, minkä vuoksi ne voidaan ehkä mieltää populaareiksikin. Niitä on tutkittu verrattain vähän. Joidenkin asiantuntijoiden mukaan niiltä puuttuu vielä teoreettinen viitekehys. Olen kuitenkin valinnut ne tutkimukseni kohteiksi, koska arvelen niiden sopivan hyvin luoville toimialoille ja laajentavan alan johtajuudesta tehtyä tutkimusta.

Tutkielmassani havaitsin, että valittujen johtamismallien kaltaiset tavat tehdä, toimia ja ajatella ovat jo käytössä luovilla toimialoilla. Johtamismalleille kaltainen ajattelu tulee esille alan käytännöistä, tavasta hahmotella ja jakaa toimenkuvia sekä niihin kuuluvaa vastuuta ja valtaa, sekä erilaisista resurssien käytön työkaluista. Alalta löytyy myös runsaasti erittäin joustavaa, modernia ja avointa suhtautumista johtamiseen. Johtajuuden kehittymiseen alalla vaikuttaa kuitenkin se, että se on edelleen eräällä tavalla kokonaan määrittelemättä alan omista lähtökohdista käsin.

Työn vaihe: Valmis. Työ on saatavissa kokonaisuudessaan webistä osoitteesta <http://www.cream oulu.fi/tutkimus/artikkelit>.

Jussi Valter Aleksei Väisänen

Generatiivinen musiikki

Tutkielman tarkoituksena on kuvata generatiivista musiikkia ja siihen liittyviä ilmiöitä. Tutkielmassa käydään läpi niitä historiallisia ilmiöitä, jotka ovat vaikuttaneet generatiivisen musiikin kehitykseen tai joiden voidaan katsoa kuuluvan suoraan ilmiön piiriin. Tässä tukeudutaan musiikin historiaan.

Tutkielmassa kuvataan myös nykyaikaisia, pääasiassa tietokonepohjaisia menetelmiä ja järjestelmiä, jotka hyödyntävät generatiivisen musiikin tuottamisen periaatteita. Tässä tukeudutaan tietojenkäsittelytieteisiin. Musiikin lisäksi käydään läpi mahdollisuuksia luoda generatiivisilla periaatteilla äänimaisemia esimerkiksi interaktiivisiin, kolmiulotteisiin tietokonepeleihin.

Lopuksi tutkielmassa perehdytään generatiivisen musiikin ja äänentuoton mahdollisuuksiin tulevaisuudessa, tietokonepohjaisten järjestelmien tehon kasvaessa. Voidaan olettaa, että tulevaisuudessa generatiivisesti ääntä tuottavien järjestelmien reaktiivisuus paranee ja esimerkiksi tietokonepelien ollessa kyseessä myös adaptiivisuus paranee, eli järjestelmä pystyy mukautumaan sekä käyttäjän syötteisiin että peliympäristön muutoksiin helpommin.

Tutkielmassa tukeudutaan kirjallisuuteen ja kirjoituksiin musiikin historiasta, nykymusiikista, pelitutkimuksesta ja tietojenkäsittelytieteistä. Lähteitä Internetistä käytetään paljon.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

Johanna Ylipulli

Taistelevat sankarittaret länsimaisessa mediakulttuurissa. Elokuvien ja tv-sarjojen toiminnalliset ja väkivaltaiset naiskuvat fenomenologisen sukupuolikäsityksen valossa 2000-luvun alussa.

Pro gradu -työni kuuluu antropologisen mediatutkimuksen piiriin. Tarkastelen tutkimuksessani taistelevien, väkivaltaisten naisten representaatioita populaareissa toimintaelokuvissa ja tv-sarjoissa. Käytän menetelminä sekä mediatuotteiden sisältöanalyysia että tuottajien ja kaupallisten tv-kanavien johtohenkilöiden haastatteluita. Haastatteluiden avulla piirrän suuntaviivat analyysilleni. Etsin vastauksia seuraaviin pääkysymyksiin: Miksi taistelevat, väkivaltaiset naiset ovat juuri nyt ilmestyneet populaarikulttuurin mediatuotteisiin? Miten väkivaltaisia naisia sisältävät mediatuotteet valikoituvat esitettäväksi? Minkälaista naiseutta mediatuotteiden kuvissa rakennetaan?

Ilmiö todennäköisesti liittyy keskeisesti useisiin länsimaisen kulttuurin muutosprosesseihin, kuten kulttuurin visualisoitumiseen, naisten emansipaatioon ja medioiden kasvavaan merkitykseen tiedon, elämysten, merkitysten ja jopa arvojen välittäjinä. Naisten ja tyttöjen lisääntynyt väkivaltainen käytös on herättänyt paljon keskustelua viime aikoina. Länsimainen kulttuuri vaikuttaa jossain määrin saapuneen vaiheeseen, jossa naisten väkivallalle alkaa olla tilaa.

Pyrin hahmottelemaan niin sanotun populaarin logiikan toimintaa taistelevia sankarittaria sisältävien mediatuotteiden kohdalla. Medialla on Douglas Kellnerin (1995) mukaan taipumus puuttua yhteiskunnan kipupisteisiin, jolloin se toimii yhteiskunnallisten ongelmien peilinä ja kuvitteellisten ratkaisujen antajana. Populaari media tarttuu helposti suoranaisiin tabuihin, koska ne kiehtovat ihmisiä. Väkiältä ja fyysinen voima yhdistettynä naiseen on juuri tällainen tabu, joka on median käsittelyssä muuttunut jännittäväksi ristiriidaksi.

Sankarin sädekehä tuntuu leijuvan väkivaltaisen naisen yllä kuitenkin vain tietynlaisten representaatioiden ollessa kyseessä. Naisen sankaruudelle on nelko tiukat ehdot, joiksi esitän esimerkiksi seuraavia: 1) Naisen tulee olla kaunis, naisellinen ja ulkoisesti länsimaisen kauneushanteen mukainen. 2) Naisen väkivaltaisen toiminnan tulee olla huolellisesti motivoitua. 3) Naisen tulee olla pohjimmiltaan hyvä. 4) Naisella tulee olla elokuvassa tai tv-sarjassa (miespuolinen) auktoriteettihahmo.

Oletan näiden ehtojen johtuvan hyvin pitkälle kaupallisuuden laeista. Valtaosa yleisöstä on konservatiivista eikä halua nähdä naista liian radikaalissa osassa. Myös tekijät pitäytyvät turvallisissa ratkaisuissa, sillä elokuvan tekoon liittyy hyvin suuria taloudellisia riskejä. Muutosprosessi on tosin koko ajan käynnissä, ja se luo tilaa uudentilaisille representaatioille.

Taistelevan naisen representaatio toimintaelokuvissa ja -sarjoissa murtaa kaikesta huolimatta perinteisiä sukupuolikonstruktioita. Toisaalta taas hahmot valjastetaan vahvistamaan stereotyyppisiä käsityksiä sukupuolista. Väitän, että tämä aiheuttaa ristiriidan, joka osittain paljastaa sukupuolten rakennetun luonteen. Tarkastelen sukupuolten rakentumista Judith Butlerin (1990, 1993) performanssiteorian sekä Sara Heinämaan (1996) kehittämän fenomenologisen sukupuolikäsityksen kautta. Teoriat kumoavat käsityksen kiinteästä kaksijakoisesta sukupuolijärjestelmästä ja kaksijakoisesta sukupuolittuneesta olemisesta. Sukupuolen performatiivinen tai tyyllillinen luonne tekee näkyväksi sukupuolten dynaamisuuden ja luo tilaa naisisen ja miehisen väliin sijoittuville olemisen tavoille.

Työn vaihe: Valmistuu syksyllä 2005.

LIITE 11.

METKA-hankkeessa julkaistut lehti-ilmoitukset ja mainokset:

Päivämäärä	Lehti	Otsikko
11.8.2002	Kaleva	Projektipääällikkö/hakuilmoitus
11.8.2002	Helsingin Sanomat	Projektipääällikkö/hakuilmoitus
2.11.2002	Kaleva	Mediatuottajan maisteriohjelma/hakuilmoitus
2.11.2002	Helsingin Sanomat	Mediatuottajan maisteriohjelma/hakuilmoitus
6.11.2002	Oulun ylioppilaslehti	Mediatuottajan maisteriohjelma/hakuilmoitus

Lehti uutiset ja -artikkelit, mm.:

Päivämäärä/nro	Lehti	Otsikko
VUOSI 2005		
10.6.2005	Kaleva	Mutkikas nykymedia / Tutkimus möyhii viestinnän vasta- ja myötääallokoita
10.6.2005	Kaleva	Lokeroituminen estää menestymisen
3.6.2005	Suomenmaa	Digi-tv ei mullista sisältöalaa
3.6.2005	Suomenmaa	Todellinen uutuus on bittihana
4/2005	Tietopisto	Mediaa monitieteisesti
21.1.2005	Kaleva	Sisällöt tuottavaksi liiketoiminnaksi
VUOSI 2004		
18.11.2004	Kainuun Sanomat	Tarina syntyy katsojan valinnoista
17.11.2004	Helsingin Sanomat	Elokuva ruokkii lapsen uteliaisuutta
17.11.2004	Kaleva	Katsojan valinta luo tarinan
23.–28.10.2004	Kaleva	Kaj Stenvall-uutinen
	Suomenmaa	Stenvall
	Oulu-lehti	Stenvall
22.6.2004	Kaleva	Taiteilijasta talousneroksi
18.6.2004	Kaleva	Tornion maihinnousu etenee
nro 9/2004	Tietopisto	Maisteriohjelmat – täsmäkoulutusta maakuntiin
14.3.2004	AVEK-lehti	Sisältöliiketoimintaan asiantuntijuutta uudella hankkeella
18.6.2004	Lapin Kansa	Tornion maihinnousu (EAVE)
15.6.2004	Kaleva	Elokuvan osaajat rantautuvat
27.4.2004	Kaleva	Dokkarihenkilön roolia syytä mieltä
17.4.2004	Kaleva	Alueellinen rahoitus etsii uusia muotoja
7.4.2004	Kaleva	Tärkeitä kontakteja ja huippukoulutusta
nro 7/ 2004	Tietopisto	Metka herättää kiinnostusta
8.4.2004	Kaleva	Digi-tv haastaa tekijänsä
1/2004	AVEK-lehti	EAVE-workshop Ouluun kesällä 2004
7.2.2004	Kaleva	Tärkeitä kontakteja ja huippukoulutusta.
VUOSI 2003		
19.10.2003	Oulu-lehti	Rasismi raivostuttaa Umayya Abu-Hannaa
18.10.2003	Kaleva	Räsynukke sai Grand Prix'n
17.10.2003	Suomenmaa	Kehityksmaista uutisoidaan hämärästi
17.10.2003	Kaleva	Taistelua omasta kulttuurista
16.10.2003	Kaleva	Kutu-katselmuksessa 33 lyhytelokuvaa
16.10.2003	Oulu-lehti	Pohjoisen elokuvia ruoditaan
15.10.2003	Oulun ylioppilaslehti	Kulttuuria ja seminaareja humanistipuolella
15.10.2003	Keskiviikko	Kutu-katselmukseen osallistuu 33 pohjoissuomalaista

		lyhytelokuvaa
31.8.2003	Kaleva	Temperamenttinen pop-työläinen
25.8.2003	Suomenmaa, maakunta	Tuottaja pitää langat käsissään
nro 3/2003	Tietopisto	Monialainen humanisti
12.2.2003	Oulun ylioppilaslehti	Mediatuottajia Oulun yliopistosta
4.1.2003	Kaleva	Mediatuottajuus kiehtoo monia
22.8.2003	Suomenmaa, valtakunnallinen	Tuottaja pitää langat käsissään
Nro 10/2003	Tietopisto	KUTU-seminaari pureutui valtamediaan, vastamediaan ja median valtaan
nro 17/2003	Tietopisto	Media -alan sekatyönäinen
nro 3/2003	Tietopisto	Pohjoinen vahvistuu mediatuotannon alalla
VUOSI 2002		
nro 5/2002	Aktuumi	Mediatuottajien muuntokoulutus alkaa vuoden alussa
29.12.2002	Oulu-lehti	Oulusta tuottajia elokuviin, televisioon ja uusmediaan
nro 6/2002	SES-info	Uusi mediatuottajien muuntokoulutus Oulun yliopistossa
5.5.2002	Oulu-lehti	Mediatuottajille koulutusta
30.10.2002	Kainuun Sanomat	Mediatuottajien muuntokoulutus alkaa Oulun yliopistossa

Raportit ja selvitykset, mm.:

Pvä/vuosi	Kustantaja/Tilaaajat/Tekijät	Otsikko
2005	EAVE	<i>European Independent Producers Made in EAVE.</i>
8:2005	Opetusministeriö	<i>Audiovisuaalisen politiikan linjat.</i> Opetusministeriön julkaisuja 2005:8.
2004	Taideteollinen korkeakoulu, Medialab, Mäenpää, Marjo & Toikka, Tarja	<i>Managing Innovations & Design in Digital Media.</i> Raportti.
8.12.2004	Turun kauppakorkeakoulu: Sari Stenvall-Virtanen & Nina Olin	<i>Viestintäalan koulutus ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakoulusektorilla.</i> Raportti.
31.3.2004	Oulun yliopisto, työryhmä Timo Pärkkä & al.	<i>Sisältötuotanto Oulun yliopistossa.</i> Työryhmän Raportti.
11.3.2004	Viestintätieteiden yliopistoverkosto	<i>Raportti viestintätieteiden alan maisteriohjelmista lukuvuonna 2003-2004.</i>
Selvitys 18 / 2004	Opetusministeriö, Jaana Puukka	<i>Vakinaistaa vai ei? Opetusministeriön selvitys rakennerahastovarojen toteutetuista maisteriohjelmista.</i>
2004	Oulun kaupunki	<i>Oulu 2006 Kasvusopimus Vuosikatsaus 2003 & strategiapäivitys.</i>
ts 1/2003	Media Forum, F&L Management, Mikko Mannonen	<i>Media Forum Oulu. Strategia – toimintasuunnitelma 2004-2006.</i>
nro 51, 15.12.2003	Oulun yliopisto, Kajaanin kehittämiskeskus, Jouni Ponnikas & Pentti Malinen	<i>Tavoitteena pysyvät vaikutukset. Oulun yliopiston rakennerahastohankkeiden väliarviointi.</i>
2003	Oulun kaupunki	<i>Oulu 2006 Kasvusopimus. Toimintakertomus vuodelta 2002.</i>

LIITE 13

EAVE 2004

Workshop 2 – Packaging and Financing

Date: 15/06/04 – 23/06/04
Location: Oulu, Finland
Hotel Lasaretti
Partners: University of Oulu, METKA (Masters Program in Media Production),
Northern Film and Media Centre POEM, Oulu Polytechnic

Preparation

Between the first and the second workshop the participants further develop their projects and prepare their documents according to the Assignments & Deadlines. This document handed out to participants at the end of each workshop, gives instructions on the shape and content of working documents such as the Financial and Marketing Workbooks, Writer's and Producer's notes of intention, Step-Outline, new script draft, budget and financing plans, written pitch, etc., to be produced in their draft mini kits. Each of those documents is checked by the experts and then gathered, in their final stage, in the infobook handed out to each expert and participant at the beginning of the next workshop, showing the progress between each workshop.

Continuous exchanges via phone, fax, regular and e-mail with the pedagogical team and the experts ensure that the work between the workshops is permanently monitored. This long-distance supervision is supported by the EAVE website, which acts as an interface and as an electronic library of pedagogical documents.

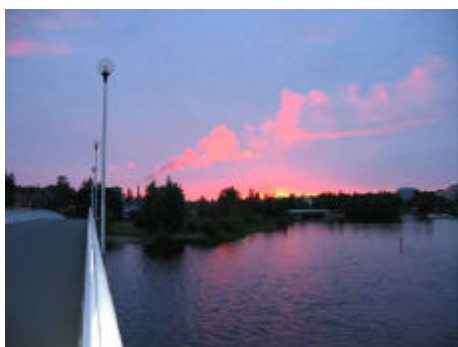
The Pedagogical Team

The EAVE multinational pedagogical team is composed of EAVE Head of Studies Alan Fountain (Middlesex University, UK), the four group leaders, all active, experienced producers, Lise Lense-Møller (Magic Hour Films, Denmark), Jani Thiltges (Samsa Film, Luxemburg), David P. Kelly (Alibi Communications, UK), Patrick Sobelmann (Agat Films & Cie/Ex Nihilo, France) and the script analysts Jacques Akchoti (France), Martin Daniel (USA) and Clare Downs (Forever Films, UK). Sylvia Stevens (Faction Films, UK) and Alan Fountain are the EAVE doc analysts.

They are supported by various specialised experts who share their expertise in plenary and group work sessions and individual meetings: Linda Beath (Ideal Filmworks, Italy), Fiona Mitchell (Migrations, UK), Torsten Poeck (Clou Partners GmbH, Germany), Sibylle Kurz (Germany), Dorothy Viljoen (Dorothy Viljoen Ltd, UK), Steve Clark-Hall (Skyline Films, UK). This workshop's co-production case study is presented by Hanneke Niens (IdtV Film, Netherlands) and Jani Thiltges (Samsa Film, Luxembourg). The documentary case study is held by Slobodan Milovanovich (Adela Media, Bulgaria) and Eila Werning (Finland).

The Participants

47 participants from 19 European countries (4 of them from the new European Community members Poland, Estonia, Hungary and Latvia) join the second workshop, 28 projects were involved, and 21 scriptwriters accompany their producers. 5 new projects are brought in for workshop 2. The 22 feature films cover all kinds of genres – drama, comedy, family film, children's film, science fiction, road movie and romance. 6 documentaries complement the range of projects.

The Schedule of the Week

Welcoming

As a representative of the rector of the University of Oulu, Hanna Hönkamäkila welcomes EAVE in Finland. She tells us important facts about Oulu: Oulu has 125.00 inhabitants; the city has been founded in 1605 by Swedish King Carl the Ninth, so Oulu will celebrate its 400th anniversary in 2005. The economy of Oulu is based upon five clusters: information technology, wellness, biotechnology, environment and content & media. One of the innovative projects is METKA – the masters of arts programme for media producers at the university of Oulu, one of the partners of this workshop.

Please see also:

www.Oulu.fi

Group Work

The core of the workshop is the daily group work. The participants are divided into four working groups (14 to 19 persons), which discuss and analyse one another's projects under the guidance of their group leader. Participants without project who have already become attached to a project of their fellow group members during the first workshop continue to closely follow their development.

In addition, the EAVE experts (Fiona Mitchell, Linda Beath, Steve Clark-Hall, Torsten Poeck and Dorothy Viljoen) visit each group in rotation to further the discussions on the topics they have previously addressed in their plenary sessions (Marketing, Packaging, Budgeting, Legal, Negotiation). Here, they tackle more issues, specifically related to the participants' projects.

Individual Meetings

- **Script Analysis**

Simultaneously to the group work sessions or during special slots, two rounds of individual meetings with the script analysts (Jacques Akchoti, Martin Daniel and Clare Downs) are scheduled for each participant with project. The meetings are also attended by their scriptwriter(s), if present at the workshop, and by any fellow group member attached to the project. Besides the work on the synopsis, treatment, and, where available, the draft script, these meetings aim to examine the relationship between the writer and the producer and to enhance their mutual understanding.

A first one-hour meeting is scheduled during the first half of the week. The producers and scriptwriters then have time to reflect on the analysis and to decide on the next steps to be taken, which can be discussed in a second half-hour meeting.

Similarly, individual meetings for producers with documentary projects are arranged with Alan Fountain and Sylvia Stevens. A second meeting proves to be especially fertile: Often it is only then that important aspects of the project arise in the discussion, which have not been mentioned in the marketing package but are hidden in the producer's mind or heart.

- **Pitching training**

40 minutes of pitching training with Sibylle Kurz are scheduled for each participant with a project.

All the experts are available for individual meeting sessions. Meetings on Financial and Packaging matters with Linda Beath are in great demand, as are sessions on Marketing with Fiona Beath.

Screenings

Essential parts of workshop 2 are the screenings of the films for case studies. For the co-production case study, the Academy Award nominated feature "Twin Sisters" is shown. The internationally distributed "Whale Rider" is the basis for the marketing case study. "Whose Is This Song?" is screened to be discussed in the documentary case study. As a special, the local team organises a screening of "The Screaming Men", a documentary about the famous shouting men's choir from Oulu in presence of the director Mika Ronkainen.

A slot is created for the participants to present some of their work. The following projects are shown:

"Baby Bliss" trailer, producer: Gitte Randløv

"Beet!", producer: Ruud van der Heyde
"De Man in de Linnenkast", producer: Ruud van der Heyde
"Being Bonkers", producer: Mike Chamberlain
"Perfection", producer: Michael Duffy
"To Kill a Child", producer: Anna Knochenhauer
"Faithful" (Rough Cut), producer: Lars Løge
"Love Is The Law", producer: Lars Løge
"The Most Beautiful Man in the World", producer: Hugh Welchman
"And The Red Man Turned Green", producer: Hugh Welchman

Plenary Sessions

Not only the participating producers and their scriptwriters take the opportunity to attend the plenary sessions, many local professionals and METKA students are able benefit from the experts' lectures, too.

These are the plenary sessions of workshop 2, 2004:

16/06/04, **Opening Plenary and Real Pitching**, Catherine Buresi, Alan Fountain, Sibylle Kurz
16/06/04, **Film Analysis "Twin Sisters"**, Martin Daniel
16/06/04, **Co-production Case Study "Twin Sisters"**, Jani Thiltges, Hanneke Niens
17/06/04, **Co-production Finance**, Linda Beath
17/04/04, **Production Finance Documentary**, Alan Fountain, Lise Lense-Møller
18/06/04, **Marketing Case Study "Whale Rider"**, Fiona Mitchell
18/06/04, **Packaging**, Linda Beath
19/06/04, **Budget and Financial Management of Productions**, Steve Clark-Hall
20/06/04, **Legal Aspects of Co-production**, Torsten Poeck
21/06/04, **Documentary Case Study "Whose Is This Song?"**, Slobodan Milovanovic, Eila Werning
21/06/04, **Negotiation**, Dorothy Viljoen
22/06/04, **Final Plenary**, Catherine Buresi, Alan Fountain

The Plenary Sessions in Detail

Opening Plenary and Real Pitching

16/06/04

Catherine Buresi, Alan Fountain, Sibylle Kurz

Catherine Buresi and Alan Fountain welcome everyone back and present the local team and partners – especially the project coordinators Maija Myllylä and Jetta Eklöf.

Each participant is asked to do a "real pitch" – to present his/her project or company, the progress on his/her project since workshop 1 and his/her objectives and expectations of workshop 2. All participants have been productive between the two workshops; the input of workshop 1 was very much appreciated and had a positive

effect on projects and businesses. Most participants made quite a progress in the period between the two workshops – in development of the scripts and in finding financiers. Pitching expert Sibylle Kurz is observing the pitches to be able to respond on each participant's strengths and weaknesses in the individual pitching sessions.

Film Analysis "Twin Sisters"

16/06/04

Martin Daniel

Based on the bestseller novel by Tessa De Loo, the screenplay of "Twin Sisters" is written by Marieke van der Pol.

Martin Daniels opens his plenary asking who liked the film, and quite a lot of hands are raised. Then he asks the same questions that the participants are asked by their script analysts concerning their own projects: "Whose story is it?" "Who is more active in achieving what they want?". A lot of variables determine the characters' positions. Anna is more active in the frame story; Lotte is more active in the past story. Martin thinks a nice choice was made to develop the characters' activity on different levels in main and frame story. Our sympathy also shifts with the characters taking or not taking decisions. If there are two main characters, at one point you have to decide with who you want the audience to emphasize more.

Martin explains the terms of revelation and recognition. "Who knows what when?" is used to bring up dramatic irony. When treating a subject like World War 2, you have to bring in something new. Here, a dark comedy context is added: we know what happened, and have opinions about it; we watch the characters ignoring the danger, and wait for them to realize it. When the audience knows more than the character, we talk of revelation. When the character finally finds out, the moment of recognition has come. The strategy of revelation and recognition is a fantastic tool to create tension, suspense and dramatic irony. A participant points out that assuming knowledge of the audience can be a danger, too. Different cultures have different levels of knowledge. Martin thinks that the film would still be understood; only the level of enjoyment might be affected. Too much exposition might bore the audience. You have to find the right level.

Critical voices in the participants find too many clichés in the film. Martin defends the film with explaining that it is more important that the audience can build up an emotional connection.

Clichés are the dehumanisation of a character. If humanisation works against the clichés of the WW2 genre, a new dimension is opened, and we begin to think differently.

According to Martin, books by Tessa De Loo are convenient for screenplay adaptations because their strength lies in the action of the characters and not in the style of writing. When you look for an adaptation, be aware about what you are responding to in the book – is it the story or is it the style of writing.

Although it is "a little episodic", the story has clear sequences, mostly separated by locations. The frame story's function is to bind the story together and to resolve. The main tension is kept up by the hope that the sisters will be together, and by the fear that war would make it impossible.

While the film runs on screen, Martin explains the script-analytic tools that are being used. The film plays with the twist of fate. The difficult question of guilt is relativized, because of the twist of fate situations. "What if I were there..." The positions of the sisters are exchangeable, so finally one cannot blame the other.

Contrast is a main element used to balance the empathy, and for transitions. Contrast is an important element in the film that is visible even in the choice of costumes. Martin points out how sensitive backgrounds are used in the film to show you bits of the future. He breaks down the sequences, describes the dynamic of the film and determines the dramaturgic turning points.

Lively discussions accompany this plenary session, revealing how differently a film can be perceived.

Please see also:

[EAVE website → Pedagogical Documents → The Story – The Script → Twin Sisters - Analysis Notes by Martin Daniel on his script analysis of Twin Sisters in 2004.](#)
[EAVE website → Pedagogical Documents → The Story – The Script → Notes about the principle of dramatic revelation or disclosure - distributed by Martin Daniel in 2004.](#)

Co-production Case Study "Twin Sisters"

16/06/04

Jani Thiltges, Hanneke Niens

Jani interviews Hanneke about the development and production of "Twin Sisters".

The novel "Twin Sisters" was published in 1993 and became a bestseller. It was picked up by Hanneke in 1995. What Hanneke liked about it was that it was a universal story about faith, choices, about good and bad which are not always easy to determine; it is not only a story about war, but a love story of an exceptional relationship between twins. The reason why the rights were still available was probably the tough situation in the Netherlands for feature film productions at that time. Hanneke was able to acquire the rights for producing a TV drama series. That was the only way to access the money from the Dutch TV fund. The option was bought for € 3.500, - at year. The first day of shooting did not take place before 2002, so Hanneke had spent four years negotiating the publisher not to revoke the option which was only granted for three years in 1995.

In order to develop the script, Hanneke wanted to get a German co-producer on board. Although it seemed natural, no German co-producer could be found for the development process. No ploy worked: The film was presented as a Dutch film, as a German film, different titles were used - but still it was rejected everywhere in

Germany. Finally one German co-producer got attached with a deal that committed Hanneke to co-produce another project of the German company.

For Dutch TV, 3x50 min series was cut out of the feature film.

The development process was very tough, because the regulations and concepts of the Dutch film funding system have been changing constantly.

The surprising contribution of a private investor finally secured the project. Jani joined in as a co-producer because he liked the project and believed in its success. Also the fact that there was no German co-producer influenced his decision - there was a chance that he could earn some money with it, too.

The whole budget was € 4 million which is a rather big budget for the Netherlands.

The golden rule of Hanneke's production company is to start a project with the director, the writer and the producer. "The chance that you get more than you expected is bigger.", Hanneke states. The seven years of development were financed by the Dutch TV fund and by Hanneke's company IdtV Film.

Jani outlines the pros and cons of co-producing: A co-producer can destroy your project. You as major producer have a different motivation. You put emotions, energy and life-time in it. But you are also the one to go to Hollywood to attend the Oscar gala...

Martin Daniel wants to know more about the development of the script. Hanneke points out that there were a lot of drafts because of the constantly changing requirements – a 3 x 50 min series was planned, then a feature length film, then a 4 x 45 min film should be made. There was always only one writer involved, but many script editors from many different countries. "When producing a movie, there are millions of choices to make", she concludes.

To get the film ready to be released in the U.S. in December 2003, post-production was done in a hurry with the effect that the running time of the film could not be cut down to less than two hours. The time pressure did not allow for the opportunity to pause, get a fresh look, and continue the editing process. The cut was done by Miramax, and although they had "Final Cut" rights, they worked closely together with the director and "the film was edited with a lot of love". To maintain a good relationship with the director is in the interest of even a big US distributor.

Both Jani and Hanneke disadvise from involving the author of the book into the development and production process.

Miramax picked up the film in March 2003, for publicity reasons the Cannes festival was the place where the deal was officially made. They paid € 100.000, - for the theatrical rights in North America, the DVD and TV rights which is not a lot, but at the same time their commitment served as an "icebreaker" for 20 other countries.

The film had 800 000 visitors in the Netherlands and was screened as opening film in Rotterdam. The Oscar nomination came as a surprise to Hanneke and her company. It definitely gave the company a boost, as did the pick-up by Miramax. A US production company chose IdtV Film as their service company.

Finally Hanneke encourages the participants to realise their own ideas, "Don't wait until a writer comes up with an idea."

Please see also:

[EAVE website](#) → [Pedagogical Documents](#) → [Case Studies](#) → [Financial Plan "Twin Sisters"](#)

Co-production Finance

17/06/04

Linda Beath

Linda starts off distinguishing between two different kinds of co-production. An informal co-production is not restrained by rules or regulations, and is not based on a treaty or a formula and not restrained by rules or regulations. Informal co-productions happen a lot between two producers in one country, or between a producer and a broadcaster inside one country, for example. All the co-productions in the US are informal ones as there is no co-production agreement existing in the US.

The more common form of co-production in Europe is the formal co-production under an agreement, i.e. a treaty. Most treaties are bi-lateral ones, regulating co-productions between two countries (8-10 pages). These treaties often work with a point system. Tri-lateral or multilateral treaties are very complicated. The European treaty is the "European Convention on the Co-production of Cinematographic Works" by the Council of Europe that allows co-productions between all European countries. It is applicable if two countries do not have a treaty, or for multi-lateral co-productions. It is not always applicable for regional funds, some of which decided on a status as coproducers (German Länder, Film I Väst...). In that case, these regional co-productions are formal and informal.

You, as a producer have to determine what kind of co-production you need to access your regional subsidy funding.

The expenses must equal the investment in a co-production. The creative contribution has to meet this ratio as well. Usually a point system regulates this element. The European Convention operates on a 19-point system. The split of the revenues follow the ratio, too.

Expenses = investment = creative contribution = revenues

This general ratio is used as the underlying principle for formal co-productions and a good baseline for informal co-productions.

The first key issue Linda explicates is development money. The majority producer has always been the one providing development money. Now that co-productions between rich and poor countries, between countries with sophisticated development supporting systems and countries with no support systems have increased, new formulas have to be found. The person who owns the rights has to share them earlier to get access to the co-producer's funds.

The second problems deals with content, "In each European country, we like to see ourselves on screen.", Linda states. To please national audiences by bringing out two or more "ourselves" is a challenge to co-producers and their writers.

The timeline is another issue to bear in mind in co-productions. Three to six months must be added to the financing procedure when you have to meet your co-producer's deadlines, too.

Currency values and imbalanced currency nations have to be considered. The cost for a crew in Estonia is dissimilar from the cost in France. This imbalance has to be adjusted in some way.

Conflicting regulations can have very unpleasant effects on co-productions. Most of the European countries are starting to harmonise their regulations, but it is still difficult, for instance between North and South.

Then Linda identifies the key strategic issues of co-production. At first the right co-producing country has to be found. The optimum solution is the one that it is in the script. Too many co-productions are forced and not naturally content-driven.

A co-production benefits from a mix of fundings – an industrial fund regulates spending and earning; a cultural fund that grants support because of the story.

The size of a country is a determining factor, too. Co-productions between same-sized countries are much easier.

Finding the appropriate co-producer is an important issue. Building on a successful relationship leads to a good co-production. If you do not know your partner, research on his/her market reputation and cultural background is advisable.

You have to be able to use the key management tools. A co-producer needs to be motivated, conflicts of interest need to be cleared, timelines to be met. "Spending money together is a difficult task, even in the best of marriages", Linda accentuates the challenge of co-producing.

Linda goes through her handout - the Financing Plan and European Weighting Points of a project that was never produced. The drop-out of one financier meant the end of the project, because there was no "plan B".

Afterwards Jani, Patrick and David are interviewed by Linda. They refer to the key issues mentioned before, and how they deal with them specifically in their countries.

Please see also the documents distributed by Linda:

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → European Elements Weighting Points](#)

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → Sample Finance Plan](#)

Production Finance Documentary

17/04/04

Alan Fountain, Lise Lense-Møller

Alan and Lise talk about the specific aspects of documentary financing. When you talk about financing sources for documentaries, it is impossible to generalize the opportunities all over Europe. The situation is very different from country to country. While the upcoming digital channels mean more screening possibilities in France or the UK, for example, the concept of factual programming has superseded documentary filmmaking from many programme schedules. The prices go down tremendously, broadcasters tend to buy finished films, and not get involved in development. In France, the success of "Etre et Avoir" technically opened fiction film sources to documentaries, and theatre releases of docs are more likely.

The sources of documentary financing are addressed, depending on the respective country: TV, national and regional funds, NGOs and the more difficultly accessible

international funds. The situation for financing documentaries varies greatly in the different countries. There are 3 factors that determine the situation in the countries: the historical background, the state of the public broadcasters and their policies, the rules and roles of the different types of funds. Precise local information and a thorough producer's strategy is needed. Europe breaks up into different co-production groupings and regions: the Nordic countries, Germany-Austria, Germany-France. The UK is hardly accessible for people from outside and even more for non English language projects. The more you go South in Europe, the more difficult it becomes to finance documentaries.

Lise and Alan outline the importance of networking, to make contacts, and to make research about the attitudes towards documentary filmmaking in your co-producing country. Co-producers for documentaries have to be chosen very carefully. The risk of damaging the creative process is high. Because it is very unlikely to earn money with a documentary, it is vital to find a way to make money while you are producing. Lise tells a nice anecdote about a director that was depressed during a shooting, and filmed his dog's reactions on his mood. He sold the little movie about dog reactions to a dog food company. That was the way he earned money during the production. DVD cooperations have become easier; DVDs can also be added value to books.

As a documentary filmmaker, you have to make the choice, Alan states. Surviving without collaborating with broadcasters is very difficult. "Be creative!"

Please see also:

[EAVE website](#) → [Protected Area](#) → [Archive documents](#) → [Report workshop 2, Vienna 2003](#)

Packaging

18/06/04

Linda Beath

Various aspects of Packaging are covered in this plenary. She begins with the pitch: "First things first". You have to be able to talk about your project to different persons in different situations. To be on the safe side in any case you need four pitches. A pitch of 15 seconds (one/two sentences) that provokes a "Tell me more" - you take the chance when it is there. It has to be passionate, punchy and provocative. The follow-up of this pitch is a 2.5 minutes pitch (half a written page) containing eight to ten pieces of information. The goal is to get the reaction, "I want to read the script." You have to convince the person you are talking to that you are a serious producer. Prepare a piece of extra information for different people – private broadcasters, public broadcasters, sales agents ... The third pitch takes ten minutes (1 page). It is structured and contains a synopsis. For the fourth step of presenting your project you have to be prepared for a 45 min meeting. The goal is to talk about the script and the budget. You need to be able to answer all questions. This requires writing, re-writing and a lot of practice.

Regarding the financial issues, you as a producer have to pick the budget level on basis of two factors: what the subject matter demands and what you realistically can

raise. To determine the budget level you can refer to average budgets, compare to other projects, you can ask experts and other producers. Screen Digest and the CNC (France) provide insight in budgets. Be clear about where you fit compared to average – if you are doing your first feature film, you have to consider a budget lower than average.

A sales draft of the script, a line producer recognised by your financiers, and a movie magic budget are the standard parts of your fiction film package.

Alongside to the preferred budget you have to have a plan B budget. "Defend the budget you got, but be prepared to go down and know how far you can go."

A financing plan is needed in an alternative version, too. Be sure you know everything about your country! Investigate on new rules and guidelines of the regional subsidy funds. "Think out of the box, but be reasonable!", Linda points out.

The financing plan A assumes a higher budget, better terms for you, preferred funders, low recoupable costs, simple and clean deals. Plan B assumes that nobody from plan A is involved, the budget level is lower, deferrals are included, the recoupable cost of production is high and deals are hard to make.

"A good plan is invaluable, but a bad plan is better than no plan!"

Strategic planning is inevitable. Your goal is to get a certain amount of money in a certain amount of time.

"Build Yes on Yes!" - Start negotiating at the place where you can expect the most certain accordance. The more "Yes" you collect, the easier the next will come.

"Think local first!" – Approach the small local fund first! A letter of interest from them is helpful when approaching bigger and foreign companies.

TV – TV pays for 68% of all productions made in Europe. Good research is very important when approaching TV. Public TV stations with a mandate have different requirements than private ones. You have to know their programme, their slots, and the correct commissioning editor for your film. If you know their latest hits and failures, you can firmly defend your film against their arguments. (Please see also the KORDA database of the European Audiovisual Observatory).

Industry – Industry sources are easier accessible. You do not have to explain them your business.

Public money – Public money is usually easier accessible than private money. Private money is slow and complicated.

Subsidy funds – They are mandated and they have a goal. You need to try to meet their goal when you apply.

The impact of your strategy break down to two issues: time and the right combination of investors.

Then Linda illustrates a short list of the requirements of the financiers: script / treatment in its best version, complete rights, a detailed budget, schedule, financing plan A, CVs of key cast and crew, deal memos / unsigned contracts.

Other tools that might be useful or are sometimes required: director's note, storyboards, sample graphics, business plan, revenue projections, proof of market interest, recoupment schedule, completion bond,...

Regarding the creative issues, a good sense of timing is vital. Script writing and re-writing; budgeting, re-budgeting; actors and personalities; key crew; and production logistics are issues to be considered.

Linda concludes her plenary with these practical tips: A good pitch is very important! Regarding the financial issues transparency is the headline! Keep your sense of timing! Put yourself in the place of the people you ask money from. What do they want? Know the answers before they ask the question!

Don't let gossip affect you! Be aware that you are a publicly talked about entity and correct the story.

You will be rejected! Do not take it personally!

Budget and Financial Management of Productions

19/06/04

Steve Clark-Hall

Steve Clark-Hall lets the participants define the functions of a budget in the beginning of his plenary. A budget is an estimation of costs. It is a tool to raise money and an essential part of your package as well as a projection of how you will make your production. From another point of view the budget is the perceived value of a project. The estimated costs are always higher than the perceived value. The perception of the market place and the financiers is always lower than you calculate as a producer. Together with the EAVE participants Steve illustrates the ideal producer. The ideal producer has to unite entrepreneurial, filmmaking and creative skills in one person. A producer has to be able to think out of the box!

Steve explicates the critical assumptions that are needed to construct a budget. Only a few key decisions have to be made to determine a budget level – length of shoot, length of post-production, location of shoot, music, gauge, above the line-cast and below the line-cast, wages ladder.

Please see: *Critical Assumptions*

To calculate the daily cost of a shooting, you have to determine fixed costs and variable costs at first. The fixed costs cover the unit for a day; the variable costs are added on the daily fixed costs. Each scene in the script is broke down into its costly elements: cast, vehicles, stunts, SFX, extras,... Alongside you know the basic costs for a shooting day, determined by basic figures like location, day/night, interior/exterior, page/length.

On the basis of a production board (*Sample Schedule*) Steve explains how to determine the length of shooting by breaking down the script. As a general rule, one page of a script comes to 85 seconds of screen time. "A story can work in two hours, but a film does not!", Steve encourages the participants to analyse their scripts carefully.

An exact estimation of your budget is crucial. If your budget is estimated too high, you will not get the film financed, or made. If you calculate too low, you will not achieve what you want, you risk the loss of control and you might have to call the bond.

Completion bonds emerged in the 1930ies when banks employed risk managers to control the ongoing of a film production. It is an insurance for your financiers to get the film finished. The completion bond has the power to cut the script, even to fire the director in some countries. "Calling the bond is not a good thing for a producer's career.", warns Steve.

An effective budget control is vital. How real is your plan? In practise, your plan is the budget, implemented by the call sheet (everyday plan), it gets monitored by the daily progress report sheets and the weekly cost reports. These give you the opportunity to evaluate the progress. If you find something is going wrong, you are back to revise the budget.

A budget is also a mixture of pressures you have to cope with. There are people that want you to spend more money (director, agents, actors, crew, lawyers, suppliers ...)

and there are people that want you to spend less (financiers, completion bond, distributor, bankers, sales agent ...).

"Have the skills yourself! Do not believe anybody!", is Steve 's final advice to the producers.

Please see also the documents distributed by Steve Clark-Hall:

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → Sample Budget](#)

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → Sample Budget](#)

[Top Sheet](#)

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → Critical](#)

[Assumptions](#)

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → Sample](#)

[Schedule](#)

[EAVE website → Pedagogical Documents → Film Finance, Budgeting → Sample Day Out](#)

[of Day](#)

Legal Aspects of Co-production

20/06/04

Torsten Poeck

Torsten 's plenary on the legal aspects of co-production has been a highly appreciated part of the EAVE training programme for years. Again, Torsten outlines the importance of knowing and being able to trust your partner as a basis of co-producing.

He specifically addresses to a problem that has recently come up in Germany: The Media Degree from 2001 treats a foreign co-producer like a company based in Germany, which means that everything you earned is taxed by Germany, and everything invested is not accepted as a set-off position, so it is taxed, too.

Torsten also reminds the participants that there is no standard co-production agreement, each co-production is unique. As an example of a simple but creative co-production, he describes how the film "Ragu" was made. Each of the three parties (actor/writer, director, producer) evaluated their contribution a third of the whole. The producer contributed € 200.000,-, the director 's work was evaluated € 200.000, - and the writer 's contribution was the writing and acting.

The [Co-production Questionnaire](#) contains co-production conditions of each European country, completed and constantly updated by EAVE participants. Torsten asks each participant to have update it with information of their country.

For more information please see:

[EAVE website → Protected Area → Archive documents → Report workshop 2 Vienna, 2003](#)

[EAVE website → Pedagogical documents → Legal Matters → "You must check" list for co-production agreements, distributed by Torsten Poeck, 20/06/04](#)

See also: www.e-m-p-a.org

Marketing Case Study "Whale Rider"

18/06/04

Fiona Mitchell

The film "Whale Rider" is based on a Maori best-seller in New Zealand. It was one of the most expensive New Zealand films ever with a budget of 10 Mio. New Zealand \$ (about 5.5 Mio US \$). It is a co-production between New Zealand and Germany.

The sales & marketing budget of "Whale Rider" was about 100.000 US \$. As the film was a huge hit, this budget was finally increased to 150.000 US \$ (which is an average budget for small sales agencies). A huge part of this budget goes usually into the trailer, which is the most important point of sale.

Fiona hands out the sales brochure made by the marketing company THE WORKS. The company got involved in the project just before the premiere in Toronto. Fiona explains how important the choice of the marketing company is for any film, as to platform releasing, timing and the number of initial prints.

USPs (Unique Selling points)

In her plenary, Fiona talks about the USPs (Unique Selling points) as well as the financing and selling tools of the movie:

One of the first USPs (Unique Selling Points) to get the film financed was the director Niki Caro. The success of the book in New Zealand was helpful for the release in Australia and New Zealand, but not internationally. Music, cast, story were all great but difficult to pinhole: the leading actress for example is a first time young actress; the composer is well-known in New Zealand, but not elsewhere. The exotic location was a selling point as well as the Oscar-nominated production designer.

Concerning the selling points to attract an audience, it was the festival success, the critical acclaim, the audience awards, the good word-of-mouth and the creative marketing material that made people go and see the film.

The "danger" with "Whale Rider" was that the target audience was not clear to define – it could be a kids film or a family film, an arthouse film or should it be treated as a mainstream movie? Finally, it was positioned as a specialised arthouse film, but the word-of-mouth broadened it to a much wider audience.

Material

The producer had already done a lot of the work, which made it much easier for the sales agent to sell the film: an informative press kit, a mini-documentary used as EPK, and good still photography. The preliminary work done by the producer also helped to keep the sales & marketing budget low.

A unit publicist was hired to choose the photos, and to write the production notes and CVs of cast and crew. In the UK, there are companies that create EPKs (electronic press kits) – maybe shooting some extra B-footage and interviews during the shooting will do. Fiona's advice is to use the shooting time, think ahead! It is also the chance to get photographs of the whole cast together.

Another advice Fiona gives is to have the material ready as soon as possible in order to ensure the cash flow, as the sales companies will only pay once the material is ready. Following the deadlines gives you a better position for recoupment.

Colour transparencies and digital photos and a poster were created by BVI, the distributor for New Zealand and Australia (by using the set stills).

The sales brochures were the only item created by the company THE WORKS for the festival travel of the film. Sales Brochures help to visualize the key points of a movie; they are a helpful tool for negotiations with a distributor. There was no need to produce screening invites and office displays, because the film was already in everybody's mouth. No ads were bought.

A trailer is one of the most expensive and important part of a campaign. It is advisable to involve the sales agent in the trailer production. The high competition makes it hard to get trailers from smaller films on screen.

A website that was attached to the production company worked as an important point of reference. The soundtrack was also supplied by the producer.

Fiona dissuades from producing promo reels. They are expensive in production, and exhibitors do not buy on basis of promos anymore. Even with showing selected scenes you should be careful, without music and effects people who are not used to see unready material might have trouble to imagine the final product.

Festival Travel

The film premiered at the Toronto Film Festival, where it won the "People's Choice Award". That was the start of the big festival success of the film.

Many other festivals and prizes followed, i.e.: Sundance and Rotterdam (which is also a good launch market according to Fiona).

Release

The film was released on the 30th of January in its home market New Zealand by BVI and it was a huge success (until August it had made 6 Mio New Zealand \$).

The US Sales Company were able to do a deal with "New Market", a new distribution company that is now known as Marketing Guru. The very careful selective selling of the sales-agents to the right distributors made the excellent word-of-mouth and finally the success of the film possible. Talent, enthusiasm, passion were the attributes looked for in the distributors. The choice of the right distributor is essential according to Fiona Mitchell, "All your projects need careful attention". Platform releasing, finding the right time to release the film, carefully putting the right amount of prints on the market are some of the key points

Within 6 months the film was sold in the most important territories, and already released in its home market which was only possible because the producer had supplied high quality material.

The film was released in summer in the US. Although the weather argues against a release, there is less competition during summer, and it is easier to get screens.

In group work Fiona will go through the deals producers have with sales agents. A sales agent involves in production process, and makes sure the material needed for release is provided.

Please see the split-up of the responsibilities of the producer, the sales agent, the distributor on the:

[EAVE website → Pedagogical Documents → Marketing → handout by Fiona Mitchell, 18/06/04, Whale Rider](#)

Documentary Case Study "Whose Is This Song?"

21/06/04

Slobodan Milovanovic, Eila Werning

Alan Fountain welcomes Slobodan Milovanovic, the producer of "Whose Is This Song?", and Eila Werning, former commissioning editor and head of co-productions of YLE/TV1 Finland on the panel. They tell the whole story of the film – from the idea to the cinema screen.

As you can see in the film, the idea came up when Slobodan, his wife Adela, and some friends from other Balkan countries were sitting in a pub in Istanbul in 1998. Suddenly the song was played and a discussion arose about its origin.

Adela Media, the production company of Slobodan Milovanovic and his wife Adela Peeva instantly started developing. Due to Adela's excellent pitching skills, she was able to participate in EURODOC in 1999, although Bulgaria was not part of the MEDIA programme then. Then she successfully pitched the project in Thessaloniki presenting an audio clip of the different versions of the song.

"Nothing happens by incident! Fully exploit your contacts!", Slobodan encourages the EAVE participants.

Eila Werning and Adela Peeva met at Eurodoc.

Eila explains her motivations to support a project: One way is to work with people that she has worked with before. The second impulse is to discover new talents from "new" countries that are not seen so often on European screens. "There are still a lot of nations and regions – even inside of Europe, we do not know much about the everyday life of common people.", Eila expresses her interest in foreign projects.

Eila confirms Adela's outstanding pitching skills and her pertinacity, which is a very helpful characteristic to have in the business.

During the whole development and producing process, cashflow was the dominating problem. Development could begin with the supporting money of the Jan Vrijman Fund, and then the KulturKontakt Foundation Austria granted an amount of money. Shooting was started with money from Adela Media, and from the co-producing company Periscope Productions. But the big amounts of money were slow. The money from ARTE was not accessible until the middle of the shooting period. They asked for a bank-guarantee which was finally given by Slobodan's sister in Germany. The production had to be financed by bits and pieces of the "smaller" funds in the beginning. Slobodan points out that you cannot build on small funds only; but the interest of small funds helps in attracting broadcasters and other bigger sources.

Shooting started in June 2002, Slobodan himself drove 12.000 km through seven Balkan countries by car. Although research trips had been made before, everything was different when the crew arrived in a country. Persons that had committed have changed their minds. It is very important to have a strong domestic partner in each region, Slobodan emphasises. On-place-decisions had to be made everywhere. The shooting period was full of surprises. Many stories could have been told, Adela and Slobodan could choose their favourite story of each country. On the whole 90 hours of

material were shot. And it seems that there is no end. "We have opened a lot of doors, but behind each one another door appeared", Slobodan quotes the director Adela. They found out that the song is known in Lebanon, in Iran, even in India. The story could go on and on.

Editing took four months and was finished in March 2003. The first rough cut screening took place in Amsterdam in presence of all partners (commissioning editors, producers, director). According to Eila it is beneficial to have everyone around to discuss. For the second rough cut screening all the partners gathered in Skopje. The first version for ARTE was 55 min long. The airing brought strong feedback and positive reactions all over Europe. The broad appeal of the film is amazing; people from Sweden seem to like it as much as viewers from Southern Europe.

The "festival version" of 70 min premiered at the film festival in Sofia. At a special screening a representative of the Karlovy Vary Festival showed interest in the film. The European Culture Foundation financed the major part of the production of the 35 mm print in Hungary. That was the starting shot for the film's internationally successful festival travel.

Adela Media is aiming theatrical release in the US at the moment.

Please see also:

[EAVE website](#) → [Pedagogical Documents](#) → [Case Studies](#) → [flyer "Whose Is This Song?"](#)

Negotiation

21/06/04

Dorothy Viljoen

Dorothy gives practical tips on negotiation, which is an essential part of a producer's life. Preparation is the most important tool for negotiating. Dorothy recommends drawing a chart that visualizes the key elements of your negotiation:

	money	rights	profits	other
maximum		i.e.: worldwide	i.e.: 10 %	i.e.: sequels, books,...
medium	
minimum	i.e.: 500

The strategies, skills and tactics required to conduct successful negotiations can nonetheless be learnt. Dorothy Viljoen's introduction to negotiation techniques is designed to give help and guidance in this matter on how to prepare, to structure and to conclude a deal. Observing the different steps outlined here shall give the producer a confident foundation, as successful negotiations depend greatly on the psychology that one uses to approach a deal.

As a first step, the producer is advised to carefully prepare a deal before embarking on any negotiation. Preparation starts with research on the deal. This includes researching the identity and the preferences of the individual with whom one is negotiating as well as what the ordinary terms would be for a specific kind of deal. The producer should also become acquainted with the local habits of deal making.

Before entering the negotiation, the producer needs to have a very clear idea of what he/she wants to achieve. The next step is to work out on paper a negotiation strategy and to set the key parameters for the deal in advance:

What do I need?

What do I want?

What is the maximum/minimum I can pay / I can offer? What are the minimum rights I must acquire/keep? Etc.

Which sweeteners can I put in? What concessions can I make?

What are the alternatives?

A good technique is to break down the deal in its key elements – which usually consist of price and the range of rights – and play around with these goalposts and establish a list of priorities. One should always know what one's opening position is, notwithstanding the fact that is preferable to get the other side to make the opening offer. One might get away with a better deal than expected.

Dorothy encourages the participants to adjust their stands according to the negotiation partner's attitude, "If that person is unfair and impudent, you might ask for more than if he were reasonable."

Also anticipate resistance and work out arguments to sell every term you are seeking to the other side. Generally, one can observe that deals have to work for both parties. Deals, which are unfair for one side, won't work for long.

With regard to conducting the negotiation, Dorothy Viljoen urges participants never to go to negotiations alone. It is always wise to take a colleague along even if he/she is not able to contribute to the actual negotiation. At least, he/she can take notes, observe the other party's body language, help the producer to gain thinking time and be of moral support. It is not recommended to take a lawyer to the negotiation unless you discuss the final version of the contract. It is sensible to check your proposed deal terms and strategy with your lawyer before the opening negotiations, but it can make the negotiation needlessly aggressive to bring in a lawyer at too early a stage. Aggressiveness is rather counter-productive because it hardens the attitude of the other side. If you don't want to give in to some term, you may avoid open confrontation by referring to a (possibly fictitious) business associate, who has to approve the deal terms: "I understand what you mean, but I will never get my business partner to agree to this."

One should never agree to a term that is not fully understood and always ask to clarify what is not immediately clear. Dorothy Viljoen advises to go through the deal systematically and to never finally agree anything until the overall deal is acceptable to you. Finally, one should recognise the need to bring the negotiation to a conclusion. Instead of quarrelling over minor points, the principal terms should get settled. Dorothy assures the participants not to be too intimidated to walk away from a disadvantageous deal. Very often, the people representing the other side have the power to agree, but not to say no to a deal. They will have to report to a higher authority why the deal didn't happen, which makes them negotiate reasonably. Such a situation can be used as an effective tool, but one should never play brinkmanship: If you refuse a deal, mean it. You can't go back. It should be part of your strategy to know at what point you will say no.

At the end of each negotiation, the producer should recapitulate the points of discussion and make sure that both sides have the same understanding of every point. One should always follow up negotiations immediately after each meeting in writing, setting out which points have been resolved and which still have to be settled. One should send this to the negotiation partner before he/she does so. It is important to have a complete written record of the negotiation and that this record is written from one's own point of view. It serves the purpose of avoiding misunderstandings and demonstrates that "you are pro-active", which is an essential element of negotiations.

Dorothy has published a reference book:

"Art of the Deal", by Dorothy Viljoen can be ordered at PACT

Dorothy assures the participants not to be too intimidated to walk away from a disadvantageous deal. Very often, the people representing the other side have the power to agree, but not to say no to a deal. They will have to report to a higher authority why the deal didn't happen, which makes them negotiate reasonably. Such a situation can be used as an effective tool, but one should never play brinkmanship: If you refuse a deal, mean it. You can't go back. It should be part of your strategy to know at what point you will say no.

At the end of each negotiation, the producer should recapitulate the points of discussion and make sure that both sides have the same understanding of every point. One should always follow up negotiations immediately after each meeting in writing, setting out which points have been resolved and which still have to be settled. One should send this to the negotiation partner before he/she does so. It is important to have a complete written record of the negotiation and that this record is written from one's own point of view. It serves the purpose of avoiding misunderstandings and demonstrates that "you are pro-active", which is an essential element of negotiations.

Final Plenary

22/06/04

Catherine Buresi, Alan Fountain

A successful workshop from all points of view ends with the final plenary in which the participants receive the [EAVE website](#) → [Protected Area](#) → [Workshop 2](#) → [Assignments and Deadlines](#) (the new documents to be produced for the Red Book, aimed at a profiled presentation to the Decision Makers) for workshop 3, taking place in Budapest, 15/11/04 – 22/11/04.

Then a feed-back session takes place. The participants are asked in advance to nominate one spoke person per group, that expresses their first feelings about the week's sessions. The "Screaming Men", a shouting men's choir from Oulu, that was invited for a performance during one dinner, has had a great impact on the expression of the groups' feedbacks. Once again the participants demonstrate competence, humour and creativity.

Complementary to this first immediate feed-back session, a feed-back questionnaire is handed-out to the participants so that they can give an individual and personal appreciation on the pedagogical team and experts, content, documentation and general organisation of the workshop.

Integration of Local Professionals

The high anticipation of locals proves the success of the effective teamwork between EAVE and the Finnish partners. Local producers and students of the University of Oulu regularly attend the plenaries. To be able to follow the continuative plenary sessions in workshop 2, Fiona Mitchell and Sibylle Kurz hold a special "Mini-EAVE" repeating their plenary sessions on Marketing and Pitching of workshop 1 for the local professionals.

The Finnish press shows high interest in the workshop, too. Catherine Buresi (EAVE CEO), Alan Fountain (EAVE Head of Studies), Inkeri Lundgren (MEDIA Desk Finland), Sanna Karkulehto (Project Manager METKA), Markku Flink (Managing Director POEM), Outi Rousu (Producer/Periferia Productions and Ex-EAVE participant), gather for a meeting with the press on 16/06/04. Additional interviews are given by Catherine Buresi, Linda Beath (Financing Expert), Jetta Eklöf (Project Coordinator) and Anne Laurila (EAVE participant 2004).

Please see also:

[EAVE website → New & Initiatives → News → Press Release](#)

Press clippings:

<http://www.contentbusiness.fi/portal/89/?view=547>

<http://www.poem.fi/ajankohtaista/eave.html>

<http://www oulu.fi/ajankohtaista/tapahtumat/EAVE.html>

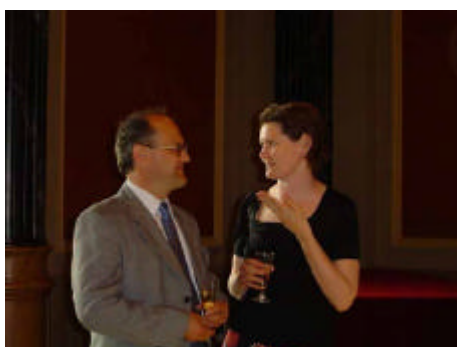
<http://www.oamk.fi/ajankohtaista/?kieli=&osio=uutisjuttu&knimi=Uutisia&id=1439>

http://www.google.fi/search?q=cache:rN3giOu5FN8J:www.mediadesk.at/TCgi_Images/mediadesk/20040202

<http://www.uta.fi/viesverk/ajankohtaista.html>

http://www.soneraplaza.fi/vapaaaika/artikkeli/0,2973,h-8989_a-224609,00.html

<http://www.pixoff.net/fi/uutiset/article.asp?newsID=28965>

Special Activities

The social programme organised by the local partner's team was one to explore Finnish traditions, and to be astonished about the hidden ambitions of Oulu. The dinner at Sokeri Jussi, a traditional restaurant on Pikisaari, was sponsored by Oulu's biggest newspaper Kaleva, and kept a special surprise. The world-famous men's choir "The Screaming Men" gave a hilarious performance. Nobody could wait for the screening of the film that Mika Ronkainen made about the unique choir. The EAVE group was also heartily welcome at the Townhall and at Technopolis, the technology centre. The long nights animated to exploit the multi-faceted nightlife of Oulu, from Karaoke bars to underground-parties. The final night everybody was regaled with a sauna and dinner at the old-fashioned and picturesque Maikkula.

Presentation "POEM's Past and Future"

19/06/04

Managing Director Markku Flink, POEM Docs responsible Katja Härkönen and David Wingate from POEM – the Northern Film and Media Centre present the great variety of their activities. Each participant receives a DVD containing samples of their work in different genres.

Please find detailed information on <http://www.poem.fi/>

Acknowledgements

Special thanks go to the local team, the partners and sponsors of workshop 2 in Oulu: The University of Oulu, METKA – Masters Program in Media Production, POEM – Northern Film and Media Centre, the Oulu Polytechnic, the city of Oulu, AVEK, Kaleva, Nokia, 4, mediaforum Oulu, Oulu City Art Museum, Helsinki School of Economics, Science Center Tietomaa, Oulu Region to Media, Oulu Regional Business Agency.

